

கணபதி துணை

எட்டுத்தொகையுள் நான்காவதாகிய

பதிற்றுப்பத்துமூலமும், பழையவுரையும்.

இவை,

சென்னைப் பிரதேசக் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

உததமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

பலபிரதிருபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து,

செனனபட்டணம்:

வைஜயந்தி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன

குரோதிஸ் ஆனிரி

1904

விலை ரூ. ௧௨.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

க. நூல்கள் முதலியவற்றின் முதற்சூறிப்புக்கள்.

உ. முகவுரை. பக். 1.

ங. நூலாசிரியர்கள் வரலாறு :—7.

உ. துமட்டுரீக் கண்ணனார். 7.

ங. பாலைக் கௌதமனார். „

ச. காப்பியாற்றுக் காப்பியனார். „

ரு. பரணர் „

க. காகைபாடினியார் நச்சேள்ளையார். 9.

எ. கபிலர். 10.

அ. அரிசில் கிழார். 13.

க. பெருங்குன்னார் கிழார். 14.

ச. உரைநடை இலக்கணக் குறிப்பகராதி. 15.

ரு. பிழையும் திருத்தமும். 16.

ங. பதிற்றுப்பத்து மூலமும் } க.
பழையவுரையும்.

எ. பதிற்றுப்பத்துச் செய்யுளகராதி. கருஅ.

அ. பதிற்றுப்பத்துப் பிரயோகவிளக்கம். கருக.

க. அரும்பத வகராதி முதலியன. ககக.

இப்பதிப்பில் எடுத்துக் காட்டிய நூல்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்புக்கள்.

அகநா - அகநா ஓாறு.
அச - அசசுபுத்தகம்.
அடி - அடியார்க்கு நல்லாருரை.
இ வி - இலக்கணவிளக்கவுரை
இரண் - இரண்டாம்பதது
இலக் - இலக்கணையாரிலம்பகம்.
இறை - இறையனாகப்பொருள்.
ஐங் - ஐங்குறுநூறு.
ஐந். எஃ - ஐந்திணை எழுபது.
கனக - கனகமாலையாரிலம்பகம்.
காந்த-காந்தருவத்தையாரிலம்பகம்.
குணமா - குணமாலையாரிலம்பகம்.
குறிஞ் - குறிஞ்சிப்பாட்டு.
குறு - குறுந்தொகை.
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்
சிறுபா - சிறுபாணற்றுப்படை
சீவ - சீவகசிந்தாமணி.
சுர - சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம்
சூ - சூத்திரம்.
சொல - சொல்லதிகாரம்
தகடோ - தகடோயாததிறை.
திணைமா - திணைமாலையானுறைமபது.

திணைமொ. ௫௦ - திணைமொழி ஐம்
திருக் - திருக்குறள். [பது.
திருமு - திருமுருகாற்றுப்படை.
திருவள் - திருவள்ளுவமாலை.
தொல - தொலகாப்பியம்
ந - நச்சினாக்கினியருரை.
நற் - நற்றிணை.
நாம - நாமகளிலம்பகம்
நெடுநல - நெடுநலவாடை.
பக - பக்கம்.
பத - பத்துப்பாட்டு.
பதி - பதிகம்
பதிற - பதிறுப்பதது.
பரி - பரிமேலழகருரை
புறத் - புறத்திரட்டு
புறத்தி - புறத்திணையியல்.
புறநா - புறநா ஓாறு
பெரும்பா - பெரும்பாணற்றுப்படை.
பொரு - பொருளதிகாரம்.
மண - மணமகளிலம்பகம்.
மது - மதுரைக்காஞ்சி
மு - முறறும்.

உ
கணபதி துணை

மு க வு னை.

“சந்தனப் பொதியத் தடவரைச செந்தமிழ்ப

பரமா சாரியன பதங்கள்

சிரமேற் கொள்ளுநர் திகழ்தரற் பொருட்டே.”

பதிற்றுப்பத்தென்பது, தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள பழைய இலக்கிய நூல்களுள்ளே நல்லிசைப்புலவர்களருளிச்செய்த சங்கச்செய்யுட்களாகிய * எட்டுத்தொகைகளில் நான்காவது; புராதன இலக்கண இலக்கியவுரைகளில் மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டப்பெற்ற பெருமை வாய்ந்தது; முடியுடை வேந்தர்களாகிய சேரரபதினமாக மீது சங்கப்புலவர் பதினமார்கள இயற்றியது; ஐந்திலக்கணங்களுள்ளே பொருளின் பகுதியாகிய புறத்திணைதனுறை ரூபு இலக்கியமாக அமைந்துள்ளது

பப்பதது அகவற்பாக்களுள்ள பத்துப்பகுதிகளால் தொகுக்கப்பட்டமையின், இந்நூல் பதிற்றுப்பததென்று பெயர்பெற்றது.

இந்நூலிலே தமிழ்நாட்டின் பண்டைக்கால நிலையையும், சில சேரர்கள், சில குறுநில மன்னர்கள் முதலியோருடைய வரலாறுகளும் அவர்களுடைய அரசாட்சி, வீரம், கொடை, புலவர்களை அவர்கள் ஆதரித்துவந்த அருமை முதலியனவும் சேரநாட்டின் பழைய வழக்கங்கள் சிலவும் இக்காலத்து வழங்காத சில அருமபதங்களும் வேறுள்ள சில அரிய விஷயங்களும் காணலாகும்.

கிடைத்த இந்நூற்கையெழுத்துப்பிரதிகளுள் ஒன்றிலேனும்கடவுளவாழ்த்தும் முதற்பத்தும பத்தாபத்தும அவற்றின் உரையும் காணப்படவில்லை; உள்ள எட்டுப்பத்திலுங்கூடச் சிலசிலவிடத்து மூலங்கள் குறைந்தும் உரைகள் சிதைந்தும் பிறழ்ந்தும் காணப்பட்டன. அநதவிஷயத்தில் நான் செய்யக்கூடியது யாதொன்றுமில்லாமையால், அவை இருநூல்களே பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

எட்டுத்தொகைகளாவன நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறென்

மேற்கூறிய எட்டுப்பத்திலும் இல்லாத இந்நூற்பாடல்கள் சில, தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரவுரையால் தெரியவந்தன. அவை வருமாறு :—

“இருங்கண் யானையொ டருங்கலந் துறுத்துப்
பணிந்து குறைமொழிவ தல்லது பகைவர்
வணங்கா ராதல் யாவதோ மற்றே.”

இதுவுமது. இது பதிற்றுப்பத்து.—(தொல். பொரு. அச். பக். கநக.)

‘இத்திணைக்குப் படையியங்கரவமுதலியனவும் அதிகாரத்தார் கொள்க. அது,

“இலங்குதொடி. மருப்பிற் கடாஅம் வார்ந்து
நிலம்புடையு வெழுதரும் வலம்படு குஞ்சர
மெரியவழிந் தன்ன விரியுளை சூட்டிக்
கால்கிளர்ந் தன்ன கடுஞ்செல விவுளி
கோன்முனைக் கொடியினம் விரவா வலலோ
நின்வினை கடுக்குந தோன்றல பெரிதெழுந்
தருவியி னொலிக்கும் வரிபுனை நெடுந்தோர்
கண்வேட் டனவே முரசங் கண்ணுற்றுத்
தழுவு மாதிரங் கல்லென வொலிபபக்
கறங்கிசை வயிரொடு வலம்புரி யார்ப்ப
நெடுமதி னினாளுயிற்
கடிமினைக் குண்டு கிடங்கி
னம்புடை யாரர ணகரப் புடைத்தே
நெஞ்சுபுக லழிந்து நிலைதளர் பொரிது
யொல்லா மன்னர் நடுங்க
நல்ல மன்றவிவ னீங்கிய செலவே.”—

(தொல் - பொரு. அச், பக். கநக.)

“இலங்குதொடிமருப்பின்” என உட்கூறியது முடிக்கும வேந்தனதுசிறப்பாகிய உழிஞையாதினும் பதின்றுலாம் பொன் பரிசில்பெற்றமையிற் பாடாணயிறு.—(தொல். பொரு.

“விசயந்தப்பிய” என்னும பதிற்றுப்பத்து ஈகை கூற்றிற்று.”
(தொல். பொரு. அச். பக். ௧௬௩.)

“பேணுதகு சிறப்பிற் பெண்ணியல் பாயினு

மென்னொடு புரையுந எல்ல

டன்னொடு புரையுந்த தானறி குறளே.”

எனப் பதிற்றுப்பத்தில் வருதது.”—(தொல்-பொரு. அச். பக். ௧௬௩.)

இவை, முதற்பத்து, பத்தாமபத்தினுள இன்னபகுதியைச் சார்ந்தவைவென்று விளங்கவில்லை.

ஐ புத்தகம் [தொல். பொரு.] ௧௬௨ - ம பக்கத்துள்ள, “எரியெள்ளுவன” என்னுஞ்செய்யுள் பதிற்றுப்பத்தின் கடவுள்வாழ்த்தாக இருக்கக்கூடுமோவென்று எண்ணப்படுகிறது; உண்மைவிளங்கவில்லை.

கிடைத்த எட்டுப்பத்தினுள்,—

ஐட்டாம்பத்து. இமயவரமபன்னெடுஞ்சேரலாதனைக்குமட்டோர்கண்ணனாற்பாடியது.

மூன்றாம்பத்து, இமயவரமபந்தம்பி பலயானைச்செல்கெழுஞ்சுட்டுவனைப் பாலைகளதமனா பாடியது.

நாலாம்பத்து, களங்காக்ககண்ணிராமுடிச்சேரலைக் காப்பியாற்றுக்காப்பியனாற்பாடியது.

ஐந்தாம்பத்து, கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவனைப் பரணாற்பாடியது.

ஆறாம்பத்து, ஆடுகோட்பாட்டுச்சேரலாதனைக் காதகைபாடினியார் நச்செள்ளையாற்பாடியது.

ஏழாம்பத்து, செலவக்கடுங்கோவாழியாதனைக் கபிலா பாடியது.

எட்டாம்பத்து, தகடுரெறிநதபெருஞ்சேரலிருமபொறையை அரிசில்கிழார் பாடியது.

ஒன்பதாம்பத்து, குடக்கோஇளஞ்சேரலிருமபொறையைப் பெருங்குன்னார்கிழார் பாடியது.

இவ்வரலாற்றின்விரிவை ஒவ்வொருபத்திற்கும் இறுதியிலுள்ள புதிதங்களால் அறிந்துகொள்க.

இநநூலின் உரை இன்றியமையாத இடங்களிற பதப்பொருளை

மூடிப்பொருண்முடிபுகளையும் உரியஇடங்களில் இலக்கணக்குறிப்புக் களையும் நன்குபுலப்படுத்திப் பழைய செய்திகள் சிலவற்றைத்தெரிவித்தது ஒவ்வொருசெய்யுளினபின்னும அமைந்துள்ள துறை, வண்ணம், தூக்கு இவற்றைவிளக்கவேண்டியஇடங்களிலிளக்கிச்செய்யுட்களுடைய * பெயர்களின்காரணங்களை அங்கங்கே தெரிவித்து மிகச் செவ்விதாக அமைந்துள்ளது. இவ்வுரை இல்லையாயின், இந்நூற்பொருளை இக்காலத்தில் அறிந்தனாகொள்ளுதல் மிக அரிது. [வண்ணம் - செய்யுட்களின்சந்தம். தூக்கு - பாக்களைத் துணித்து நிறுத்தல்.]

இவ்வுரையாசிரியர் இன்னொன்றும் இன்னகாலத்தவரென்றும் தெரியவில்லை; ஆனாலும் இந்நூல் எக-ம் பாட்டினுரையில், [பக். ௧௩௦.] 'சின்மையைச் சின்னூலென்றதுபோல ஈண்டுச் சிறுமையாகக்கொள்க' என்று எழுதியிருந்ததால், இவருடையகாலம், நேமீநாத நூலாசிரியராகிய குணவீரபண்டிதருடைய காலத்திற்குப் பிற்காலமென்று தெரிகின்றது. [சின்னூல் - நேமிநாதம்.] இவருடைய உரைநடையை உற்றுநோக்கின், பேராசிரியர்முதலியோர்களுள் ஒருவரோ அல்லது பண்டைக்காலத்து அவர்களைப்போலவிளங்கிய வேறு யாரோவென்று இவர் எண்ணப்படுகிறார்.

ஒவ்வொருசெய்யுளினபின்னும அமைந்துள்ள துறை, வண்ணம், தூக்கு, பெயரென்பவைகள் உரையிலலாத மூலப்பிரதிகளிலெல்லாமிருத்தலின், அவை உரையாசிரியரால் எழுதப்பட்டனவல்லவென்றும் நூலாசிரியர்களாலோ தொகுத்தோராலோ எழுதப்பட்டனவென்றும் பதிகங்கள் உரைப்பிரதிகளில் மட்டும காணப்படுகின்றமையால் அவற்றை இயற்றினோர் நூலாசிரியரல்லவென்றும் தெரிகின்றன.

ஆசிரியர் இவ்வுரையையும் அடியார்க்கு நல்லாராலும் தத்தம் உரைகளில் எடுத்தாளப்பெற்றிருந்ததலின், இப்பதிகங்கள் அவர்கள் காலத்திற்கு முந்தியவை யென்று தோற்றுகின்றது.

* பத்துப்பாட்டினுள் ௧௦-வதுபாட்டு, தன்பாலுள்ள பொருட்சிறப்பெய்திய [அடி, 10 ச அ] மலைபடுகடமென்னும் தொடர்மொழியையே தன்பெயராகக்கொண்டு வழங்குவருகின்றபோலப் பதிற்றுப்பத்துப்பாட்களெல்லாம் தம்மிடத்துள்ள தொடர்மொழிகளுள் அடைமொழிச் சிறப்பாதல் பொருட்பொலிவாதல் பெற்றனவறையே தம்பெயர்களாகக்கொண்டு

பதிற்றுப்பத்தில் வந்துள்ள துறைகள் முதலியன வருமாறு :—

[சிலவற்றின் பின்னுள்ள எண்கள் உரையாசிரியரால் அவற்றிற் குரிய இலக்கண மெழுதப்பெற்ற செய்யுட்களைப் புலப்படுத்துவன.]

துறைகள் :—இயன்மொழிவாழ்தது, உழிஞையரவம்-எள, ஒள் வாளமலை, களவழி - ஈசு, காட்சிவாழ்தது - சக, காவன்முல்லை - அக, குரவைநிலை - னுஉ, செநதுறைப்பாடாண்பாட்டு - னுஅ, ஈசு, துமபையரவம் - ஈசு. நாடுவாழ்த்து, பரிசிறுதுறைப்பாடாண்பாட்டு - கக, பாணுறுப்படை, பெருஞ்சோறுநிலை, முல்லை - அக, வஞ்சித் துறைப்பாடாண்பாட்டு - உஉ, உந, உநு, உசு, உக, ஈந, னு, னுக, அஓ, வாகை - ஈசு, வாகைத்துறைப்பாடாண்பாட்டு - ஈநு, விறலியாறுப்படை.

வண்ணங்கள் :—ஒழுக்குவண்ணம், ஒழுக்குவண்ணமும் சொற்சீர் வண்ணமும் - கச, கக; சொற்சீர்வண்ணம், கச, கக.

தூக்குக்கள் :—செநதூக்கு, செநதூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும் - கந, உஓ, உஉ, உநு, ஈந, னுக, ஈசு, அஓ, கஓ, வஞ்சித்தூக்கு - கந, உஓ, உஉ, உநு, உசு, ஈந, ஈசு, னுக, ஈக, அஓ, கஓ.

உரையில் மேற்கோளாக வந்துள்ள நூல்கள் : க. திருக்குறள், உ. பதிற்றுப்பத்து, ஈ. புறநானூறு, ச. மதுரைக்காஞ்சி.

இந்நூலில் வந்துள்ள கடவுட்பெயர்கள் முதலியவற்றையும் அவைகள் உள்ள இடங்களையும் இப்பகுத்தகத்தின் பின்னுள்ள அக ரூதியிறகாண்க.

இந்நூலை ஒப்புநோக்குதல் முதலிய பேருதவிபுரிந்தவாகளுள், சூழ்ப்கோணம் டௌன் ஹைஸ்கூல் முதல் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய ம-ரா-ரி-ஸ்ரீ அ. நாராயணலாமியையரவர்கள் செயதுவந்த பேருதவி மிகப் பாராட்டற்பாலது

இந்நூலின் பெருமையைமதியாமற் பரிசோதித்தற்குத் துணிந்த என்னுடைய பெருநுகுறறத்தை விவேகிகள் பொறுத்தருள்வார்க ளென்று நம்புகிறேன்

கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகள். .

திருவாரூரை ஆதீனத்துப் பிரதி க
சென்னையிலுள்ள இராஜாங்கத்துக் கையெழுத்துப்
புஸ்தக சாலை ,, க

(Government Oriental Manuscripts Library, Madras.)

ஆழ்வார் திருநகரி,

ஸ்ரீ. தே. லக்ஷ்மண கவிராயரவர்கள் வீட்டு ,, க
ம-ம-ம-ஸ்ரீ ஜே. எம். வேலுப்பிள்ளையவர்கள், F. M. U. ,, க

திருமயிலை ஷீத்துவான்

,, சண்முகம் பிள்ளையவர்கள் ... ,, க
,, தி. த. கனகசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள், B. A. ,, க

சு

இன்னும் அப்பொழுது அப்பொழுது ஒப்பிடுதற்குக் கிடைத்த
பிரதிகள் சில.

இங்ஙனம்

வே. சாமிநாதையன்.

உ நூலாசிரியர்கள் வரலாறு.

உ.—குமட்டுக்கண்ணனார்:—இவர் இமயவரம்பன் நேடுஞ்சேரலாதன்மீது இந்நூல் 2 - மபத்தைப்பாடி, உம்பற்காட்டு ௫௦௦ - ஊர் பிரமதாயமும் ௩௮ - வருடம் தென்னாட்டுள்வருவதனிற பாகமும் பரிசிலாகப்பெற்றவர்; அந்தணவருணத்தினர்; இது, பிரமதாயம் பெற்றனரென்பதனால் தெரிகின்றது. கண்ணனாரென்று ஒருபுலவருளர்; அவரின்வேறுபடுத்தற்கு இவர் இங்ஙனம் வழங்கப்பெற்றார்.

௩.—பாலைக்கோத்தமனார்:—பல்யாணச்செல்கெழுஞ்சூட்டுவன்மீது இந்நூல் ௩ - மபத்தைப் பாடியவராகிய இவர், அவனை இரந்து அவனுதவியால், ஒன்பது பெருவேள்விவேட்டுப் பத்தாம்பெருவேள்விவேட்கையில் மனைவியுடன் சுவர்க்கம்பெற்றவர்; அந்தணவருணத்தினர் இவை, இப்பத்தின்பதிகத்தாலும், “தொடுத்தபெரும்புலவன்” (௩௧௬) என்னும் பழமொழி வெண்பாலாலும் அதனுரையாலும், “நான்மறை யாளன் செய்யுட் கொண்டு, மேனிலை யுலகம் விடுத்தோ னாயினும்” (௨௮-ம் காதை, ௧௩௭-௧௩௮) என்னும் சிலப்பதிகாரத்தாலும், ‘இதில் இமயவரம்பன் தம்பி பல்யாணச்செல்கெழுஞ்சூட்டுவனைப் பாலைக்கோத்தமனார் துறக்கமவேண்டினொன்பது குறிப்புவுகையாற்கொள்ளவைத்தலின், இது வஞ்சிப்பொருளில்வந்த பாடாணயிற்று’ (தோல். பொரு. ௮௦-ம் சூ. உரை) என்னும் நச்சினூர்க்கீரியத்தாலும் விளங்குகின்றன கோத்தமனாரென்று ஒருபுலவருளர்; அவரின்வேறுபடுத்தற்கு இவர் இங்ஙனம் வழங்கப்பெற்றார். இவர் இங்ஙனம் சுவார்க்கம்பெற்ற சரிதை மலைநாட்டிற் கண்ணபரம்பரையில் இக்காலத்தும வழங்குகின்றது.

௪.—காப்பியாற்றிக்காப்பியனார்:—இவர் களங்காய்க்கண்ணினார் முடிச்சேரலென்னும் அரசனமீது இந்நூல் ௪ - மபத்தைப்பாடி ௪௦௦௦௦௦ - பொன்னும் அவன ஆண்டதிற பாகமும் பரிசிலாகப்பெற்றவர்.

௫.—பரணர்:—இவர், கடல்பிறக்கோட்டியசெங்குட்டுவன்மீது இந்நூல் ௫ - மபத்தைப்பாடி, அவனால், உம்பற்காட்டுவருவாயையும் அவன்மகன் குட்டுவன்சேரலென்பவனையும் பரிசிலாகப்பெற்றவர். [உபயோகப்பென்பது மலைநாட்டு நூல்கள் ௧௦௦-௦௦௦-௦௦௦]

செய்ததாகத் தெரிதலின், உககிரப்பெருவழுதியாரும் அம்மாலையை இயற்றிய மற்றப்புலவர்களும் இருந்தகாலத்தவரென்று இவர் எண்ணப்படுகிறார்; கபிலருடைய அருமைத்துணைவர்; இது பழைய இலக்கணநூல்களினுரைகளில், 'கபிலபரணர்' என்றுவழங்கும் தொகைநிலைத்தொடரால் விளங்குகின்றது. அதிகமானெடுமானஞ்சி கோவலூர்த்தலைவனைவென்று அவலுனாக கைக்கொண்டமை இவரார் புனைந்து கூறப்பெற்றுள்ளது. இது புறநானூற்றில், "அமரர்ப் பேணியும்" என்னும்பாட்டில், "பசணன் பாடினன் மறகொன் மற்றுநீ, முரண்மிகு கோவலூர் நூறிநி, நரணடு திகிரி யேந்திய தோளே" என ஒளவையார் பாராட்டியிருந்ததால், நன்குபுலப்படுகின்றது. இருவகைத்திருவிளையாடற்புராணத்திலும் இவர் புகழப்பட்டிருக்கிறார். எட்டுத்தொகையில் இவர்செய்தனவாக அஉ - செய்யுட்கள இப்பொழுது காணப்படுகின்றன : (நற - ௧௨; குறு - ௧௫; பதிற் - ௧௦; அகநா - ௩௨; புறநா - ௧௩) அசசெய்யுட்களில்வந்துள்ள தெய்வங்களின்பெயர்களும் பிறபெயர்களும் வருமாறு :—

தேய்வம் :—சிவபெருமான, முருகக்கடவுள், கொல்லிதெய்வம்.

பாவை :—கொல்லிப்பாவை.

ஸ்தலங்கள் :—ஆலமுற்றம், அலைவாய் = திருச்செந்தூர், கூடல்.

தேயத்தார் :—ஆரியர், கொங்கர், பூழியர்.

வேளிர்கள் :—பதினான்குவேளிர், பதினொரு வேளிர்.

தலைவர் :—அகுதை, அஞ்சி, அதகன், அதிகன, அழிசி, அன்னி, ஆட்டனத்தி, ஆய், உதியன், எவ்வி, ஓரி = வல்விலோரி, கட்டி, கரி கால்வளவன், கழுவுள், குட்டுவன், குறுப்பியன், சேந்தன், தழுமபன், தித்தன், திதியன், நள்ளி, நன்னன், நீரீர்கிழவன், பட்டப்பூட்டபாண்டியன், பழையன், பாணன், பேகன், பொறையன், மத்தி, மிஞிலி = மிமிலி, விச்சியர்பெருமகன்.

புறநானூற்றினால், உருவப்பட்டுறையினஞ்செட்சென்னிமுதலிய தலைவராவா இவரார்பாடப்பெற்றோரென்று தெரிகின்றது.

தலைவியர் —ஆகிமந்தி, ஐயை, மருதி.

நாடுகள் :—ஆரியநாடு, கொங்கநாடு, புகாநாடு, பூழிநாடு.

ஊர்கள் :—அழகுதூர், ஆர்க்காடு, ஆலமுற்றம், இருப்பையூர்,

கூடல், தகடீர், தழும்பனூர், தொண்டி, நீடீர், புகார், பொருநதில், மணற்குன்று, மாநதை, முசிறி, வஞ்சி, வாகை, வெண்ணிவாயில்.

அவை=ஸபை :—உறநதைநாளவை.

விழவு :—கழார்ப்பெருநதுறைவிழவு, கூடலவிழவு.

மலைகள் :—குடவரை, கொல்லி, பொதியில்.

ஆறு —காவிரி. *

துறைகள் —கழாரமுன்றுறை=கழாரப்பெருநதுறை, தொண்டி முன்றுறை.

காடுகள் :—உறநதைப்புறங்காடு, ஓரிகானம்.

பறந்தலைகள் = போர்க்களங்கள் :—கூடற்பறந்தலை, பாழிப்பறந்தலை, வாகைப்பறந்தலை, வெண்ணிவாயிற்பறந்தலை.

கக = ம திருமுறையிலுள்ள சிவபெருமான் திருவந்தாதிபியற்றிய பரணதேவநாயனரைப்பவர் இவரேயென்று விவேகிகள் கூறுகின்றனர்.

சு.—காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையார் :—ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதென்னும் அரசன்மீது இந்நூல் சு-மபததை இயற்றியோ ராகியஇவா அணிகலனுக்கென்று சு-நூலாம் பொன்னும் நூறுயிரம் பொற்காசம் அவனாற் பரிசுபெற்றவா ; பெண்பாலார் ; நச்செள்ளையாரென்பது இவரது இயற்பெயரென்றும் குறுந்தொகையில்,

“ திண்டோ நளனி கானத் தண்டா

பலலா பயந்த நெய்யிற றெண்டி

முழுதுடன் விளைந்த வெண்ணெல் வெளுதோ

றெருகலத் தேநதினுஞ் சிறிகென் றோழி

பெருந்தோ ணெகிழ்த்த செல்லற்கு

விருநதுவரக் கரைநக காககையது பளியே.”

என்னும் உகௌம்பாட்டில், காக்கை கரைநதையையப் பாராட்டிச் கூறிய அருமைபற்றிக் காககைபாடினியாரென்ற சிறப்புப்பெயரைப் பிறகாலத்தில் ஆன்றோரால் இவா பெற்றனரென்றும் தெரிகின்றன ; பாடினி-பாடுபவன். செள்ளையென்பது பெண்பாலாகக் குறுபெயராகப் பண்டைக்காலத்து வழங்கிவந்ததுபோலும், இந்நூல் சு-மபததினபதிருகத்தில் ஸாயூகிழாணுடையானை வியின்பெயர் அநதுவன

விளக்கி இவர்பாடிய, உள அம் புறப்பாட்டும் அப்பாடல் ஒக்காமாசாத்தியார் என் னுமபெண்பாலாருடைய பாக்களின்வரிசையிற் சேர்க்கப்பெற்றிருத்தலும் இவர் பெண்பாலாராதலை வலியுறுத்தும். ‘கலணணிக’ என்று அரசன் பொறகாசமுதலியன கொடுத்தானென்றது ஈண்டு அறிபற்பாலது எட்டுத்தொகையில் இவாசெய்தனவாக, கஉ - செய்புட்கள்காணப்படுகின்றன. (குறு க, பதிற். ௧௦; புறநா. ௧.)

எ.—கபிலர்:—(இப்பெயருடையபுலவாசிலருளர்.) இவாசெல்வக் கடுங்கோவாழி யாதனென் னும் சேரவரசன் மீது இந்நூல் எ - ம பத் தைப்பாடி நூறுபிரட்பொறகாசம் அவன் ஒருமலைமீதேறிக் கண்டு கொடுத்தநாடும் பரிசிலாகப்பெற்றவர். இஃது இந்நூல் எ - ம பத்தின் பதிகத்தாலும் அந் - ம் பாடலிலுள்ள “கபிலன் பெற்ற வூரினும் பலவே” என்பதனாலும் விளங்குகின்றது.

இவர்பிறந்தவர் பாண்டிநாட்டிலுள்ள திருவாதவூர்; இது பழைய திருவிளையாடல் பாணத்தில் உள - வதாகிய ஞானவுபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடலிலுள்ள, “நீதியார் மதாக நீழ ழனெட்டிலை யிருப்பை யென்றேற், காதல்கூர் பனுவல் பாடுங் கபிலனா பிறந்த மூதூர், சோதி சேர் வஞ்சு நீழற் சிலம்பொலி துலங்கக் காட்டும், வேதநா யகனா வாழும் வியன்றி ந வாத வூரால்” என்னும் ச - ம் திருவிருத்தத் தால் வெளியாகின்றது.

இவா அந்நணவருணத்தினர்; புறநாணுறு, ௨௦௦.—“யானே, பரிசிலன் மன்னு மந்நணன்”, ௨௦௧.—“யானே, தநதை தோழ னிவ ரென் மகளி, ரந்தணன் புலவன் கொண்டுவந தனனே” எனத் தம் மைப்புலப்படுத்ததற்காக இவா கூறியசெய்யுட்களும், கஉ௬.—“புலன மூக் கற்ற வந்த னுான்” என மாறேக்கத்து நப்பசலையா இவரைப் பாராட்டிக்கூறியசெய்யுளும் இதனைப்புலப்படுத்தும்.

வேளபாரியினுடைய உயிர்நண்பரும் அவனுடைய அவைக்கள ததுப்புலவருமாக இவாவிளங்கினா; தமிழ்நாட்டுமேவந்தரும அழக காறுற்று அவனைக் கொல்லினைந்து நாலவகைச் சேனைகளோடும் அவன்பலையைசூழ்ந் தகாலையில் அவர்களைச் சிறிதும் மதியாது அவ

* நெடிலை யிருப்பை வட்ட வொண்பூ, வாடா தாயிற டீடுடைப் பிடி யன், கோடேயக் குமமே வாடி லோ பைந்தலைப், பரதா மனைதொறு முணங் தஞ், செந்தலை யிறவின சீரோயக குமமே”.—இசெயையுள் கயிர்காவலர்சரி

னுடைய அருமைக்குணங்களைப் புலப்படுத்திப் பாடினர்; அவ்வருமைச் செய்யுட்கள் புறநானூற்றிற் காணப்படும்; அவனிறந்தபின்பு, இவர், பிரிவாற்றாது மனமுருகிப் பலசெய்யுட்களாற்புலம்பி, அவன்புதல்வியரையழைத்துச்சென்று மணஞ்செய்துகொள்ளும்படி இருங்கோவேள, விச்சிக்கோனென்பவர்களைவேண்டி மறுத்தமைகண்டு அவர்களைவெறுத்துப் பின்பு அம்மகளிரைப் பார்ப்பார்ப்படுத்துத் தம்முடைய நட்புக்கடனைக்கழித்தனர்.

ஆரியவரசன்பிரகத்தனைத் தமிழறிவித்தற்குக் குறிஞ்சிப்பாட்டை இயற்றினர்.

பத்துப்பாட்டினுள் ஒன்றாகிய மேற்கூறிய குறிஞ்சிப்பாட்டும் பதினெண்கீழ்க்கணக்கினுள்ளொன்றாகிய இன்னொன்றும் இவரியற்றிய நூல்கள்.

இவருடையசெய்யுட்கள மிக்க இனிமையையுடையன; பழைய வுரைகளில் உதாரணமாகக்காட்டப்படும் ‘கபிலரதுபாட்டு’ என்னும் தொடர்மொழியே இதனை வலியுறுத்தும்.

இவரருளிச்செய்தனவாக உரு - பாடல்கள் இப்பொழுது கிடைக்கின்றன. அவற்றுள், அகவற்பாக்கள் ௨௦௭. [நற். ௨௦; குறு. ௨௬; ஐங். ௧௦௦; பதிற். ௧௦; அகநா. ௧௬; புறநா. ௩௦; குறிஞ். ௧; “கெட்டிலையிருப்பை” என்பது-௧.] வெண்பா ௪௨. [திருவள்ளுவ மாலைபிலுள்ள, “தினையளவு” என்பது ௧, இன்னொன்றைப்பதிவுள்ள பாடல் ௪௧.]

இவரியற்றியபாடல்களை உற்றுநோக்குகையில், இவர் குறிஞ்சித்திணையில் மிகப்பயின்றவரென்றும் அதன்வளங்களை விளங்கப்பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவரென்றும் தெரிகின்றது.

மேற்கூறிய அகவற்பாக்கள் ௨௦௭ - ல் குறிஞ்சித்திணையசுசார்ந்தவை, ௧௩௩.

இவருடையவாகுகில் விராயகக்கடவுள், முருகக்கடவுள், சிவபெருமான், பலதேவர், திருமால் இவர்களுடையதுதிகள் வரதருக்கின்றன. இதனால், இவர், சமயக்கோட்பாட்டுப் பாரம்பரியம் பற்றி

எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என்னும் முததொகுதி நூல்களிலும் இவருடைய பாடல்களும் நூல்களும் கலந்திருத்தல் இவரது பெருமையை விளக்குகின்றது.

பதிற்றுப்பத்து, அந் - “அரசவை பணிய வறம்புரிந்து வயங்கிய, மறம்புரி கொள்கை வயங்குசெந் நாவி, ணுவலை கூராக் கவலையி னெஞ்சி, னன்னவிற பாடிய நல்லிசைக், கபிலன்” எனப் C! ப் ி கீழாரும், புறநானூறு, ஐங் - “வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்” எனப் பொருந்திலிளங்கீரனும், கட்சு-“புலனழக் கற்ற வந்த னுள, னிரந்துசென் மாக்கட் கினியிட னினறிப, பரந்திசை நிற்கப் பாடினன்”, கசச - “பொய்யா நாவிற கபிலன்” என மாறேக்கத்து நப்பசலையாரும் பாடியவற்றைப்பராக்கையில் இவருடைய மனம் வாக்குக்காயங்களின் தூய்மையும் ஆறம்புரி கொள்கையும் பெரும்புலமையும் அன்புடைமையும் நட்பின் பெருமையும் நன்கு விளங்குகின்றன.

இவரார்பாடப்பட்டோ :—அகுதை, இருங்கோவேள, ஓரி, சேரமான் செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன், நள்ளி, மலையமான் திருமுடிக்காரி, விச்சிக்கோன, வேளபாரி, வையாவிக்கோப பெருமபேகன், மலையனென்பவர்கள்.

கொல்லிமலை, பறம்புநாடு, பறாபுமலை, முள்ளாடலை, முள்ளூர்க் கானமென்பவைகள் இவரார்பாராட்டப் பெற்றிருத்தலின், அவைகள் இவர்காலத்தில் விளக்கமுற்றிருந்தனவென்றும் இவர் பழகிய இடங்களென்றும் தெரிகின்றன.

நட்பு, வண்மை, நன்றிமறவாமை யென்பவைகளை இவருடைய செய்யுட்களிற் பரக்கக் காணலாகும்.

‘கபிலபரணர்’ என்பதனால், பரணரென்பவருக்கும் பழையதிருவிளையாடற் புராணத்திலவருளா, “பின்னமில் கபிலன் றேழன் பெயரிடைக் காடனென்போன்” என்றுப் திருவிருத்தத்தால், இடைக்காடருக்கும் சிறந்தநட்பினராக இவர் எண்ணப்படுகிறார். இவர் வேறு ; தொகை நூல்களிற காணப்படும் தோல்கபிலரென்பவர் வேறு.

கச - ம் கிருமுறையில் வந்துள்ள மூத்தநாயனார் திருவிரட்டை

திருவந்தாதியென்னும் பிரபந்தங்கள் மூன்றையும் அருளிச்செய்த கபிலதேவநாயனாரைப்பவர் இவரேயென்று பெரியோர் கூறுவர்.

மேற்கூறிய திருவிளையாடற்புராணத்திலு, இடைக்காடன் பிணக்குத்தீர்த்த திருவிளையாடல், கக - ம திருவிருத்தத்தில், “எனையநதாதி சொன்னவன் கபிலன்” எனச் சிவபெருமான் கட்டளையிட்டருளியதாக வந்திருத்தல் காண்க.

அ.—அரிசில்கிழார்:—இவர், தகடீரேறிந்த பெருஞ்சேரலிளும் பொறையென்னும் அரசன்மீது இந்நூல் அ - ம பததைப்பாடி ஒன்பது நூறுபிரம் பொறகாசு பரிசில் பெற்றதன்றி அவன் கொடுத்த அரசாட்சிக்குரிய சிங்காதனத்தை அவனுக்கே மீட்டுமிரகது கொடுத்து அவன்பால் அமைச்சரிமை பூண்டு விளங்கினார்; ‘கிழார்’ என்பது வேளாளர்க்கேயுரிய சிறப்புப்பெயராக இருந்ததென்று தெரிதலின், இவரை வேளாண்மரபினரென்று சொல்வேண்டும்; இதனை, தொல். மரபியல், எச - ம சூத்திரத்தின் விசேடவுரையிற் காட்டிய பெயர்களாலும் திருத்தொண்டாபுராணவரலாற்றின் உ - ம செய்யுளி லெடுத்துக்காட்டிய பெயர்களாலும் முணாக. அரிசிலெனப்பது ஈண்டு ஒரு நதியின் பெயரோ ஓரூரின் பெயரோ யாதும் விளங்கவில்லை. சோழநாட்டிலுள்ள நதிகளுள் அரிசிலென்று ஒரு நதியும் மைஸூர் ரைச்சசாராத ஊர்களுள் அரிசிறகையென்று ஓர்நதும் உள்ளன. [கிழார் - உரியவர்.]

வையாவிக்கோப பெருமபேகனாலு துறக்கப்பட்ட கண்ணகியை அவனுடனேசேர்த்தலவேண்டி அவனைப்பாடினா, அதிகமான் தகடீரேறிநது வீழ்ந்த எழினியென்பவனுடைய பிரிவாற்றாது வருந்திப் புலம்பினர்; தகடீராததிறை பென்னுநூலில் அவ்வசமயங்களில் இவர் செய்தனவாகச் சிவபாடல்களுண்டென்று தெரிகிறது. [தொல். புறத்தி. அ, கஉ-ம சூ ந - உரை.]

மேற்கூறிய சேரவரசனும் உக்கிரப்பெருவழுதியாரும பேகனென்னும் வள்ளலும் அதிகராணும் இவர்காலத்துத் தலைவர்கள்.

புராணம், “பரந்தபொருள்” என்னும் கக - ம செய்யுள் இவாசெய்ததாகத் தெரிதலின், இறையனார் முதலிய புலவர்களும், திருவள்ளுவரும், ஒளவையாரும், உக்கிரப்பெருவழுதியா

உரையிற்கண்ட இலக்கணக் குறிப்பகராதி.

[எண்கள் பக்கத்தைத் தேர்வீப்பன.]

அசை, றுக், கூசு, கூஎ, கடசு.
அசைநிலையுமை, கடக், கடரு.
அமுசசாரியை, அரு.
அலவழிச்சாரியை, கச.
அஃறிணைப்பெயர், நு. [கருரு.
ஆகுபெயர், கச, சக், சஉ, கூசு, எக்,
ஆயிடைபெண்பதன்முடிபு, உ, அஉ.
இசைந்நையுமை, கூசு.
இடத்து நீகழ்பொருளின் தொழிலை
இடத்தினமேல் ஏற்றல், ச.
இடவழுவமைதி, அசு, அஎ, அஅ,
இடைக்குறை, எ. [கருரு
இருபெயரொடிக் கூசு, சஎ, சகூ, எஎ,
கூந், கஃ, கடஉ.
இழிவுசிறப்புமை, உஉ.
உயமையை மாறிக்கூட்டல், கடச.
உரிச்சொல் தொழிற்பெயர்த்தனமை
யை அடைதல், கூக்.
எச்சவுமை, அகூ, கசச.
எண்ணெடு, உ, அஉ.
எதிர்மறையுமை, உஉ.
ஏதுப்பெயர், கசு.
ஒடுமைக் கூட்டியுரைத்தல், கருக்.
ஒருபெயர், கஎ. [சகூ.
ஒருபொருளாக இருபெயர்நிற்றல்,
ஒருவாய்பாட்டுவிசிற்பம், கஃஅ.
ஒழியிசைத் தில், கஃசு.
கடைக்குறை, கட, கஃசு, கடக்,
கசச, கருரு.
காலவழுவமைதி, உகூ, அஎ.
குறுக்கலவிகாரம், எ, கஃசு
சாதிப்பெயர், கடசு.
சிறப்புமை, கடரு.
சிலை முதலின்பயனிலையைக் கொள்
ந்நம் வழுவமைதி, ச, கூ.
சிலைவிலையெச்சம் முதலவிலையோ
டு முடிதல், கூசு.
சுட்டு இரட்டித்தல், எ.
சொல்வருவித்தல், கூஎ, கஃ, கஃஉ,
கஃ, கஃ, கஃ, கஃ, கருரு.
தன்மைவிலை, கூஅ.

ருஅ, கூரு, கூஎ, கஃ, கஃ, கஃஉ,
கஃ, கடஉ, கடந், கடஎ, கஃசு,
கருரு.
தொகுத்தலவிகாரம், ச, கஃஉ, கஃசு,
கஃ, கசசு.
தொழிற்பெயர், ககூ, சரு.
பண்புத்தொகை, கஃசு.
பிறவினை, எஉ, எஎ.
பெயர்ததிர்சொல், நகூ, சஎ.
பெயரடியாகப் பிறந்தல்வினை, எசு.
பெயரெச்சமகாரியப்பெயராகொளல்,
கூஉ.
பெயரெச்சவினைத்திரிசொல், உசு.
போந்தபொருளால் முடித்தல், உக்,
மருந், கூரு. [நகூ, அஎ.
மாறு ஆனபொருளில்வருதல், அகூ.
முதலவினையைச் சிலைவிலையோடு
முடிக்கும் வழுவமைதி, ககூ.
முத்தெழுந் சிலைவிலையோடு மு
டியும் வழுவமைதி, ககூ.
முன்னிலையேவல்வினை, அகூ.
மெலித்தல் விகாரம், உரு, உசு, நகூ
நசு, நரு, கூஅ, கஃ, கஃ.
வலித்தலவிகாரம், உசு, கசசு, கருரு
விகாரம், நகூ, கூஅ.
விரித்தல் விகாரம், கஃ, கடஎ.
கந், கசஉ, கசசு.
வினைக்குறிப்பு முற்று, கூஉ.
வினைத்திரிசொல், ச.
வினைப்பெயர்த திரிசொல், கூ.
விலையெச்சத்திரிசொல், கடஉ, கந்.
விலையெச்சத்திரிபு, கூ, எ, ககூ, கந்,
கச, கரு, உரு, உசு, நகூ, எஎ, அஉ,
கசஉ, கசரு, கருக், கருஉ.
விலையெச்சம், ககந்.
விலையெச்சமுற்று, ககூ, சரு, அகூ,
கஃ, கடஉ, கடசு, கடஎ, கடஅ.
விலையெச்சமுற்றுவினைத்திரிசொல்,
கரு, சஅ.
வெளிப்படை, உசு, கூஅ, கசசு.
வேறுவிலையோடு, கட, நகூ, கருக்,

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௮௮	௧௮	யாக்க	யாககி
௧௩௦	௩௦	உடை	அடை
௧௯௦	௧௯௦	கவி	கௌ
௨௦௦	௨௦௦	அளவாய	னவாய்
௨௦௦	௨௦௦	கக	உ௦
௨௦௦	௨௦௦	செல	சொல
௨௦௦	௨௦௦	கீர்த்த	கீர்த்தரு
௨௦௦	௨௦௦	கூடைக்க	கூடை
௨௦௦	௨௦௦	மெல	மெல
௨௦௦	௨௦௦	மார	மாறு
௨௦௦	௨௦௦	சிறபா	சிறப்பா
௨௦௦	௨௦௦	பாடும;	பாடும
௨௦௦	௨௦௦	கெழு	கெழு
௨௦௦	௨௦௦	இற	இயற
௨௦௦	௨௦௦	பெயராய,	பெயா
௨௦௦	௨௦௦	பெரு	பொரு
௨௦௦	௨௦௦	முரசுகி	முரரசுகி
௨௦௦	௨௦௦	பாடல	பாடல
௨௦௦	௨௦௦	‘பரியாவருவியாமபல’	‘பறியா’
௨௦௦	௨௦௦	திருவின	திரு
௨௦௦	௨௦௦	தேவி	தேவை

உ

கணபதிதுணை.

ப தி ற் று ப் ப த் து

மூலமும் உரையும்.

இரண்டாம் பத்து.

- (கக) வரைபருள் புணரி வான்பிசி ருடைய
வளிபாய்ந் தட்ட துளங்கிருங் கமஞ்சு
னனியிரும் பரப்பின் மாக்கடன் முன்னி
யணங்குடை யவுண ரேமம் புணாக்குஞ்
ரு சூருடை முழுமுத றடிந்த பேரிசைக்
க க ி ற ல் வேள் கனிதூரார் தாங்குச்
செவ்வா யெஃகம் விலங்குந் ரறுபப
வருகிறந் திறந்த புண்ணுமிழ் சூருதியின்
மணிநிற விருங்கழி நீரகிறம் பெயர்ந்து
க௦ மனாலக் கலவை போல வரண்கொன்று
முரண்மிகு சிறப்பி னுயர்ந்த வுக்கலை
பலாமொசுந தோம்பிய திரள்பூங் கடம்பின்
கடியுடை முழுமுத லுரிய வேளய்
வென்றெறி முழங்குபனை செய்த வெக்போர்
கரு நாரரி நறவி னூர மார்பிற்
போரடு தானைச் சேர லாத
மார்புமலி பைநதா ரோடையொடு விளங்குந
வலனுயர் மருப்பிற பழிதீர யானைப
பொலனணி யெருத்த மேல்கொண்டு பொலிந்தகின்

கவிர்ததை சிலம்பிற் றுஞ்சங் கவரி
பரந்திலங் கருவிடொடு நரந்தங் கனவு
மாரியர் துவன்றிய பேரிசை யிடயந
தென்னங் குமரியொ டாயிடை

உரு மன்மீக் கூறுநர் மறந்தபக் கடந்தே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழிதவண்ணம்.

தூகீத - செந்தூகீத.

பெயர் - (அ) புண்ணுமிழ்தருநீ.

க. பிசிருடையவென்றது பிசிராக உடையவென்றவாறு.

உ. கமஞ்சூல - நிறைந்ததோ, சூல்போன்றவாழ் சூலெனப்பட்ட

ரு. சூருடைமுழுமுத லென்றது சூரவன்மாத தனக்கு உ
வுடைய மாவின்முதலென்றவாறு.

இனிச சூரவன்மாததான் ஓடாமவாய நின்றானென்று புர
டாயிற சூரனாதற் றன்மைபையுடைய மாவின்முதலென்றவாறாம்.

க-க ௦. நீரிநிமபெயாநது, மனாலக்கலவைபோலவென
போலவென்றது தாண்டுப போலுமபடியென வினைப்பொ
பட்டு நின்றது. மனாலமென்றது குங்குமம். சாதிகுங்கு
மெனப்பாரு

அ - க ௦. 'அருநிநநிநநி' என முனவநது அடை
பாணம், 'மணிநிநவிருங்கழி' நீரிநிமபெயாநது, மனாலக்கலவைபோல்
பின்வந்த அடைச்சிறப்பாணம் இதற்கு 'புண்ணுமிழ்தருநீ' என்ற
மாயிறறு.

கக - உ ௦. மேலெகொன்றிடுமாய்நா நின் செவ்வென மு

உக. கவி துறை சிலம்பிற் றுஞ்சங் கவரி உ
ஐயாணையானே முருக்கெனது (புலகுநை - முருக்க
வாழ்க கவரி) (நீருக்குயர், ககக) என்று துருக்க
மயிதககுமவா லு செப்படை ட, அச்சுள் சென்
இனிதாக உருங்கு
ன்றவறு.

உஉ. அருவிப்பெரு நதர், சனவு, மனவு, ஆய், மரி
யானே பிறவிலங்குணம் மக்களாணு வறு மனவு நதர், ந
துகர், அருவிபையு ராநதர், மனவு கனவிலு சத உரு வ
உச. குயர் வெருவென்னு டுதி - மனவு மனவு.

இரண்டாம் பத்து.

௩

உரு. மனனென்றதனை அரசென்றதுபோல அஃறிணப்பெயராக்கி, அம் மனகளில் மீக்கூறுமெனக்கொள்க.

(உரு) மறந்தபக்கடந்து (கச) முழங்குபிணசெயதவென மாறிமுடிக்க, இங்ஙனம் மாறாது (கக) எருத்தமேல்கொண்டென்னும் வினை யொடு மாறிமுடிப்பாருமுளா.

(கச) சேரலாத, (சு) கடுஞ்சினவிறலவேள களிறாரந்தாங்கு (கஅ) யாலை (கக) யெருத்தமேல்கொண்டு பொலிந்தநின் (உ௦) பலாபுகழ்செலவம் கண்டிருமெனமாறிக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் வெற்றிசெலவச்சிறப்புக கூறியவாறாயிற்று.

(பிரதிபேதம்) ச. ஏமடபுணாகாகடும். கந. துமியவோடும்.

க. நீனிமம்.

கச. வேணடுதாலை.

க௦. போலரண்.

உரு. மதநதப.

(க)

(கஉ.) வயவர் வீழ வாளரின் மயக்கி

யிடங்கவர் கடுமயி னரசுதலை பணிப்பக்

கடம்புமுத றடிநத கடுஞ்சின வேந்தே

தாரணி யெருத்தின் வாரல் வள்ளுகி

ரு ரரிமான் வழங்குஞ் சாரற் பிறமான

றோடுகொ ளினநிரை நெஞ்சதூர் தாங்கு

முரசுமுழங்கு நெடுநக ரரசுதுயி லீயாது

மாதிரம் பணிக்கு மறமவீங்கு பல்புகழ்

கேட்டற் கினிதுதின் செல்வங் கேட்டொறுங்

க௦ காண்டல் விருப்பொடு கமழுங் குளவி

வாடாப் பைமமயி ரிளைய வாடுநடை

யண்ணன் மழகளி றறிஞிமி றோப்புங்

கன்றுபுணர் பிடிய சூன்றுபல நீநதி

வந்தவ ணிறுத்த விருமபே ரொக்கற்

கரு றொல்பசி யுழந்த பழங்கண் வீழ

வெல்குபோழ்ந தறுத்த வானிணக் கொழுங்குறை

மையூன் பெய்த வெண்ணெல்வெண் சோறு

நனையமை கள்ளின் தோறலொடு மாநதி

நோப்படு பருநதி னிருஞ்சிற கன்ன

உ௦ நிலந்தின் சிதாஅர் களைநத பின்னறை

நூலாக் கலிங்கம் வாலரைக் கொளிஇ
வணரிருங் கதுப்பின் வாங்கமை மென்றோள்
வசையின் மகளிர் வயங்கிழை யணிய
வமர்புமெய் யார்தத் சுற்றமொடு
உரு துகாதற் கினிதுதின் பெருங்கலி மகிழ்வே.

இதுவுமது.

பெயர் - (அ) மறம்வீங்குப் பல்புகழ்.

எ. துயிலியாதென்பது துயிலாதென்னும் வினைத்திர்சொல, துயிலாமலெனத்திரிக்க, இனித திரியாது, 'யாறுநீரொழுகாதுகிடந்தது' என்னும் வழக்குப்போல இடத்தூரிகழ்பொருளின் தொழிலை இடத்திற்கெற்றி, மாதிரமானது அரசுதுயிலியாது பணிகருமென அபமாதிரத்தின் வினை யொடுமுடிப்பினும் அமையும்.

அ. மறம்வீங்குபலபுகழென்பது அரசாக்குச்செய்த மறப்புகழ் மறைபுகழினும் மிக்க பலபுகழென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'மறம்வீங்குப் பல்புகழ்' எனப்பெயர்யாயிற்று.

அ - க. நின்செலவம் இனிது, யாது இனிதென்ற பலபுகழ்கேட்டற்கு இனிதென முடிவுகொள்க.

க. கேட்டொறுமென்பதற்கு அசெவத்தையென வருவிக்க.

உக. நூலாக்கலிங்கமென்றது ஒருவர் நூலுநூலெனப் பட்டுநூல் முதலாயவற்றையெனக் கலிங்கமென்றவாறு.

நூலாமையென்னுநதொழில் கலிங்கத்துக்குச் சினைபாகிய நூலேமலதாலெனின, அச்சினையோடு முதற்குள்ள ஓரறுமைப்பற்றிச் சினை வினையை முதலேமலேற்றி வழுவரை நியாப கூறினென்க. இனி நூலாக்கலிங்கமெனபான் நூலென்பதனைத் தொகுத்துக் கூறினென்பதற்கு முளா.

உரு. துகாத்தற்கு இனிது நின் பெருங்கலி மகிழ்வென்பது நன் பெரிய ஆரவாரத்தையுடைய ஒலக்கத்துவென்கென்ற வினையொடு அது பவித்தற்கு இனிதென்றவாறு.

(க) வேந்தே, (க) நின்செலவம் (அ) புகழ் (க) கேட்டற்கு இனிது. (உரு) நின்பெருங்கலிமகிழவு துகாத்தற்கினிதென வினைமுடிவுரையாக.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்பும் அவனது ஒலக்க வினையொடு உடனகூறியவற்றையுறு.

(பி - ம்.) ௫. சோலைபிறமான. கக, இழையவடுகடை. (உ)

- (கா.) தோறுத்தவய லாரல்பிறழ்நவு
மேறுபொருதசெறு வுழாதுவித்துநவுங்
கரும்பின் பாத்திப் பூத்த நெய்த
லிருங்க னெருமையி னினைதடுக் குநவுங்
- ௫ கலிகெழு துணங்கை யாடிய மருங்கின்
லளைதலை மூதா வாம்ப லார்நவு
மொல்தெங்கி னிமிழ்மருதிற்
புனல்வாயிற் பூம்பொய்கைப்
பாடல் சான்ற பயங்கெழு வைப்பி
- க௦ னாகவி னழிய நாமந் தோற்றிக்
கூற்றே உ நின்ற யாக்கை போல
நிசிவந் திறுத்த நீரழி பாக்கம்
விரிபூங் கரும்பின் கழனி புல்லெனத்
திரிகாய் விடத்தரொடு காருடை போகிக்
- கரு கவைத்தலைப் பேய்மகள் கழுதூர்ந தியங்க
வூரிய நெருஞ்சி நீருடு பறநதலைத்
தாதெரு மறுத்த கலியழி மன்றத
னள்ள மழிய வுக்குநர் மிடறபுத்
னள்ளுநா பணிக்கும் பாழா யினவே
- உ௦ காடே கடவுண் மேன புறவே
யொள்ளிழை மகளிரொடு மள்ளா மேன
வாறே யவ்வனைத் தன்றியு ஞாலததுக்
கூலம் பகர்நர் குடிபுறந தராஅக்
குடிபுறந தருநா பார மோம்பி
- உ௫ யழல்சென்ற மருங்கின் வெள்ளி யோடாது
மழைவேண்டு புலத்து மாரி நிறப
நோயொடு பசியிகந தொர்ஜிப்
பூத்தனறு பெருமநீ காதத நாடே.

துறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஓர்ஓதுவண்ணம்.

தூக்கு - செந்துக்கும் வஞ்சிந்துக்கும்.

பெயர் - (௫) பூத்தநெய்தல்.

(க) பிறழ்நவெனவும் (உ) வித்துநவெனவும் (ச) தடுக்குநவெனவும் (சு) ஆநவெனவும் வந்தன வினைப்பெயாத திரிசொல்.

ந - ச. நெய்தல எருமையின் நிரா தடுக்குநவெனத்து நெய்தலானது அக்கருமபுமுதலாய மரேரூரினாயின்பாங்கரிந செலலாது தன்னையேநின்று தினனும்படி தான போதவுண்ட எருமைநிரையைத் தடுக்கு மிடங்களுமென்றவாறு.

இசுநிப்பபானே இதற்கு 'பூத்தநெய்தல்' என்று பெயராயிற்று.

சு. முதா ஆம்பலாநவெனத்து புறத்துப்போய இரைதெவிட்டாத முதிய ஆக்கள (டு) துணங்கையாழி ப இடத்துநின்று ஆம்பலையே தினனுமிடங்களுமென்றவாறு.

என்றது, பெருக ஆம்பலருழித் துணங்கை பாடுவாடையுடையன வென அவவிடங்களின செலவச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

எ. இமிழநடுதென்றதற்குப் புள்ளிமிழநடுதென்று ஒருபெயர்வருவிக்க.

அ. புனலவாயில - வாயத்தலை.

க - க 0. ஒல்தெங்கென்னுமபெயாக்கு முன்னினை ந பெயர்கள் எண்ணுமையோடு நின்றநாயால அவதையுடைய நாடென இரண்டாவதன் தொகையாய அச்செல அவதறைபெல்லரி எழுவாயாக்க நடமாற்றகு அவ்விடங்கள் நெய்தாகவின், நாடு கவினழிபவென்னும் முடிதபயனிலையோடு வழுவமைதியாக முடிக்க.

க 0 - க க. கூடநடுநின்றபாக்ககிப்பால் நாடுகவினழிய வென மாறிக்கூடமிக் கூடறுவனுவே கொல்லப்பட்டநின்ற பாக்ககை ஒருகூலிக் கொருகால அழகழியுறுப்பால் நாடு அழகழியுடையனவரைக்க.

இனி மாறாதே நோலுமபடியெனப் பேசுவென்பதனை வினை யெச்சகீழைப் பாக்கப் பேசல் என்றது மேல்வருகின்ற பாக்ககைவுரைப்பாதினும் பரையு. இனிக் கூடறுவனை அடடுகின்ற பாக்ககையுடைய மெருவன உளளையினும் அவனைப்போல நெய்தென்றதையே நுமுள்ள.

க உ. கீழ்ப்பாக்ககொன்று வெள்ளையின் அழவுமீனென்று பகைவரான அழியாத பாக்ககொன்று.

பாக்ககொன்றுத் தெயுநனின்று பாக்ககொன்று, "கடம்கு மரக்குடிபாக்கத்து, நடுகொடுகை" (மதுரைக்காஞ்சி, க ௧௭ - க ௧௮, அடிகள்) என்று வந்தநாயன் ஒலே வந்த அந்நனிநு மரக்குடிபெயர் பாக்ககொண்டுப் பாக்கமுடைய பேரு களென்பபாட்டது.

க ச. உடைதொகவெனத் திரிக்க.

க ௭ - க ௯. எனத்து உள்ளது அழியுமாக்கு மீட்டல் படித்து

உள்ளூர் பணிக்கும் பாழென்று அம்மன்றிலே போசற்கு உள்ளம் அழி யசெய்தே பின்னும் தம் கருமவேட்கையாற்போகமேற்கொண்டவருடைய வலியைக் கெடுத்தலானே பின்பு போக நீண்பபார நடுங்குதற்குக்காரண மாகிப் பாழென்றவாறு.

க அ. தபுத்து - தபுக்கவனத்திரிகக.

உ ௦. காதேகடவுளமேனவென்றது நினநாட்டுப் பெருங்காடான இடங்களெல்லாம் முதற்காலத்துக் கோயில்களானவென்றவாறு.

மேயினவென்பது மேனவென்று இடைக்குறைந்தது.

உ ௦ - உ சு. புறவு மகளிரோடு மள்ளாமேனவென்றது சிறு காடான இடங்களெல்லாம் நிற்படையாளங்கள் மகளிரோடு உறையும படைநிலைகளாயினவென்றவாறு.

உ உ. ஆறே அவ்வனைத்தென்றது காடும் புறவும் அலகாதபெரு வழிகளும் ஆறிலைகளவரும் பிற இடையூறுமினறி முன்சொன்னகடவுளும் மள்ளரும் உறையுமிடமாயினவென்றவாறு.

அனைத்தெனது அவ்வனைத்தென்று சுட்டுஇரட்டித்தது, அந்த அந்தத் தன்மையதென முன நின்றவற்றின பன்மைதோற்றந்தகென்பது.

உ கூ. தாராவென்பது தாராவெனக்குறுகிறது.

உ ச. குடிபுறந்தருநரென்றது தம் கீழ்க்குடிகளாகிய வரிசையாள ரைப் புறந்தரும் மேற்குடிகளாகிய காணிபாளரை.

(உ ச) பாரமோம்பி (உ அ) நீகாததவென மாறிகூட்டிக.

(உ ரு) வெள்ளியோட்டாடிலெனவும் (உ எ) பசியிக்சொருவவென வும் திரிக்க.

உ உ - உ சு. இனி ஆறு முன்சொன்ன அவ்வனைத்தாவதுமன்றி ஆறிலைகள்வரினறிக கூலம்பகாவா இயங்குமபடியான வழக்காலே அந்தக் கூலம் பகாவாக்குடிகளைப் புறந்தருதென்றும் குடிபுறந்தருநர பாரத்தை ஓயி மழைவேனாடியபுலத்து மாரி நிற்பவென்றும் கூலம் பகாநாக்குடிபுற தருநிலை ஆற்றினதெழிலாகவும் குடிபுறந்தருநர பாரமோம்பி லை மழையின் கொழிலாகவும் கூட்டி உரைப்பாருமுளர்.

(க க) கூழற்றிஉசின்றயாககைபோல (க ௦) நாடுகவினழிப் நாமந தோற்றி (க உ) நீலிவநிறுத்த நீரழிபாக்கவகள் (க கூ) கழனிபுலெனக (க ச) காருடைபோக்க (க ரு) கழுது ஊரது இயங்கப் (க க) பாழாயின. (உ அ) நீ காததநாட்டிழ (உ ௦) காடு கடவுளான மேவப்படன, அநநாட் டிபுறவுகள் (உ உ) மள்ளரான மேவப்படன, அநநாட்டு (உ உ) ஆறு அவ்வனைத்தாயிற்று, அனறியும் (உ கூ) கூலம்பகாந குடிபுறந்தருநர (உ ச) குடிபுறந்தருநரபாரமோம்பி (உ அ) நீகாததநாடு, (உ சு) மழை வேனடிய

புலத்து மாரிநிற்ப நோயொடு பசியிகநொருவப் பூத்தசெனக்கூட்டி. வினை முடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்செய்யுபுர தன் நாடுகாததற் சிறப்பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

(க) 'தொறுத்த' என்றும் (உ) 'ஏறுபொருத' என்றும் (எ) 'ஒலி தெங்கின்' என்றும் (அ) 'புனலவாயில்' என்றும் நூதநாங்கடியும் வஞ்சியடி யான்வந்தமையான, வஞ்சிததுக்குடையிற்று.

(பி - ம்) க தொறுத்தகுளவயல. க சு. ஊறியநெருஞ்சி.

எ. ஒலித்தெங்கின். உக. குடிபுநச நா.(க)

(கசு.) நிலரீர் வளிவிசும பென்ற நான்கி

னளப்பரி யையே

நாள்கோ டிங்கண் ஞாயிறு கனையழ

லைந்தொருங்கு புணர்ந்த விளக்கத் தனையை

நு போர்தலை மிகுத்த வீளாம் பதின்கொடு

துப்புத்துறை போகிய துணிவுடை யான்மை

யக்குர னனைய கைவண் மையையே

யமாகடநது மலைநத தும்பைப் பகைவர்

போரீ டழித்த செருப்புகண் முன்ப

க0 கூற்றுவெழுந்நி வரினு மாற்றுமாற் றலையே

யெழுமுடி கெழீஇய திருஞெம ரகலத்து

நோன்புரித் தடக்கைச் சான்றோர் மெய்மறை

வானுறை மகளிர் நலனிகல் கொள்ளும்

வயங்கிழை சுரந்த வண்டுபடு கதுப்பி

கநு னெடுங்கி ரோதிக் கொடுங்குழை கணவ

பல்களிற்றுத தொழுதியொடு வெல்கொடி நாடங்மு

படையே ருழவ பாடினி வேரதே

யிலங்குமணி பிடைநத பொலங்கலத் திகரித்

கடலக வரைப்பினிப பொழிவமுழு தாண்டர்ன்

உ0 முன்றினை முதல்வர் போல நின்றுரீ

தெடாஅ நலலிசை நிலைஇத

தவாஅ லியரோவிவ வுலகமோ டுடனே.

துறை - செந்துறைப் பாடாண்டி பாட்டு.

வண்மைய் - ஒழிதவண்ணமும் சொர்க்கவண்ணமும்.

• தூகீத் - செநீதூகீத்.

பெயர் - (கஉ) சான்றோர்மெய்ம்மறை.

க. பூதங்கள் ஐந்தையும் மெண்ணுது தீயை ஒழித்தது, மேல (ச) விளக்கத்துக்கு உவமமாக எண்ணுகின்றவற்றோடு கூட்டவேண்டியென்பது.

ங. ாண்டுக் கோளெனறது, விளக்கமில்லா இராருகேதுவென்னும இரணமே நீக்கி நின்ற ஏழினும் சிறப்புப்பற்றி வேறெண்ணப்பட்ட திங்கள் ஞாயிறென்னுமிரணமே நீக்கி நின்ற ஐந்தையுமென்பது.

ச. ஐந்தென்று தொகைகூறியது, நாள்கோளென்னும்வற்றைத் தொகைக்கூற்றின ஒரோவொன்றாகக் வென்பது.

க க. எழுமுடியென்பது எழுஅரசனாவென்று அவர்கள் எழுமுடியானுஞ் செப்ததோராசராமம்.

க உ. நோன்புரித்தடக்கையென்றது வலிபொருநதுதலையுடைய தடக்கையென்றவாறு.

ஈண்டுச சான்றோரென்பது போரில் அமைதியுடைய வீரரை. மெய்ம்மறை - மெய்புகருவி, மெய்ம்மறையெனறது, அச்சான்றோருக்கு மெய்புகருவிபோலப் போரிடபுக்கால் வலியாய் முன்னிறறலின்.

இச்சொற்புறொக்கி இதற்கு, 'சான்றோர் மெய்ம்மறை' எனறுபெயராயிற்று.

க ங. வானுடைமகளிர் நலன இகல கொள்ளுமெனறது வானமகளிர் அழகிற்கு அவளையொப்பேன யானே யானேயென்று தங்களில் மாறு கொள்ளுமெனறவாறு.

க டு. ஒடுங்குதோதி - சுருள.

(க) நிலமுதற் பூதநான்கும்போலப் பெருமை (உ) அளத்தலரிபை. (ங) நாண்மீனமுதல் (ச) ஐந்தையும் விளக்கத்தால் ஒப்பை, (எ) கைவண்மையால் அக்குரனென்பவையொப்பை. அனறி (கூ) முன்ப, நின்வலியிருக்குமபடிசொல்லிற் (க ௦) கூற்றுவுக்குணடுவரினும் அதனையும் மாற்றுவவலியையுடைய, ஆதலாற் (கஉ) சான்றோர்மெய்ம்மறை, (க டு) கொடுங்குழைகண்வ, (க எ) படையேருழவ, பாடினிவேந்தே, (உ ௦) நின்குடி முன்முதல் வாபோலநின்று (உ க) நல்லிசையைநிலைபித்து (உஉ) இவ்வுலகத்தோடு கூடக் கெடாதொழிவாயாகவென வினமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்பல்குணங்களையும் ஆற்றலையும் ஒருங்கு கூறி வாழ்ந்தியவாறாயிற்று.

(உ-) 'அளப்பரியையே' எனச் சொற்கீழ்வந்தமையாற் சொற்கீவண்ணமுயாயிற்று, ாண்டுச சொற்கீழெனறது, அளவடியிடுகுநடைநதுவ வஞ்சியோசையன்றி அகவலேசையாயுடவரும் அடியின்.

(பி - ம்.) கூ. வரினுடபாற்றும். கூசு. வண்டுபடுதுப்பின்.
கஉ. சானரோமேமறை. (ச)

(கரு.) யாண்டு தலைப்பெயர வேண்டு புலத்திறுத்து
முனையெரி பரப்பிய துன்னருஞ் சீற்றமொடு
மழைதவழ்பு தலைஇய மதினமர முருக்கி
நீராகளி ரொழுகிய நீரைய வெள்ளம்

ரு பரந்தாடு கழங்கழி மன்மருங் கறுப்பக்
கொடிவிடு சூருட்புகை பிசிரக் கால்பொர
வழல்கவர் மருங்கி னுருவறக் கெடுத்துத்
தொல்கவி னழிந்த கண்ணகன் வைப்பின்
வெண்பூ வேளையொடு பைஞ்சாரா கலித்துப்

கஃ பிரிவர்பு பரந்த நீரறு நிறைமுதற்
சிவந்த காந்தண் முதல்கிதை மூதிற்
புலவியில் லுழவிற் புல்லாள் வழங்கும்
புலலிலை வைப்பிற் புலஞ்சிதை யரம்பி
னறியா மையான் மறந்துதுப பெதிர்ந்ததின்

கரு பனகவர் நாடுங் கண்டுவர் திசினே
கடலவங் கல்லவும் யாற்றவும் பிறவும்
வளம்பல நிகழ்தரு நனந்தலை நன்னாட்டு
விழவறு பறியா முழவிமிழ் முதுதார்க்
கொடிநிழற் பட்ட பொன்னுடை நியமததுச்

உஃ சோபெறு கலிமகி ழியப்பு முரசின்
வயவர் வேந்தே பரிசிலர் வெறுக்கை
தாரணிந் தெழிலிய தொடிசிதை மருப்பிற்
போர்வல் யானைச் சேர லாத
நீலா ழியரிவ் வுலகத் தோர்க்கென

உரு வுண்டொ மாறிய மழலை நாவின்
மென்சொற் கலப்பையர் திருந்துதொடை வாழ்த்த
வெய்துற வறியாது நந்திய வாழ்க்கைச்
செய்தன் மேவ லமர்ந்த சுற்றமோ
டொன்றுமொழிந் தடங்கிய கொள்கை யென்றும்

ரு பதிபிழைப பறியாது துப்த்த வெய்தி

நிரைய மொரீஇய வேட்கைப் புரையோர்
மேயின ருறையும் பலர்புகழ் பணி
னீபுறந் தருதலி னோயிகந் தொரீஇய
யாணர்நன் னாடுங் கண்டுமதி மருண்டனென்
நரு மண்ணுடை ஞாலத்து மன்னுயிர்க் கெஞ்சா
தீத்துக்கை தண்டாக் கைகடுந் துப்பிற்
புராவயிற் புராவயிற் பெரிய நல்கி
யேம மாகிய சீர்கெழு விழவி
னெடியோ னன்ன நல்லிசை
சு0 பொடியா மைந்தநின் பண்புபல நயந்தே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.
தூகீது - செந்துகீது.
பெயர் - (சு) நிரையவேள்ளம்.

(உ) நீசேறஉமொடு (எ) அழலகவாமருங்கின் உருவறக்கெடுத்தென முடிக்க.

சு. நிரையவெள்ளமெனறது பகைவாக்கு நிரையபாலபைபோலும் படைவெள்ள மெனறவாறு, நிரையமெனறது நிரையத்துவாழ்வாரா.

இசுசிறப்பானே இதற்கு 'நிரையவேள்ளம்' என்றுபெயராயிற்று.

ரு. மனமருங்கறுப்பவெனறது மனமருங்கறுப்பவேனடிபெனற வாறு.

எ. கெடுத்தெனபநினைக் கெடுக்கவெனத்திரிக்க.

(அ) தொலகவினழிந்த கண்ணகனைவைப்பினையுர் (கஉ) புல்லாள வழங்கும (கரு) புல்லிலைவைப்பினையுமுடைய புலஞ்சிதை (கரு) மூட்டென முடிக்க.

அ. தொலகவினழிந்தவைப்பெனறது குடுண்டு அழிந்த ஊர்க்கோ.

கரு. புல்லிலைவைப்பெனறது குடிபோய் ப பழ்ததழுகள்.

க. சகாகலிக்கவெனடி திரிக்க.

க0 - கக. நிறைமுதற்காந்தமொனக்கூட்டுக.

கக - கரு. முத்திலையுடைய புல்லிலைவைப்பெனக்கூட்டுக.

கரு. புல்லிலைவைப்பெனறது புல்லிய இலைகளாலே வேயப் பட்ட ஊரெனறவாறு. இதனை, 'தூலாககலிங்கம்' (பதிற்றுப்பத்து, கஉ) எனறதுபோலக்கொள்க.

கஉ. புல்லாளென்றது புல்லியதொழிலையுடைய ஆறநிலைவரை.

(கக) அரம்பிற் (கரு) பகைவனொழுமிக்க.

கக. அரம்பென்பது குறுமபு.

உ௦ - உக. சோபெறு கலிமகிழியம்பும முரசின் வயவென்றது வெற்றிபுகழ்பெற்ற மிக்கமகிழ்ச்சியானே ஒலிக்கின்ற முரசினையுடைய வீரன் என்றவாறு.

கக - உ௦. நியமத்தியம்புமென முடிக்க.

உ௧ - உக. நீ வாழியரிவவுலகத்தோர்க்கெனத் திருந்துதொடை வாழ்த்தவெனமுடித்து, இவவுலகத்தோராக்கத்தின்பொருட்டு நீ வாழ்வாயாகவெனச்சொல்லித் திருந்திய நரப்புத்தொடையினையுடைய யாமொழி வாழ்த்தவெனவுணர்க்க.

தொடையொடெனவிரியும் ஒடு - வேறுவினையொடு.

உரு - உக. மழலைநாவினையும் மென்சொல்லினையுமுடைய க௦ பபையொனக்கொள்க.

(உஎ) வெயதுறவறியாது நந்தியவாழ்க்கையினையும் (உக) ஒன்று மொழிந்து அடங்கியகொள்கையினையும் (கக) நின்றயமொரீஇய மேலடகையினையுமுடைய புனாயோரா (உஅ) செயதன மேவலமாநத சுற்றத்தொடு (க௦) பதிபிழைப்பறிடாது துவத்தலெய்தி (கஉ) மேயினருறையு (கச) நாடென மாறிக்கூடடியுணாகக

உஅ. செயதனமேவலமாநதசுற்றமெனது சுற்றத்தலைவன் மொழி தாரியங்களைப் பின்சிறையாது தாம் அவற்றை மேவுசலையுடைய அச்சலைவரொடு மனம்பொருந்தின சுற்றமென்றவாறு.

செய்தனவென்பது கடைக்குறைந்தது.

(கச) ராதுக்கைதண்டா (ச௦) மைந்தவென முடிக்க.

கஎ. புனாவயிற புனாவயிற பெரிய பலகிபெனாது உயர்ந்த மேவலமுள்ளவிடங்களிலே உயர்ந்த ஆரணமுள்ளரிட்டவர்க்கு மிகு சென்றவாறு.

(கரு) நன்பகைவாநாடு பகணவெந்தேன, அதாவேயனரி (உக) வேந்தே, வெறுக்கை, (உக) செரலாதி, (கக) நீ புறந்ரு ஸ்வேன, செய்யாகு, தொரீஇய நன் (கச) நாடும கணடு மதிமருணடேன, இவை இவ்வாறு காணவேண்டுகாரணம் யாதெனின, (ச௦) மைந்த, நன்மனம் பட்டவரும் நையும் காணநயந்தன வினமுடிவுசெய்க.

இதனைச்சொல்லியது, அவனவென்றிசுதிப்பார்தன் நிகழ்ந்தபடும் உடனகூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ரு. கழங்குவழி. அ. கவினிமுத்த.

க௦. டீவாயப்பந்த.

(ரு)

- (௧௬.) கோடுற்றந் தெடுத்த கொடுங்க ணிஞ்சி
நாடுகண் டன்ன கணைதுஞ்ச விலங்கற்
றுஞ்சுமரக் குழாஅந் துவன்றிப் புனிற்றுமகள்
பூணு வையவி தூக்கிய மதிலு
நு நல்லெழி னெடும்புதவு முருககிக் கொல்லு
மேன மாகிய நுனைமுரி மருப்பிற்
கடாஅம் வார்த்து கடுஞ்சினம பொத்தி
மறங்கொன் மழகளிறு முழங்கும் பாசறை
நீடினை யாகலிற் காண்குவந் திசினே
௧௦ பாரிய கற்பி னடங்கிய சாய
லாடினு மினிய கூறு மின்னகை
யமிர்துபொதி துவர்வா யமர்த்த நோக்கிற்
சுடர்துத லசைநடை யுள்ளு முரியள்
பாய லுய்யுமோ தோன்ற ருவினறு
௧௫ திருமணி பொருத திகழ்விடு பசுமபொன்
வயங்குகதிர் வயிரமோ நெழ்ந்துபூண் சுடர்வா
வெழுமுடி கெழீஇய திருநெடும ரகதத்துப
புரையோ ருண்கட் டியிலின் பாயல்
பாலுங் கொளாலும வலலோய்நின்
௨௦ சாயன் மார்பு நனியலைத் தன்றே.

இதுவுமது.

பெயர் - (௧௮) துயிலின் பாயல்.

௧. கோடுற்றந் தெடுத்த கொடுங்கணிஞ்சி எனது மலையுள்ள
விலங்குகளிலே அமர்ந்திருக்கின்ற மந்திரகவுட மலையிலுள்ள இடங்களில்
மந்திரை அரணுகளும் இவ்வாறு மலையொட்டி மாறாதவெடுத்த விரைந்த இடத்தை
புடைய புரையிலே ஸ்ரீவாறு.

உறழ்வெனத் திரிகக 'கோடுபுரந் தெடுத்த' எனபது பாடமாயின்
மந்திரை இடங்களை மலை காவலையுடையுடையவெடுத்தவெனக.

௨. நாடுகண் டன்ன கணைதுஞ்ச விலங்குகளெனது நெடுநாட்டை
உடைம, நெடுநாட்டைக் கண்டே விபாச துக்ககாடற்கு வயலும் குளமும உளவா
கா சரைத்துவைத்தபையாற கண்டார்க்கு நாடுகண்டாறமேனன் அபயுக்
கட்டுக்களாவரும் மலையேனன் இடைம, திலெனவாறு.

க.க. ப. இங்கிலாந்து வரைவெழுத்து அமைதி ,
வேற்றுப்புலத்து வினையிலுந் தீண்டுகளி, கரு உட்கமக்க, நி, டி, பு, மொழி

டத்தினின்றும் பருத்தலையும் வினையுள்வழி அமமகளிர்பாலநின்றும் வாங்கிக் கோடலையும் வல்லோயென்றவாறு.

(அ) பாசறைக்கண நீ (க) நீழினையாகவின நின்னைக காணவந்தேன், நினதேவியாகிய (க க) அசைநடை நின்னை நின்னததலுமுரியள , ஆனமின்பு அவள் (க ச) பாயலவருத்தத்திறகு உய்யுமோ, உயயாளன்றே , தோன்றல், (க எ - க அ) அகலப்பாயல் (க க) பாலும் கொளாலும் வல்லோய, நின் (உ ௦) மராபு மிக அவளை வருத்திற்றுக்காண் , நீ அவளபாற் கடிதெழுத வென வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவனவென்றிச்சிதப்பும் குலமகளோடு நிகழ்ந்த இன்பச்சிதப்பும் உடனகூறியவாறாயிற்று. (சு)

(சுஎ.) புறாவது நினைப்பிற் புறாவதோ வின்றே

பெரிய தப்புந் ராயினும் பகைவர்

பணிநதுதிறை பகரக் கொள்ளுநரை யாதலிற்
றுளங்குபிசி ருடைய மாக்கட னீக்கிக்

கடம்பறுத் தியற்றிய வலம்படு வியன்பினை
யாடுநா பெயர்நதுவந் தரும்பலி தூஉய்
கடிப்புக் கண்ணுறாஉந் தொடித்தோ ளியவ
ரரணங் காணுது மாதிரந் துழைஇய
நனந்தலைப் பள்ளி உம் வருகவிந் நிழலென

க௦ ஞாயிறு புக்கற் தீதுதீர் சிறப்பி

னமிழ்துதிகழ் கருவிய கணமழை தலைஇக
கடுங்கால் கொட்கு நன்பெரும் பரப்பின்
விசும்புதோய் வெண்குடை துவலும்
பகம்பூண் மார்ப் பாடினி வேந்தே.

இதுவுமது.

பெயர் - (ரு) வலம்படு வியன்பினை.

ரு. வலம்படுவியன்பினமென்றது போசெய்து வருந்தாநற் பகை வா வெருவியோடமுழங்கி அரசனுக்கு வென்றி தன்பாடேபடநின்றமுரசு மென்றவாறு.

இச்சிறப்பான இதற்கு 'வலம்படுவியன்பினை' எனறுபெயராயிற்று.

சு. ஆடுநரெனறுது வினையெச்சமுறறுவினத்திரீசொல்.

க க. அமிழ்துதிகழ்மழையெனமுடிக்க.

அமிழ்தென்றது நீர். தலைஇயெனபதனைத் தலைய வெனத்திரிக்க.

க ந. வெண்குடைதுவலுமென்றது வெண்குடையின் அருட்சிறப்பைச் சொல்லுமெனவாறு.

க ந - க ச. நுவலுமாபவென முடிக்க.

இஃது ஏதுபபெயா.

(௩) வியன்பீணையக (எ) கடிபபைக்கணனுறுமியவா, (அ) 'அரணவகாணது மாதிரநதுழைஇய (க) பஞ்ஞிலம இநநிழற்கண்ணே வருக' எனச்சொல்லி (க ந) வெண்குடையின் அருட்சிறப்பைச் சொல்லுதற்குக் காரணமாயநின்ற (க ச) பசுமபூணமாப, பாடினீவேந்தே, நனக்குப் (க) புரைவது நீனைப்பிற (உ) பகைவா பெரிய தப்பநராயினும் (ந) பணிந்து திறைபகரக் கொள்ளுநையாகலின, (க) புரைவதோவின்னென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, பொறையுடைமைபொடுபடுத்து அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) க. புரைவதோவனதே.

(எ)

(கடி.) உண்மின் கள்ளே யடுமின் சோறே

யெறிக திற்றி யேற்றுமின் புழக்கே

வருநாக்கு வனாயாது பொலங்கலந் தெளிப்ப

விருள்வண ரொலிவரும் புரியவி றைப்பா

நு லேந்துகோட் டல்துன் முகிழ்நகை மடவரற

கூந்தல விறலியர் வழங்குக வடுபபே

பெற்ற துதவுமின் றப்பின்று பின்னு

மன்னுயி ரழிய பாண்டுபல துளக்கி

மண்ணுடை ஞாலம புரவெதா கொண்ட

கடு தண்ணிய லெழிலி தலையாது மாறி

மாரி பொயக்குவ தாயினுஞ்

சேர லாதன் பொய்யல னையே.

துறை - இயன்மொழிவாழ்த்து

வண்ணம் - ஒழிதவண்ணம்.

தூக்கு - செந்தூக்கு.

பெயர் - (க) கூந்தல்விறலியர்.

உ. திறறி - இறைச்சி.

(ந) வருநாக்கு வனாயாது (சு) வருங்குக் அநிபெண முடிகக் வனாயாமெனத்திறிதது வனாயிதொழியுமடிமெனக்கொள்க.

(க) பெரலங்கலந்தெளிப்ப வென்பதனையும் (சு) வழங்குகவென்பதனோடு முடிக்க.

சு. கூந்தலவிறலியா வழங்குகவடுபென்பது வந்தார்க்குச் சோறு கடிதின் உதவுதற்பொருட்டு அடுபுத்தொழிற்சூரியரலாத வரிசைமகளிரும் அடுபுத்தொழிலிலே வழங்குகவெனவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'கூந்தல்விறலியா' என்று பெயராயிற்று.

(ச) ஐம்பாற (சு) கூந்தலென மாறிக் கூட்டுக, இனி மாறாது கூந்தல விறலியென்றதை ஒருபெயராகவுபயின்று மமையும்.

ரீயா (க) கள்ளினையுண்மின, அதுவேயன்றி உண்டாகுச் சோற்றையடுமின், அதுவேயன்றித் (உ) தின்றற்குத் திறியையறுமின், அதுவேயன்றித் தின்றற்குப் புழுக்கட்படுமவறை அடுப்பிலேயேறுமின், (க) வருநாக்குவரையாதே கடிதின உதவுதற்பொருட்டுக் (சு) கூந்தல்விறலியா அடுப்பிலேவழங்குக, இன்னும் வருநாக்குச் சோறிடுதலேயன்றி அவன்பால் நாமபொருளாகப் (எ) பெற்றதுகொடுமின, இவ்வாறு எல்லாங் கொடுத்தாலும் பின்னுக்குக் காரியத்திற்றப்பிலை, அதற்குபாது காரணமெனின், (அ) மன்னுயிரழிய (கக) மாறிபொயத்தாலும் (கஉ) சேரலாதன் நசைபொய்பலன, அதுகாரணமென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்புக கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) எ. பெற்றவுதவுமின். கஉ. பெடயிலனைசையே.

அ. மன்னுயிராழிய.

(அ)

(கக.) கொள்ளை வல்சிக் கவர்காற் கூளியர்

கல்லுடை நெடுநெறி போழ்ந்துசுர னறுப்பட

வொண்பொறிக் கழற்கான் மாற வயவர்

திண்பிணி யெஃகம் புஷ்யுறை கழிப்பச்

ரு செங்கன விரப்பொடு கூல முற்றிய

வுருவச் செந்தினை குருதியொடு தூஉய்

மண்ணுறு முரசங் கன்பெயர்த் தியவர்

கடிப்புடை வலத்தா தொடித்தோ னோச்ச

வடபுகளை வறியாச சுற்றமோ டமபுதெரிந

கஉ தவ்வினை மேவலை யாகலி

னெல்லு நனியிருந் தெலலிப் பெற்ற

வரிதுபெறு பாயற் சிறுமகி ழாணங்

கனவினு ஞறையும் பெருஞ்சால பொடுங்கிய

நாணுமலி யாக்கை வாணுத லரிவைக்

௧௫ கியார்கொ ல்ளிபை

யினந்தோ டகல் வுருட னெழுந்து
நிலங்கண் வாட நாஞ்சில் கடிநதுநீ
வாழ்த லீயா வளனறு பைதீர
மனன வாயின பழனந் தோறு

௨௦ மழன்மலி தாமரை யாம்பலொடு மலர்ந்து

நெல்லின் செறுவி னெய்தல் பூப்ப
வரிநர் கொய்வாண் மடங்க வறைநர்
தீம்பிழி யெந்திரம் பத்தல் வருந்த
வின்றோ வன்றோ தொன்றோர் காலை

௨௫ நல்லம் னனிய தாமெனச் சொல்லிக்

காணுநர் கைபுடைத் திரங்க
மாணு மாட்சிய மாண்டன பல்வே.

துறை - பரிசீற்றுறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணமும் சொழீர்வண்ணமும்.

துகித் - செந்தூகித்

பெயர் - (௧௮) வளனறுபைதீரம்.

௧. கவாகுல - செல்வவலிருமபின கால.

௨. சுரன - வழியிலருமை.

௪. எஃகம்புலியுறைகழிப்பவென்றது எஃகினைப் புலியுறைகழித்த
துக் கடைவன்கடைந்தும் அல்லன வாயகிறியும் போர்க்குரியவாமபடி பண
ணவென்றவாறு.

௫. கூலமுற்றியவென்றது பண்டமாகமுற்றியவென்றவாறு, இனிப்
பலிக்குரிய மறபைப்பண்டங்கள் குறைவறக்கூடினவென்பாருமுளர்.

௬. வம்பு - கைச்சாடு.

(௨) சுரனறுபப்ப (௪) புலியுறைகழிப்பத (௮) தோளோச்ச (௧௦)
அவ்வினைமேவலையெனமுடிக்க.

௧௧. எல்லுநனியிருந்தெனது பகற்பொழுதின்கண்ணே ஒரு
வீதேதமுமினறி நெடுக வருந்தியிருந்தென்றவாறு.

(௧௧) பெற்ற (௧௨) மகிழெனமுடிக்க.

அரிதுபெறுதலைப் பாயன்மேலேற்றுக. ண்டுப பாயல் - உறக்கம்.

(௧௬) ஊருடனெழுந்த இனந்தோடகல்வெனவும் (௧௭) நாஞ்சில்
கடிந்த நிலங்கண்வாடவெனவுங்கூட்டுக.

ஊரெழுந்தென்னுமுதலவினையை வழுவடைந்திடல் இனாதேட்டகல் வென்னும் அதன்சின்னவினையோடு முடிக்க.

(கக்) தேட்டகல் (கக்) கன்வாட (கக்) அன்னவாயினவென முடிக்க.

ரணநிலையினவென்பது தெளிபெயர்.

கக் - கஅ. நீவாழ்தலிய-வென்றது நீ டண்மிபே-லே குழியேறுக வென்று வ-ழ்வகொட-தவென்றவாறு.

‘வ-ழ்தலிய-’ என்ற அடைச்சிறப்பன், இதற்கு ‘வளனறுபைதிரம்’ என்று பெயராயிற்று.

உ௦. தாமரைமலர்வெனத் திரிக்க.

உஉ. கொம்பவர் மடங்கவென்றது நெற்றின் பருண்டிலே கொம்பும் அரிவட்டகா தங்கா வாபமழமெவ்வவாறு.

உங். எத்திமென்றது ஆலைடை.

எத்திமென்னு முதலெழுமைய வழுவடைந்திடல் பத்தலவருந்த வென்னும் அதன் சின்னவினையோடு முடிக்க பத்தல வருந்தல-வது பல காலும் சாநேரடி நனைந்துசாதல்.

(உ௦) தாமரைமலர் (உக்) நெய்தலபூப (உஉ) வளமடங்கப் (உங்) பத்தலவருந்த (உடு) நல்லவென முடிக்க.

உஎ. மாணமாட்சிய மாண்டனவென்பது மட்டிமைப்பதத் திருத்தினும் மாட்டிமைப்பதத் அழகையுடைமவட்டி மின்னதத் திருத்தவளவேயனதி உரு மாயநதனவென்றவாறு.

மாணதவநறையாட்சியவென்றது, பணநி ஆதிபெயர் வடலுமாயத் தோன்றிக்கிடந்த பணப்புற்றி மெனக்கொள்க. மாட்சியவென்பது வீண யெச்சமுறறு. இனி மாணமாட்சிய வென்பதற்கு மாணமைக்குக் காரண மாகிய பெருக்குமுதலாயவற்றின் மாட்சிய வென்பாருமுளர்.

(உஎ) பல்வாகிய (கஅ) நீ வாழ்தலிய- வளனறுபைதிரம் (கக்) ஊருடனெழுந்து இனம் தோடு அகல் (கக்) காஞ்சிலக்கிந்து நீலங்கண் வாட (கக்) அன்னவாயினவை பன்னாதேறும் தட்டை ஆடலெ-டு மலர் நெல்லினசெறுவில் மெய்குபூப்ப அந்நெய் கொடவாளமடங்க அந்நெய் நெந்திரம் பத்தலவருந்தத் கொனநேர் கால நல்லமன் அளியதாமெனச் சொல்லிக் காணுநர் கையுடைத்திரங்க மாண்டாட்சிய மாண்டனவெனக் கூட்டுக.

(கஅ) பைதிமென்னும் மட்டிமை (உஎ) மாண்டனவென்பது பயனிலை, அன்னவாயின வென்னும் பெயரும் இடையே ஒருபடனென்ப படம்.

(க கூ) அன்னவாயின (உ எ) மாணாடசிய மாண்டனவென்றது (க அ) பைதிரங்கள் ஊருடனெழுதன் முதலாய வறுமையையுடைய அளவாய நின்றன, பின் அவ்வளவினவன்றித் திருத்தவும் திருந்தாநிலைமயவாய் நின்றன, பின் அவ்வளவுமன்றி ஊருமவயலும் தெரியாதபடி உருவமாட்டத்தன வென்றவாறு.

(க ௦) நீ அவவினைமேவலையாயிருத்தாய், நீ வினைபை மேவுகின்ற படியால், (க கூ) கண்டிருப்பாய், (க ச) நீன்னரிவைக்கு (க டு) நீ யாக்கொல, நீ அவள்பாலவாராமைக்குக் காரணம் யாது, நீ அழிக்க என்று அழிந்த நாடுகள் அழித்து அந்நூல் வருவலெனின், ஆம், அழிக்க அழிந்தது நீ பின் (க அ) வாழ்தலியாத பைதிரம் (உ ச) காணுநா கைபுடைத்திரங்க (உ எ) டாணமாட்டியவாய் மாண்டன. அதனால், அதுகுறையன்று, நீன் அன்பினமையேகுறை; இனி நீ அவள்பாற் கடித்து எழுகென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லிப்பது, அவன்வென்றிச்செறப்படிம குலமகளோடு நிகழ்ந்த இன்பச்சிறப்பு உடன்கூறியவாறாயிற்று.

பாணன் பாசரைக்கணவந்து தேவி ஆற்றாமைகூறி இனி அவள் பாற் போகவேண்டுமென்று இரந்தமையாற் பரிசிறுறுதையாயிற்று.

(க ௦) 'அவவினையேவலை யாகவின்' எனவும், (க டு) 'யாக்கொளியை' எனவும் சொற்சீர வந்ததையுபாற சொற்சீர வண்ணமு மாயிற்று.

(பி - ம்.) ச. கழிப்பி. உக. பத்தாவருத்த.

கஉ. சிறுமதிமானும.

(க)

(௨௦.) நுங்கோ யாரென வினவி நெங்கோ

விருமுந்நீர்த் துருத்தியுண்

முரணியோர்த் தலைச்சென்று

சடம்புமுத றடிந்த கடுஞ்சின முன்பி

நு நெடுஞ்சேர லாதன் வாழ்கவவன் கண்ணி

வாம்பபறி யலனே வெயிறற்க ளனைத்து

பாற்றோ தேளத்து மாறிய வினையே

கண்ணி னுவந்து நெஞ்சவிழ் பறியா

நண்ணுர் தேளத்தும் பொய்ப்பறி யலனே

க௦ கனவினு, மொன்னுர் தேய வோங்கி நடந்து

படியோந தேய்த்து வடிமணி யிரட்டுங்

கடாஅ யானைக் கண்கரை யலற

வியலிரும் பரப்பின் மாநிலங் கடந்து

புலவ தேத்த வோங்குபுகழ் நிறீஇ

கநு விரியுபோ மாவுங் களிறுந் தேரும்
 வயிரியர் கண்ணுளர்க் கோட்பாது வீசிக்
 கடிமிளைக் குண்டுகிடங்கி
 வெடுமதி நிலைஞாயி
 லம்புடை யாரெயி லுள்ளழித துண்ட
 -உடுவடாஅ வடுபுகை யட்டுமலர் மாப
 நெமாக்கும் பிநாகும் யாவ ராயினும்
 பரிசின் மாக்கள் வல்லா ராயினும்
 கொடைக்கட னமர்ந்த கோடா தெஞ்சினன்
 மன்னுயி ரழிய யாண்டுபல மாறித்
 உரு தண்ணிய லெழிலி தலையா தாயினும்
 வயிறுபசி கூர வியலன்
 வயிறுமா சிலீயரவ னீன்ற தாயே.

துறை - இயன்மொழி வாழ்ந்து
 வண்ணம் - ஒழிதவண்ணமும் சொம்சீர்வண்ணமும்
 தூகித் - செந்துகித்ம் வஞ்சித்துகித்ம்.
 பெயர் - (கக) அட்டுமலர்மாப்பர்.

க. முரணியோரைப்பெனவிரியு இரண்டுவதனை தலைசென்
 நென்பதற்கு இடத்திலெசென்றெனது பெருள்க்குது முடிவிலே
 சென்றென்பது பெருள்க்கி அதற்கு - பேச்சு - ருள முடிவுசெயல்க்கி
 அதனொடுமுடிக்க.

மேலே (உக) கொடைக்கடனமர்ந்த கோடா தெஞ்சினென்று
 கொடைகூறுகின்றான் எனடு (கக) ஓடாதுவீசிமென்று கொடை
 கூறியதற்கு கத்ததற்குச் சென்றவிடைக கொண்டவரலக் களமட்டச்
 சென்றாக்குக கொடுக்குகொண்டமென வுண்க.

உடு. அடா அடுபுகை - ஊசுடுபுகை. அட்டு - அட்டென
 நது பகைவகைக்கென்று அச்செருக்கனை அகன்றட்டெனவந்து.

இச்சிறப்பனே இதற்கு அட்டுமலர்மாப்பர் எனது பெயர்யிற்று.

உக. எமக்குப் பிறர்க்குமென நின்றவழரைக கொடைக்கடன
 மாந்த வெனபதெனடு முடிதது. எச்செனது தனட்டெனச்செய்வம்க்
 கென்றும் பிறர்க்கெனது தனபாண்டவத பிறர்க்கென்று முண்க.

உக - உஉ. பரிசின் மாக்கள யாவராயினும் வல்லாராயினும் எனக்
 கூட்டிப் பரிசின்மாக்களென்றதற்கு முனசென்ன எம்க்கும் பிறர்க்கு
 மெனப்பட்டாயே மாக்கி யாவராயினுமென்றதற்குக் கண்டா மதிக்க

படு உ தேந்ந்நிலராயினுமெனவுங் வல்லராயினுமென்றதற்கு ஒருகல்வி மாட்டராயினுமெனவு முனாக்க.

யாவராயினு மென்றவுண்மை இச்சிவிரப்ப வல்லராயினுமென்ற வுணை எதிர்மறை.

(க ௦) நடந்தது (க ௩) கடந்தது (க ௪) நின்று (க ௫) வீதியென நின்ற வுடறை (உ ௧) செஞ்சின்னென்னு முடிவிலைக்குறிப்பொடு முடிக்க.

உ ௬. வயிறுபசிகூர்வீயலெனன மூன்றாவதுங் கொடைகூறியதற்கு மழைபெட்டா வினாவில்க லைத தன பரிசுரமாயுள்ளார்க்கு அவாகளபசிதது வருந்தாமல் வேணடுமபெழுதுகளிலே வேணடுவன கொடுக்குமென்று ஓர்கொடைகிலைபாக வுணைக்க.

(க) துங்கோட்டாரெனவினவின் எங்கே, (௫) சேரலாதன், அவன கண்ணிவாழ்க, அவனியலபிருக்குமாறுசொல்லின், (௭) மரமரோதேதது மநியவிலையே (௬)வெயிற்றுக்களினததும் வாழ்த்தலறியான், (௭) பொயதத லறியான், (உ ௦) அடடுமலாமாயன், (உ ௩) கொடைக்கடனமாநந கோட்டாரெஞ்சினன. கோடையிடத்து (உ ௫) எழில் தலையாதாயினும (உ ௬). வயிறுபசிகூர்வீயலென, ஆதலான, (உ ௭) அவனை நிறைந்தாய வயிறுவிளங்கு வானைவென வினைமுடிவுசெடக.

இதனாசொல்லியது, அவன்நன் செவப பெரலிவுகண்டு நீ யாரு டையபாணென்று வினவியாறகு யான இனனாருடையெனென்று சொல்லிமுடிக்க, அவன்குணாகளினனகிறப பின்னவனைவாழ்த்தி முடித்த வாராயிறறு.

(உ) 'இருமுதீர்' எனவு, (௩) 'முரணியோர்' எனவு, (க ௭) 'கடி மிளா' எனவு, (க ௮) 'நெடுமதில்' எனவுமேழநத நானகடியும் வருகி யடிபகலான், வஞ்சித்தாக்குடாயிறறு.

கனவினுமென்பது கூன.

(பி - ம்) க ௦. ஒருங்குநடந்தது. உ ௧. எட்குடம்.

.. ஒருங்குநடந்தது.

(க ௦)

இதனபகித்தது, உவனாடபிணிதெனநது மயனனாப போருள அகப்படுதிடுபன்றவாறு.

நெய தலைபெயது கை பிறகொளீஇ யெனபதற்கு அக்காலததுத தோற்றாநா கெடபைத் தலையிபெயது கையைப் பிறகு பிணிததென றுணாக்க.

அருவிலைநகலம் வயிறுமெடுகொணடெனநது அந்த யவனனாட் பிந்தண்டமக அருவிலைநகலமு வயிரமுங்கொணடென்றவாறு.

(பதிசு.)

மனனிய பெரும்புகழ் மறுவில் வாழ்மொழி
யின்னிசை முரசு னுதியஞ் சேரற்கு
வெளியன் வேண்டா ணல்லினி யின்றமக
னமைவர லருவி யிமையம் விற்பொறித்
திமிழ்கடல் வேலித் தமிழகம் விளங்கத்
தன்கோ னிறீஇத் தகைசால் சிறப்பொடு
பேரிசை மரபி னூரியர் வணக்கி
நயனில் வன்சொல் யவனாப் பிணித்து
நெய்தலைப் பெய்து கைபிறீ கொளீஇ
யருவிலை நன்கலம் வயிரொடு கொண்டு
பெருவிறன் மூதூத் தத்துபிறர்க் குதவி
யமையாத தேய்த்த வணங்குடை றோன்று

ளிமையவரம்ப னெடுஞ்சேரலாதனைக் கு டிட்டுந்
பாடினார் பத்துப்பாட்டு. அவைதாம்: புண்ணுரிச்சுருதி, மறம்வீங்கு
பல்புகழ், பூததெய்தல், சான்றோர்மெய்ம்மறை, நினாயவெளளம்,
துயிலின்பாயல், வலம்படுவியன்பிணை, கூடதலவிறலியர், வளனுபை
திரம், அட்டுமலாமாபன். இவை பாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபாசில உடம்பகாட்டு ஐஞ்ஞாறு பிடிமதாய்க்கொடுத்
து முப்பத்தெட்டியாண்டு தென்னாடுள வருவதனிற டாகவ கொடுத்ததன்
அக்கோ.

இமயவரம்பனெடுஞ்சேரலாதன் ஐம்பதெட்டியாண்டு வீற்றிருத்
தான்.

இரண்டாம்பத்து முற்றிற்று.

மூன்றும்பத்து.

- (உக.) சொற்பெயர் நாட்டங் கேள்வி நெஞ்சமென்
 னைந்துடன் போற்றி யவைதுணை யாக
 வெவ்வஞ் சூழாது விளங்கிய கொள்கைக்
 காலை யன்ன சீர்சால் வாய்மொழி
- டு யுருகெழு மரபிற் கடவுட் பேணியர்
 கொண்ட தீயின் சுடரெழு தோறும்
 விருப்புமெய் பரந்த பெருப்பெய ராவுதி
 வருநர் வனையார் வர வேண்டி
 விருந்துகண் மாற துணீஇய பாசவ
- க0 ஁னத் தமிழித்த வானினக் கொழுங்குறை
 குய்பிடு தோறு மாநா தார்ப்பக்
 கடலொலி கொண்டு செழுநகர் நடுவ
 ணடுமை யெழுந்த வடுநெய் யாவுதி
 யிரண்டுடன் கமழு நாற்றமொடு வானத்து
- கரு நிலைபெறு கடவுளும் விழைதகப் பேணி
 யார்வளம் பழுனிய வையநதிர சிறப்பின்
 மாரியங் கள்ளின் போர்வல் யானைப்
 போர்ப்புறு முரசங் கறங்க வராப்புசுசிறந்து
 நன்கலந தருஉ மண்படு மார்ப
- உ0 முல்லைக் கண்ணிப பல்லான் கோவலர்
 புல்லுடை வியன்புலம் பல்லா பரப்பிக்
 கல்லுயர் கடத்திடைக் கதிர்மணி பெறாஉ
 மிதியற் செருப்பிற் பூழியர் கோவே
 குவியற் கண்ணி மழவர் மெய்ம்மறை
- உரு பல்பயந தழீஇய பயங்கெழு நெடுங்கோட்டு
 றீரறன் மருங்கு வழிப்படாப பாகுடிப்
 பார்வற் கொக்கின் பரிவேட் பஞ்சாச்
 சீருடைத் தேனத்த முனைகெட விலங்கிய
 நேருயர் நெடுவரை யுயிரைப் பொருந

௩௦ யாண்டுபிழைப் பறியாது பயமழை சுரந்து
நேர்யின் மாந்தர்க் கூழி யாக
மண்ணு வாயின் மணங்கமழ் கொண்டு
கார்மலர் கமழுந் தாழிருங் கூந்த
லொரீஇயின போல விரவுமலர் நின்று
௩௧ நெடுநூல் தலமரும் பெருமதர் மழைக்க
ணலங்கிய கார்த ளிலங்குநீ ரழுவத்து
வேயுறழ் பணைத்தோ ளிவளோ
டாயிர வெள்ளம் வாழிய பலவே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

தூகீத - செந்தூகீத.

பெயர் - (௧௩) அடுநெய்யாவுதி.

௧. சொல - சொல்லிலக்கணஞ் சொல்லுதலால். பெயர் - பெரு
ளிலக்கணஞ்சொல்லுதலால், “பெற்ற பெருமபெயர் பலகை யிரீஇய”
(பதிற்றுப் பத்து, ௧௦) என இதற்கையுள்ள மேலே வந்தமையால், பெய
ரென்பது பொருளாம். நாட்டம்-சோதிடதலால். கேள்வி-வேதம். நெஞ்ச
மென்றது இந்நிரியங்களின் வழியோடாது உடங்கிய தூயநெஞ்சினே.

௩. எவ்வஞ்சுழாமை - உயிர்வருத்தஞ்சுழாமை, சுழாமெனத்
திரிக்க.

௪. காலே அன்ன வாயமொழி - ௪௮ - ௩௮-பேர எஞ்ஞான்றும்
தப்பாதாகிய மெய்மொழி, மொழியானென ஆணுருபுவிடுக்க. ஒடுவிரிப்பி
னுமமையும்.

(உ) துணையாகக் (௪) கொண்டவெனமுடிக்க.

௪. விருப்புமெய்யென்னும் ஒற்று மெல்லந்தது, ‘மைபரந்த’ என்
பதுபாடமாயின் மைபோலப்பரந்தவெனக்.

௧. பாசவா - ஆட்டுவாணிகா.

௧௦. ஊனம் - இறைசசிகொத்தும் அடைஞ்நடு.

(௧௨) கடலொலிகொண்டு (௧௧) ஆப்பவெனக்கூட்டி, ஆப்ப
(௧௩) எழுந்தவெனமுடிக்க, இனி, ‘கடலொலிகொண்ட’ என்பது பட்டமாயின்,
கடலொலிகொண்ட நகனாக.

௧௩. அடுநெய்யாவுதியெனந்து அடுசிலநெய்யாக ஆவுதியெனந்
வாறு, அடுநெய்யை ஆவுதியெனந்து, விருந்து ௮௮௮௮௮௮௮௮ - ஒருவேளவி
யாக்கி ஆளவினவேளவியெனந்து ஒரு துறையாக நூலுட்கூறலானென்பது.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'அடுநெய்யாவுதி' என்று பெயராயிற்று.

எ - கக. ஆவுதியென்ற இரண்டனையும் அவற்றாலையு புக்கமேற் கொள்க.

கச. நாற்றமொடென்பதனை நாற்றத்தானெனக்கொள்க.

கரு. கடவுளும் விழைதகவென்றது கடவுளரும் இவ்வாறு நாம் அறஞ்செட்டென்றின் அழகிதென்று அதுவிருமப வென்றவாறு. பேணியென்றது, முன்சொன்ன வேள்வியால் தேவர்களையும் பின்பு அதனோடு ஒப்பிததுசொன்ன ஆள்வினவேள்வியால் விருந்தாய் வரு மக்களையும் பேணியென்றவாறு, அதனைத்திரித்துப் பேண்ப (கச)பழுனியவென முடிக்க. பழுனியவென்பது பெயரெச்ச வினைத்திரிசொல்.

கசு. ஆர்வளமபழுனிய சிறப்பென்றது கொடுக்கக் கொடுக்கக் குறைபடாத நிறைந்தசெலவத்திலேநின்று பழுத்த சிறப்பென்றவாறு.

கஎ. கள்ளிற்போர்வல்யானையென்னும் ஒன்று மெலிந்தது.

(கஅ) ஆர்ப்புச்சிறந்து (கக) கலந்தருடம் மாபவெனக் கூட்டுக.

கக. மணபடுமாபவென்றது பகைவாமண்ணெலலாம படுகின்ற மாபவென்றவாறு.

(உக) பலலாபரப்பிக் (உஉ) கதிமணிபெறுஉஞ் (உங) செருப் பென முடிக்க.

உக. செருப்பென்பது ஒருமலை. மிதியென்பது அடை; மிதியென்று செருப்பிற்குப் பேராக்கிச் செருப்பல்லாத செருப்பென்று வெளிப்படுத்தானாகவுரைக்க. (உச) குவியற்கண்ணியென்னுந் தொடைநோக்கி மிதியறசெருப்பெனவலிந்தது. மிதியற்செருப்பென்பதற்குப் பிறவாறு சொல்லுவாருமுளா.

உச. குவியற்கண்ணியென்றதற்கு வெட்சிமுதல் வாகைபீரூய போர்க்கண்ணியெலலாம குவிதலையுடைய கண்ணியென்க.

உச - உக. பரிவேட்பு அஞ்சா அயினாயென்று வெளிப்படக் கூறுகின்றனாகலின், அதற்கேற்ப, நீரறன்மருங்கு வழிப்படாவென்று பெயரெச்சமறையே பாடமாகல் வேண்டும. இனிப்படாதென்று வினையெச்சமறையாகிய பாடத்திற்கு நீரற்றவிடத்தில தான் படாதபடியாலே கொக்கின் பரிவேட்புக்கு அஞ்சா அயினாயெனவுகாக்க. அயினாயென்பது ஒருமலை.

(உரு) நெடுங்கோட்டு (உக) அயினாயென முடிக்க.

கக. மாந்தாக்கு நோயிலுழியாகவென மாறிக்கூட்டுக, கிடந்த வாறும் பொருளபடும.

கச. ஓர்இயினபோலவென்பதற்குப் பொய்கையென வருவித்துப் பொய்கையை ஒருவினபோலவென உணக்க. இனி, மேற்சொன்ன கூந்தலை ஓர்இயினபோல வென்பாருமுளா. இரவுமலர்நின்றென்பது பொய்கைப்பூபபோலன்றி இரவுக்காலத்தும் மலர்ச்சி நிலைபெற்றென்றவாறு.

(கச) ஓர்இயினபோல (கரு) அலமருமெனக் கூட்டுக.

கச. காரதனாள்ளவிடத்து எழுந்த மூங்கிலைத் தோளுக்கு உவமை கூறி, அக்காரதனையும் கைக்கு உவமையாக்குக. நீரழுவம் - நதியென்க.

கச - கஎ. நீரழுவத்து வேயென்றது ஒருநாளும் உடல்வெம்மையாற கொடியாது குளிரந்தேயிருக்குந் தேளென்றற்கென்க.

(கக) மண்படுமாட, (உக) பூதிய-கோவே, (உச) மழவ-மெய்ப் மறை, (உக) அயிடைப்பொருந், (க௦) பயமழைச்சுரத்து (கக) மாந்தாக்கு நோயிலாழி உண்டாக (கஎ) இவளோடே (கஅ) பலவாயிரம் வெள்ளம் வாழியவெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செப்க.

இதனாற்செல்லியது, அவன் நாடுகாததற் சிறப்புக்கறி வாழ்த்திய வாறாயிற்று.

(பி - டி.) க-உ. நெஞ்சு, மைந்து. கஉ-கக. செழுநக-வரைப்பி, க௦. ஊனைத்தழித்த. [னடுவெனெழுந்த. (க)

(உஉ.) சினனே காமங் கழிகண் ணோட்ட

மச்சம் பொய்ச்சொ லன்புமிக வுடைமை

தெறல்கடு மையொடு பிறவுமில் வுலகத்

தறந்தெரி திகிரிக்கு வழியடை யாகுந்

ரு தீதுசே ணிகந்து நன்றுமிகப் புரிந்து

கடலுங் கானமும் பலபய முதவப்

பிறர்பிறர் நலியாது வேற்றுப்பொருள் வெஃகாது

மையி லறிவினர் செவ்விதி னடந்துத

மமர்துணைப் பிரியாது பாத்துண்டு மாக்கண்

க௦ மூத்த யாக்கையொடு பிணியின்று கழிய

வூழி யுய்த்த வரவோ ரும்பல்

பொன்செய் கணிச்சித திண்பிணி யுடைத்துச்

சிரறுசில வூறிய நீர்வாய்ப் பத்தற்

கயிறுகுறு முகவை மூயின மொய்க்கு

கரு மாகெழு கொங்கர் நாடகப் படுத்த

வேல்கெழு தானை வெருவரு தோன்ற

லுளைப்பொலிந்த மா
விழைப்பொலிந்த களிற்று
வம்புபரந்த தே

- ௨௦ ரமர்க்கெதிரந்த புகன் மறவ ரொடு
துஞ்சுமரந் துவன்றிய மலரகன் பறந்தலை
யோங்குநிலை வாயிற் றாங்குபு தகைத்த
விலவிசை மாட்டிய விழுச்சி னாயனிக்
கடிமிளைக் குண்டுகிடங்கி
- ௨௫ நெடுமதி னிளைப்பதணத்
தண்ணலம் பெருங்கோட் டகப்பா வெறிந்த
பொன்புனை யுழினை வெல்போர்க் குட்டுவ
போர்த்தெறிந்த பறையாற் புனலசெறுக் குருரு
நீர்த்த பூச லினம்பழிக் குருரு
- ௩௦ பொலித்தலை விழவின் மலியும் யாணர்
நாடுகெழு தண்பனை சிறினை யாதலிற்
குடதுசை மாய்ந்து குணமுதற் றேன்றிப்
பாயிரு ளகற்றும் பயங்கெழு பண்பின்
ஞாயிறு கோடா நன்பக லமயத்துக்
- ௩௫ கவலை வெண்ணரி கூஉமுறை பயிற்றிக்
கழல்கட் கூகைக் குழறுகுறற் பாணிக்
கருங்கட் பேய்மகள் வழங்கும்
பெரும்பா மாகும னனிய தாமே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.

தூகித் - செந்தூகிதும் வஞ்சித்துகிதும்.

பெயர் - (கசு) கயிறுதுறுழுகவை.

௨. அச்சம் - பகைவாக்கஞ்சதல். அன்பு - பொருண்மேலன்பு.

௧௩. சிரறு சில ஊறியவென்றது பலஹற்றொழியச சிலஹற்றுக
ஊறியவென்றவாறு, சிரறுதல் - சிதறுதல்.

௧௪. கயிறு குறு முகவையென்றது தன்னால் நீர்வாங்குவது பெரி
தன்றித் தன்கயிற்றையே நின்று வாங்கப்படு முகவையெனவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'கயிறுதுறுழுகவை' என்று பெயராயிற்று.

உஉ. தூங்குபு என்-தனைத் தூங்குவெனத்தரித்துக் காவழு வமையியெனக்கொள்க. தகைத்தல - கட்டுதல.

உக. விலவிசை மாட்டிப் வீழ்ச்சி ஐயவ்வென்றது வீசையை யுடைய விலவ-னும் தூயிருவ எட்டமுடி-து மிக்க கனத்தையுடைய ஐயவிததுவாமென்றவற்று.

கௌ. கருங்கண் - கொட்டகன். வழங்குதல - ஆடுதல்.

(கக) உடவோருமடல, (கச) தேன்றல, (உஎ) குட்டுவ, சீ (கக) சீறினயாதலின், நாடுகெழுதண்பிண (கஅ) அளிபதாம் பெருங் பழாருமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லிவது, அவன்வென்றிசைநட்புக் கூறியவாறாயிற்று.

சீறினயாதலின், நாடுகெழுதண்பிண ப-த-குமென எடுத்தசெசல வினை மேலிட்டிக்கூறினமைமடல, வஞ்சித்ததுரைப் பட்டணாயிற்று.

(கஎ) 'உலையொலிநதமா' என்-துமுதலாய நலமையும் (உச) 'கடிமின' என்பதுமுதலாய இரண்டமையும் வஞ்சிமடியாலவந்தமையால், வஞ்சித்துக்குமாயிற்று.

.. உஉ. 'புகல்' என அடியிடையும், 'ஒடு' என அடியினிறுதியும் வந்தன கூன்.

(பி - ம்.) கக. சிறுசெல. கச. ஞாயிறுகொண்ட. (உ)

(உஉ.) அலந்தலை புன்னத் தங்கவடு பொருந்திச்

சிதழி கரையப் பெருவறங் கூர்ந்து

நிலம்பை தற்ற புலங்கெடு காலையும்

வாங்குபு தகைத்த கலப்பைய ராங்கண்

நு மன்றம் போந்து மறுகுசிறை பாடும்

வயிரிய மாக்கன் கடுமபசி நீங்கப்

பொன்செய் புணையிழை யொலிப்பப் பெரிதுவந்து

நெஞ்சமலி யுவகைய ருண்டுமலிந் தாடச்

சிறுமகி ழானும் பெருங்கலம் வீசம்

கௌ போரடு தானைப் பொலந்தார்க் குட்டுவ

நின்னயரது வருவேங் கண்டனம் புன்மிக்கு

வழங்குந் தறநென மருங்குகெடத் தூர்ந்து

பெருங்கவி னழிரத வாற்ற வேறுபுணர்ந்

தண்ணன் மரையா வமாரதினி துறையும்

கரு விண்ணுயர் வைப்பின காடா யினநின்

மைந்துமலி பெரும்புக ழறியார் மலைநத

போரெதிர் வேந்தர் தாரழிந் தொராலின்
மருதமிழ்ந் தோங்கிய நனியிரும் பரப்பின்
மணன்மலி பெருந்துறைத் ததைந்த காஞ்சியொடு

௨௦ முருகுத்தாழ் பெழிலிய நெருப்புற முடைகரை
நந்து நாரையொடு செவ்வரி யுகளுங்
கழனி வாயிற் பழனப் படப்பை
யழன்மருள் பூவின் ருமரை வளைமகள்
குறாஅது மலர்ந்த வாம்ப

௨௫ லுறாஅ யாணரவ ரகன்றலை நாடே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.

துக்த - செந்துக்த.

பெயர் - (கக) ததைந்தகாஞ்சி

க. அலந்தலையெனல விகாரம்.

க ௫. விண்ணுயா வைப்பின காடென்றது மரங்கள் விண்ணிலே
செல்லவோங்கி..... , மாறியுளப்பாரு முளா.

கக. ததைந்த காஞ்சியெனது விளையாட்டுமகளிர் பலரும்
தளிரும் முறியும் தாதும பூவும் கோடலாற சிதைவுபட்டுக் கிடக்கின்ற
காஞ்சியென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'ததைந்தகாஞ்சி' என்று பெயராயிற்று.

௨௩ - ௨௪. வளைமகள் குறாஅது மலாந்த ஆம்பலென்றது விளையாட்டுமகளிர் குறுதற்கு எட்டாமையாலே மலாந்த ஆம்பலென்றவாறு.
குறாமலெனத்திரிக்க.

(க ௦) குட்டுவ, (க ௭) போரெதிர் வேந்தா தாரழிந்து ஒராலின்,
(௨௫) அவர் அகன்றலைநாடு (க ௫) காடாயின, அதனை (கக) நினைய
ந்து வருவேம் கண்டனமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(க ௭) போரெதிர்வேந்தா தாரழிந்து ஒராலின், (௨௫) நாடு
(க ௫) காடாயினவென எடுத்துச்செலவினை மேலிட்டுக் கூறினமையால்,
வஞ்சித்துறைப் பாடாணயிற்று.

(பி - ம்.) க ௫. காடாயினவே.

(௩)

(௨௪.) நெடுவயி னொளிறு மின்னுப்பரந் தாங்குப்

புலியுறை கழித்த புலவ்வா யெஃக

மேவ லாடவர் வலனுயர்த் தேநதி

யாராண் கடந்த தாராநர் தகைப்பிற்

௫ பீடுகொண் மாலைப் பெரும்படைத் தலைவ
வோதல் வேட்ட லைவழிற்ச் செய்த
லீத லேற்றலென் றுறுபுரிந் தொழுகு
மறம்புரி யந்தணர் வழிமொழிந் தொழுகி
ஞால நின்வழி யொழுகப் பாடல்கான்று

௧௦ நாடுடன் விளங்கு நாடா நல்லிசைத்
திருந்திய வியனமொழித் திருந்திழை கணவ
குலையிழி பறியாச் சாபத்து வயவ
ரம்புகளை வறியாத் தூங்குதளங் கிருக்கை
யிடாஅ வேணி யியலறைக் குருசி

௧௫ னீர்நிலந் தீவளி விசும்போ டைந்து
மளரதுகடை யறியினு மளப்பருங் குரையைநின்
வளம்வீங்கு பெருக்க மினிதுகண் டி.குமே
யுண்மருந் தின்மரும் வரைகோ ளறியாது
குரைத்தொடி மழுகிய வுலக்கை வயின்றோ

௨௦ றடைச்சேம் பெழுந்த வாடுறு மடாவி
..:: னெஃகுறச் சிவந்த ஆனத் தியாவருங்
கண்டுமதி மருளும் வாடாச் சொன்றி
வயங்குகதிர் விரிந்து வானகஞ் சுடர்வர
வறிதுவடக் கிறைஞ்சிய சீர்சால் வெள்ளி

௨௫ பயங்கெழு பொழுதோ டாநிய நிற்பக
கலிமூங் கருவியொடு கையுற வணங்கி
மன்னுமிர் புறாஇய வலனேர் பிரங்குங்
கொண்டற் றண்டளிக் கமஞ்சூன் மாமலை
காரொதிர் பருவ மறபயினும

௩௦ பேரா யாணர்ததால் வாழ்கநின் வளனே.

துறை - இயன்மொழிவாழ்த்து.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

தூகீது - செந்தூகீது.

பெயர் - (௨௪) சீர்சால்வேள்.

ச - ௫. தாராநர தகைப்பிற பீடுகொண் மாலைப் பெரும்படை
யென்றது தாப்படைக்கு அழித்ததற்கரிய மாற்றாட்டைவகுப்பிலே வென்றி

செய்து பெருமைகொள்ளும் இயல்பையுடைய அணியாய்நிற்கும் பெரும படை யென்றவாறு.

க௭. அவை பிறாசசெய்தலென்புழிப் பிறனாயென விரியும் இரண்டாவதனை அவை செய்தலென நின்ற செய்தலென்னுநதொழிலைப் போந்த பொருளாற செய்வித்தலென்னுந தொழிலாக்கி அதனொடு முடிக்க.

க௮. குலையிழிபு அறியாச சாபமெனறது போரவேட்கையான் இன்னபொழுது போருண்டாமென்று அறியாதே எப்பொழுதும் நாணியேற நியே கிடக்கும் விலலென்றவாறு.

க௯. அம்புகளைவறியாவென்றது போரவேட்கையான் எப்பொழுதும் கையினின்றும் அம்பைக களைதலறியாவென்றவாறு. தூங்கு துளங்கு இருக்கையெனறது படை இடம்படாது செந்நது துளங்குகின்ற இருப பென்றவாறு.

க௧௦. இடா ஏணி - அளவிடப்படாத எலலை. இயலென்றது பாசறைக்குள்ளவியலபை, பாசறை - அறையெனத் தலைக்குறைந்தது.

க௧௧. உணமாறும் தின்மாருமெனபன குறுகிநின்றன, உணமாறையும் தின்மாரையுமென்னும் இரண்டாவது விகாரத்தாறொருக்கது. அறியாதென்பதனை அறியாமலெனத்திரிக்க.

உ௧ - உரு. வறிது வடக்கு இறைஞ்சிய சோ சால வெள்ளி பயம கெழு பொழுதோடு ஆகியம் நிற்பவெனறது சிறிது வடக்கிறைஞ்சின புகழானமைந்த வெள்ளி மழைக்குப்பயன்படும் மற்றைக் கோட்களுடனே தான் நிறகுநாளிலே நிற்கவென்றவாறு.

பொழுதென்றது, அதற்கு அடியாகிய கோலை.

வறிது வடக்கிறைஞ்சியவென்னும் அடைச்சிறப்பான், இதற்கு 'சீர்சால்வேள்' என்று பெயராயிற்று.

(ரு) பெருமபடைத்தலைவ, (க௧) திருநதிகழகணவ, (க௨) குருசில், (க௩) நீர் நிலமுதலைநதியும் (க௪) அளந்து முடிவறியினும் பெருமை அளந்தறிதற்கரியை, (க௫) நின் செலவமிக்க பெருமை இனிதுகண்டேம், அஃது எவ்வாறிருந்ததென்னின், (உ௨) வாடாசசொன்றி, (உ௩) மழை (உ௪) காமெதிபருவமறப்பினும் (௩௦) பேராயாணாதது, அப்பெற்றிப்பட்ட நின்வளம் வாழ்கவென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன பெருமையும் கொடைசகிறப்புகூறி வாழ்த்திய வாராயிற்று. (௪)

(உரு) மாவாடியபுல னுஞ்சிலாடா

கடாஅஞ்சென்னிய கடுங்கண்யாளை

யினம்பரந்தபுலம் வளம்பரப்பறியா

- நின்பட்டைநூர், சேர்ந்த மன்றங் கழுதை போகி
 ௩ நீ, யுடன்றோர் மன்னெயி றோட்டி வையா
 கடுங்கா லொற்றலிற் சுடர்சிறந் துருத்துப்
 பசும்பிசி ரொள்ளழ லாடிய மருங்கி
 னாண்டலை வழங்குங் கானுணங்கு கடுநெறி
 முனையகன் பெரும்பா ழாக மன்னிய
 ௧௦ வருமுறழ் பிரங்கு முரசிற் பெருமலை
 வரையிழி யருனியி னெனாறுகொடி துடங்கக்
 கடும்பரிக் கதழ்சிற ககைப்பரீ
 நெடுந்தே ரோட்டியபிற சகன்றலை நாடே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.

தூக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும். -

பேயர் - (அ) கானுணங்குகடுநெறி.

- உ. கடாசசென்னியென்னும் ஒற்று மெல்கீத்து
 ச. கழுதை போகியென்பதனைப் போகவெனத்திரிக்க.
 ௩. தோட்டி - காவல.
 ௪. அழல் - காட்டுதழி.

அ. கானுணங்கு கடுநெறி மென்றது மழையின்மையுந் கன்னத் திந்த கடியவழியெனவது.

இசுகிறப்பானே, இதற்கு 'கானுணங்குகடுநெறி' என்றுபெயராயினது.

க. முனை - ஆறலைகளவாசெய்யும் பேர்.

க உ. செலவின் கடுமை ஆறநலதோன்றப்படுவையுட்கக்கூறுவான் உபசாரவழக்குப்பற்றிச சிறகு அகைப்பவெனரெனென்க.

(க ௦) முரசினெடுவென ஒடு விரித்து அதனைத் (க ௩) தேரோட்டிய வென்பதனெடு முடிக்க.

(க உ) நீ (க ௩) தேரோட்டிய பிரதாடு அழிந்தவாறு செல்லின். நாடு (க) நினமாவழங்குவையல பின்பு கலப்பைவழங்கு (உ) நினயானை (௩) யினம் பரந்தவையல பின் செலவம் பரத்தலையறியா. (ச) நினபட்டையாளாசோந்த மன்றம் கழுதையாலுழப்பட, (௩) நீ உடன்ற அரகாதநகரிகள பின்பு தமக்கு அரணாகக் காவலாளரை வைக்கப்படா. இவ்வாறு அழிந்த படியேயன்றிச சிலலிடங்களை (சு) கடுங்கால் ஒற்றலின் (எ) அழலாடிய மருங்கினையுடைய கானுணங்குகடுநெறியினையும் முனைகளையுமுடைய அகன்ற பெரும்பாழாக நின்றனவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.
தேரோட்டிய பிறாநாடு இவ்வாறு அழிந்ததென எடுத்துச்செலவினை
மேலிட்டுக்கூறினமையால வஞ்சிததுறைப் பாடாணயிற்று.

க. 'மாவாடிய' என்பது முதலாக மூன்றாம் வஞ்சியடியாக வந்த
மையால, வஞ்சிததுக்குமாயிற்று.

(ச) 'நின்படைஞா' எனவும் (ரு) 'நீ' எனவும் அடிமுதற்கட் சீரும்
அசையும் கூனாயவந்தன.

(பி - ம்) கஉ. சிறைகைப்ப.

(ரு)

(உக.) தேள்பரந்தபுல மேள்பரவா

களிறுடியபுல நாஞ்சிலாடா

மத்துரறியமனை யினனியமிமிழா

வாங்குப், பண்டுநற் கறியுநர் செழுவள நினைப்பி

ரு னோகோ யானே நோதக வருமே

பெயன்மழை புரவின் ருகி வெப்துற்று

வலமின் றம்ம காலையது பண்பெனக்

கண்பனி மலர்நிறை தாங்கிக் கைபுடையு

மெலிவுடை நெஞ்சினர் சிறுமை கூரப்

க0 பீரிவர் வேலிப் பாழ்மனை நெருஞ்சிக்

காடுறு கடுநெறி யாக மன்னிய

முருகுடன் குறுத்த கலியழி மூதா

ருரும்பில் கூற்றத் தன்னநின்

றிருருதுதொழில் வயவர் சீறிய நாடே.

இதுவுமது.

பெயர் - (கக) காடுறுகடுநெறி.

க. தோபரந்தபுலம் ஏபரவாவென்றது ஒருகால தோபரந்த
வயல அத்தோபரந்தமாத்தினாயாற் சேரையப் பின்பு உழுதற்கு ஏபரவா
வென்றவாறு.

உ. களிறு ஆடிய புலம் நாஞ்சில் ஆடாவென்றது பன்றிகளுழுத
கொல்லுத்தை அவை உழுதமாத்தினாயானே புழுதியாகிப் பின்பு கலப்பை
வழங்குவென்றவாறு.

ங. மத்து உரறிய மனை இன்னியம் இமிழாவென்றது மத்து ஒலிக்
கின்ற மனைகள் அம்மத்தொலியின்மிகுதியானே இனிய இயங்குகளினொலி
களிராவென்றவாறு.

அ. கட்டனியென்னும் ஒன்று மெலிந்தது.

க ௦ - கக. ிருட்டி. அடாச்சியை நெருஞ்சிக்காடெனக் கூறிய அடைச்சிறப்பான், இதற்கு 'காடுறுகடுநெறி' என்று பெயராயிற்று.

(கஉ) மூதூர்போலவென உவமவுருபுவிரித்து, அதனை (கச) வய வாசீறியவென்னும் வினையொடு முடிக்க. இனிப் போலுமெனவிரித்து வய வாசீறியநாடெனலும் ஒன்று. இனி மூதூரக்கூறந்மெனக்கூட்டிக் கூற்று வன்கொடுமைமிகுதி கூறலுமொன்று.

கங. உருமபிலகூறறென்பது பிறிதொன்றால் நலிவுபட்டு மனக் கொதிப்பிலடாத கூற்றமெனவாறு, உருபபென்னும் ஒன்று மெலிந்தது.

(கங) நின் (கச) வய வாசீறியநாடு அவவயவாசீறுதற்குமுன்பு இருக்குமபடிசொல்லின், (க)தேப்பரந்தபுலம் ஏபரவா, (உ) களிமுடியபுலம் நாஞ்சிலாடா, (ங) மதது உரறியமனை இன்னிபம இமிழா. அவ்வாறுவளவியது இப்பொழுது (கக) காடுறுகடுநெறியை உடைத்தாகாநின்றது, அதன் (ச) செழுவளத்தைப் பண்ணெற்கறியுநாநினைப்பின், அவாக்கு (டு) நோதக வரும், நோவேன்யானென மாறிக்கூட்டி. வினமுடிவுசெய்க.

இதனாறெசொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

• நின்வயவாசீறியநாடு இவ்வாறு அழிந்ததென எடுத்துச்செலவினை மேலிட்டுக் கூறினமையால், வஞ்சித்துறைப் பாடாணயிற்று.

க. 'தேளாபரந்த' என்பது முதலாக மூன்றடி வஞ்சியடியாக வந்தமையால், வஞ்சித்தாக்கு மாயிற்று.

ச. 'ஆறுகு' என்பது அடிமுதற்கூன்.

(சு)

(உஎ.) சிதைந்தது மன்றநீ சிவந்தனை நோக்கலிற்

றொடர்ந்த சுவனைத் தூநெறி யடைச்சி

யலர்ந்த வாம்ப லகமடி வையர்

சுரியலஞ் சென்னிப் பூஞ்செய் கண்ணி

டு யரிய லார்கைய ரினிதுகூ டியவர்

துறைமணி மருத மேறித் தெறுமா

ரெவ்வளை மகளிர் தெள்வினி யிசைப்பிற

பழனக் காவிற் பசுமயி லாலும்

பொய்கை வாயிற் புனல்பொரு புதவி

க0 நெய்தன் மரபி னிரைகட் செறுவின்

வல்வா யுருளி கதுமென மண்ட

வள்ளற பட்டுத் துள்ளுபு தூர்ப்ப

நல்லெருது முயலு மளறுபோகு விழுமத்துச்

சாகாட் டாளர் கம்பலை யல்லது

கரு பூச லறியா நன்னாட்

டியாண ரறாஅக் காமரு கவினே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஓழுகுவண்ணம்.

தூக்கு - செந்துக்கு.

பெயர் - (உ) தொடர்ந்ததுவளை.

உ. தொடர்ந்ததுவளை - ஆண்டுகளதோறுமிட்டு ஆக்கவேண்டாது தொண்டு இட்டதே ஈடாக எவ்வாண்மறமும் இடையறாது தொடர்ந்துவரு மென்றவாறு.

இசுசிறப்பானே, இதற்கு 'தொடர்ந்ததுவளை' என்று பெயராயிற்று.

(க) மழவையரென்பதனை 'அதனைத்' (எ) தெள்விளியிசைப்பினென்னும் வினையொடு முடிக்க.

(எ) மகளிரா (சு) தெறுமா (எ) இசைப்பின், (அ) காவற் பசும யில ஆலுமென்றது வயலின்புகுந்து உழக்காதிருத்தற்பொருட்டு அவ்வயற் புள்ளோபயும் உழவாமகளிரா அதனைக் கடியவேணமத தெள்விளியிசைப் பின், இயவர் இயங்களின் ஒலிகேட்ட பழக்கத்தானே தன்னைக் கழிகின்ற ஒலியையும் அவற்றின் ஒலியாகக்கருதி மயில ஆலுமென்றவாறு.

க ௦. நெய்தல மரபின் நிரை கள செறுவென்றது நெய்தல இடையறாதுபூக்கும் மரபினையும் நிரைத்த வண்டினையுமுடைய செறுவென்றவாறு. கள்ளென்பது வண்டு.

(க க) வலவாயுருளி (க உ) அள்ளறப்பட்டு (க க) மண்டவெனக் கூட்டுக.

க உ துள்ளுபுதுரப்பவென்றது சாகாட்டாளா துள்ளித்துரக் கையாலேயென்றவாறு.

க ௩. அளறுபோரு விழுமமென்றது அளற்றைக்கழியப் போகின்ற காலத்து வருத்தமென்றவாறு.

(க ௫) நன்னாட்டுக் (க சு) கவின் (க) நீ சிவநதனை நோக்கவின், சிதைந்ததென வினையுடைய செயக.

இதனால் சொல்லியது, அவன் வென்றிசுகிறப்புக்கூறியவாறாயிற்று.

(பி - மீ) க க. கதுமெனமண்டி. (எ)

(உஉ.) திருடைத் தம்ம பெருவிறற் பகைவர்.

பைங்கண் யானைப் புணர்நிரை துமிய

வுரந்துரந் தெறிநத கறையடிக்கழற்காற்

கடுமா மறவா கதழ்தொடை மறபப

டு விளையினிது தந்து விளைவுமுட்டுறாது

புலம்பா வுறையு ணீதொழி லாற்றலின்
 விடுநிலக் கரம்பை விடரனை நிறையக்
 கோடை நீடக் குன்றம் புல்லென
 வருவி யற்ற பெருவற்ற காலையு
 க0 நிவந்துக நா யிழிதரு நனந்தலைப் பேரியாற்றுச்
 சீருடை வியன்புலம் வாய்பரந்து மிசீஇய
 ருவலை சூடி யுருத்துவரு மலீர்நிறைச்
 செந்நீர்ப் பூச லல்லது
 வெமமை யரிதுநின் என்கன்றலை நாடே.

துறை - நாடுவாழ்த்து.

வண்ணமும் தூக்கும்அது.

பெயர் - (கஉ) உருத்துவருமலீர்நிறை.

௩. கறையடியென்றது குருதிக்கறையினையுடைய அடியென்ற
 வாறு.

௪ - ௫. மறவா கதழ் தொடை மறப்ப இளை இனிது தந்தென்
 றது நினைவீரா போரிலலாமையால வினைந்து அடபுதொடுத்தலை மறக்கும்
 படி நாடுகாவலை இனிதாகத் தந்தென்றவாறு.

இளை - காவல. விளைவில முட்டுறாமெனத் திரிக்க.

௬. புலம்பா உறையுட்டொழுவென மறிக்கூட்டுக.

௭. கரம்பை விடா அலை நிறைய வென்றது முன்பு நீரேராத
 கரம்பைவயல்களிற கமாவாய நீநிறைய வென்றவாறு.

(எ) விடரனைநிறைய (க க) வாய்பரந்து மிசீயரென முடிக்க.

(அ) கோடைநீடுகையாலே குன்றம் புல்லெனும்படி (க) அருவி
 யற்ற காலையெனக் கூட்டியுணக்க.

க க. வாய பரந்து மிசீயரென்றது இடத்திலே பரந்து நீராதான்
 தன்னை மிடுக்கவேனடி யென்றவாறு.

க உ. உவலை சூடி உருத்துவரும மலீர்நிறையென்றது தழைக்கைச்
 சூடித் தோற்றிவரும வெள்ள மென்றவாறு.

தன்னை வயல பொறுக்குமாறு காணவெனறு பேராவேடடு வருவ -
 னைப் போலுமெனறு கூறிய இச்சிறப்பினே, இதற்கு 'உருத்துவருமலீர்
 நிறை' என்று பெயராயிற்று.

(க க) வாய்பரந்து மிசீஇயா (க உ) உருத்துக் (க 0) கையிழி
 தரும நனந்தலைப் போயாற்று (க உ) மலீர்நிறைச் (க ௩) செந்நீரென மாறிக்
 கூட்டுக.

(க) பெருவறற்காலையும் (கச) நின் அகன்றலைநாடு, (கூ) புலம்பா வுறையுட்டொழிலை நீ ஆறறலின், (க) திருவுடைத்தெனக் கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் நாடுகாத்தற்சிறப்புக் கூறியவாறா யிற்று. (அ)

(உகூ.) அவலெறிந்த வுலக்கை வாழைச் சேர்த்தி

வளைக்கை மகளிர் வள்ளை கொய்யு
முடந்தை நெல்லின் விளைவயற் பரந்த
தடந்தா ணை யிரிய வயினாக்

௩ கொழுமீ னூர்கைய மரந்தொறுங் குழாஅலின்

வெண்கை மகளிர் வெண்குரு கோப்பு
மழியா விழவி னிழியாத் திவவின்
வயிரிய மாக்கள் பண்ணமைத தெழீஇ
மன்ற நண்ணி மறுகுசிறை பாடு

க௦ மகன்கண் வைப்பி னுடும னளிய

விரவுவேறு கூலமொடு குருதி வட்ட
மயிர்புதை மாக்கண் கடிய கழற
வமர்கோ ணேரிகந தாரெயில கடக்கும
பெரும்பல யானைக் குட்டுவன்

கரு வரம்பி றானை பரவா லுங்கே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும்அது.

பெயர் - (கூ) வெண்கைமகளிர்.

௩. முடந்தை நெல்லென்றது கதிர்க்கனத்தாலே வளைந்து முட மான நெல்லென்றவாறு, முடந்தையெனபது பெயராததிரிசொல், இனிப பழுவழக்கென்பதுமொன்று.

௩. கொழுமீ னூர்கையவென்றது

இசுகிற்பானே, இதற்கு 'வெண்கைமகளிர்' என்று பெயராயிற்று.

இனி வெண்சங்கணிந்த கையென்பாருமுளர், இனி அடுகைமுதலாகிய தொழிலசெய்யாத கையென்பாருமுளர்.

௪. திவவையுடையயாழ் திவவெனப்பட்டது.

குட்டுவன் வரம்பில் தானை பரந்த இப்பொழுது அழிந்து கிடக்கின்ற இந்நாடுகள், (கச) குட்டுவன் (கரு) வரம்பில் தானை பரவாவிடங்கு

(௩) முடந்தை நெல்லின் விளைவாய் பரந்த (ச) நாயிரிய (சு) வெண்கை
மகளிர் வெண்குரு கோப்புதலையுடையவாய் (எ) அழியாத விழவியினையும் இழி
யாத திவவினையு முடைவாய் (அ) வயிரட்டாக்கள் எழீஇ (க) மன்றண்ணி
மறுகுசிறைபாடும. இப்பெற்றிப்பட்ட சட்டபையுடைய (க ௦) அகன்கண்
வைப்பினுடு இப்பெற்றியெல்லாமழ்ந்தது கண்டாக்கு அளித்தலை யுடைய
வென வினமுடிவுசெய்க.

இதனும் சொல்லியது, அவன் வென்றிச்செய்துப் கூறியவாறாயிற்று.
வரம்பிராண பரவாநூல்கென எடுத்துச்செல்லவின மேலீட்டுக் கூறி
னமையால், வஞ்சித்துறைப்பட்டாணாயிற்று.

(பி - ம்.) க. அவலெறியுலக்கை. இ. குமுடலன், குமுடலன். (க)
(௩௦.) இணந்ததை ஞாமம் கரைகெழு பெருந்துறை

மணிக்கலத் தன்ன மாயிதழ் நெய்தற்
பாசடைப் பனிக்கழி துழைஇப் புன்னை
வாலிணர்ப் படுகினைக் குருகிறை கொள்ளு

௩ மல்குறு கான லோங்குமண லடைகரை
தாழும்பு மலைந்த புணரிவளை ஓரல
விலங்குநீர் முத்தமொடு வார் துகி ரெடுக்குந்
தண்கடற் படப்பை மென்பா லனவுங்
காந்தளங் கண்ணிக் கொலைவில் வேட்டுவர்

க௦ செங்கோட் டாமா னூனெடு காட்ட
மதனுடை வேழத்து வெண்கோடு கொண்டு
பொன்னுடை நியமத்துப் பிழிநொடை கொடுக்குங்
குன்றுதலை மணந்த புன்புல வைப்புங்
கால மன்றியுங் கரும்பறுத் தொழியா

க௩ தரிகா லவித்துப் பலபூ விழவிற்
றேம்பாப் மருத முதல்படக் கொன்று
வெண்டலைச் செம்புனல் பரந்துவாய் மிகுக்குர்
பலகுழ் பதப்பர் பரிய வெள்ளத்துச்
சிறைகொள் பூசலிற் புகன்ற வாய

௨௦ முழனிமிழ் முதுார் விழவுக்காணுடப் பெயருளு
செழுமபல் வைப்பிற் பழனப் பானு
மேன லுழவர் வரகுமீ திட்ட
கான்மிகு குளவிய வன்புசே ரிருக்கை

மென்றினை நுவணை முறைமுறை || குக்கும்
 உரு புன்புலர் தழீஇய புறவணி வைப்பும்
 பல்பூஞ் செம்மற் காடுபய மாறி
 யரக்கத் தன்ன நுண்மணற் கோடுகொண்
 டொண்ணுதன் மகளிர் கழலொடு மறுகும்
 விண்ணுயர்ந் தோங்கிய கடற்றவும் பிறவும்
 ௩௦ பணிகெழு வேந்தரும் வேளிரு மொன் றுமொழிநது
 கடலவுங் காட்டவு மரண்வலியார் நடுங்க
 முரண்மிசு கடுங்குரல் விசும்படை பதிரக்
 கடுஞ்சினங் கடாஅய் முழங்கு மந்நிரத
 தருந்திறன் மரபிற் கடவுட் பேணிய
 ௩௫ ருயர்ந்தோ னேந்திய வரும்பெறற் பிண்டங்
 கருங்கட் பேய்மகள் கைபுடையூஉ நடுங்க
 நெய்ததோர் தூஉய நிறைமகி ழிரும்பலி
 பெயும்பு மூசா விறும்பூது மரபிற்
 கருங்கட் காக்கையொடு பருந்திருந் தார
 ௪௦ வோடாப் பூட்கை யொண்பொறிக் கழற்காற்
 பெருஞ்சமந் ததைநத செருபுகன் மறவ
 ௩ ருருமுநில னதிர்க்குங் குரலொடு கொலைபுணர்ந்து
 பெருஞ்சோ னுகுத்தற் கெறியுங்
 கடுஞ்சின வேந்தேநின் றழங்குகுரன் முரசே.

துறை - பெருஞ்சோற்றுநிலை.

வண்ணமும் தூக்கும்அது.

பெயர் - (கக) புகன்றவாயம்.

உ. மணிக்கலமென்றது நீலமணியாலே செய்த பாததிரம்.

மணிக்கலத்தன்ன (௩) கழியெனக்கூட்டி நெய்தற்பூவின் கருமையா
 னும அதன்பாசடைக்கருமையானும மணிக்கலம்போன்ற கழியென்வுணைக்க.

௫. கானலென்றது தன்னிடத்துவந்து இனாகொள் ளுவதற்குக்
 குருகு தங்கிவாழும் கானலென்றவாறு.

௬. புணரி வளை ஞரலவென்றது கடலகொண்டுவந்த சங்கு தினா
 யிலே துவண்ட வருத்தத்தாலே ஈனுக்கெக்கு மெயவருநதிக் கதறவென்ற
 வாறு.

எ. முததெய்-டு வர்த்துகெடுககுமென்றது கரைநெடுநீர் (சு) வ்ளாநரலக்கேட்டார், அம்முத்தெடுககுமென்றுவந்த முத்தெதன்றி அத் தீண்டு பவளததையுமெடுக்கு மென்றவாறு.

(கரு) டலவூவிழ்வினையுடைய (உக) எவ்வெனக்கூட்டுக.

க எ. புனல பரத்தெனத்தனைப் பர்க்கெனத்ததிர்க்க.

க அ. பலகுழிடப்பபென்றது பலபுரியுடைய சூழப்பட்ட மணற் கோட்டைமென்றவாறு.

க கூ. புகனபஞ்சுமெனந்து முனப் மணலெணக்கு நிலைதெரு வெள்ளத்தினை அனை செயதுமுடித்தவிருடததையுடைய ஆமென்றவாறு.

இச்சிறப்புப்பற்றி இதற்கு 'புகன்றவாயம்' என்று பெயர்யிற்று.

உ எ. மணற்கோடுகொண்டென்றது மணற்கோட்டைக் கழலாடு தற்கிடமாகக் கொண்டென்றவாறு.

இனிக் (உஅ) கழலென்றனைக் கழலையுடைய தலைமக்காரொக்கி அக்காரொடு தலைமகளிர் புணாநதுடன்மென்றருளார்.

உ கூ. பிறவுமென்றது அவ்வாறு ஒருநிலைக்கச்சொலெட்டதெந் நிலப்பண்புமுடைய இடங்களுமென்றவாறு.

முனபு எண்ணிநின்ற நிலங்கொல்லெய் ஆகுபெயர்ன அந்நிலத்து வாழ்வாரமேலனவாகக் கொள்க.

நு 0. ஒன்றுமொழித்தென்றது ஒருவா துணித்தேக் கரியமாக அனைவரும் துணிந்து சொல்லிபென்றவாறு.

(நக) கடுஞ்சினங்கடாஅப் (சக) ஏறியு (சச) முச்செனமுடிகக

நக. முழங்குமந்திரமெனந்து முழங்க உச்சரிக்கப் படுக்திர மென்றவாறு.

மந்திரத்தானென உருபுவிந்தது அதனைப் (நச) தேனிடமென்றத னோடு முடிக்க

நச. கடவுளென்றது முச்சபை கடவுளா.

(நசு) கருங்கடபேயமகள கைபுடையுட்குமிக (நரு) உட்கதே-
னேந்திய அரும்பெறப்பிண்டம் (நஅ) ஏறுபு மூசுஇறுபுது பரபின
(நஎ) நெய்ததேந் தூஉய நிலைமகிழிருமடலி (நக) கருங்கடக்கை
பொபு பருந்திருத்தாரவெனக் கூட்டுக.

(நஅ) இறும்புது மரபிற் (நஎ) பலிபென மாறிக்கூட்டுக

(நசு) பேயம்கரும (நஅ) ஏறுமபு அஞ்சிச்சொல்த (நஎ)
பலிகளைக் (நக) கக்கையெடு பருந்திருந்தவெனந்து அம்முச்சபை
கடவுள்தனுண்டால் தன்பலிகளைமேல கன்னருளாரே பேய்வென்றி விளை
வதறிவித்தற்கு நிமித்தமாகக் கக்கையும் பருந்துமிருந்து ஆய்வெனவாறு.

இவ்விடத்துக்குப் பிழவாறு கூட்டியுண்ப்பாருமுள்ளு.

சக. பெருஞ்சமந்ததைத் செருவென்றது பகைவாசெய்யும்
டோகிதையும்படி செப்பும் போலென்றவாறு.

சக - எஉ. பழவர்குரலெனக்கூட்டுக.

ஆகுபெயரான், உருமுநிலனதிர்க்குங்குரலோடு ஒத்த பழவாருரலை
உருமுநிலனதிர்க்குங் குரலென்றானுக்கொள்க.

சக - சச. ஏறியுமுரசென்க.

(அ) மென்பால் முதலாகக் (உக) கட்டற்கு எண்ணப்பட்ட ஜவகை
நிலத்துமக்களுட் (பிறவும்) (க௦) அந்நிலத்து வேந்தரும் வேளிரும் தந
களிலே ஒன்றுமொழிந்து (கக) அரண்வலிபாதே நடுங்காநிற்குமபடி
(கஉ) கடுங்குரலலிசுப்படைநது அதிருமபடி (கக) கடுஞ்சினத்தைக்கடா
லிப் (கச) பேய்கள் கைபுடையுடநடுங்க (கரு) உயர்த்தோனேநதிய பின்
டத்தினையும் (கஅ) எறுமபு மூசாமரபின் (கஎ) நெயத்தோரூஉப் நிறை
மகிழிருமபலயினையும் (கக) கருககட்காக்கையொடு பருந்திருநது ஆரா
சிற்கச் (சக) செருப்புகன்மறவரது (சஉ) குரலொடே கோட்பாடு பொருந்
திப (சக) பெருஞ்சேறு உகுத்தற்கெறியப்படாநின்றது, (சச) நின்முரசு
சென வின்முடிவுசெய்க.

இதனா சொல்லியது, அவனவென்றிசசிதப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - மீ.) க. இணாததை. கஅ. இறுமபுதுபிரபின். (க௦)

இதன்பதிகதது அகப்பாவெறிதலைப் பகற்பவேட்டற்கு அடையாக்கி
யுரைக்க.

முதியனா மதியுழ்மரபிற்றழிஇ மண்வகுத்திதெனக்கூட்டித தன்
குலத்தில் தனக்குமுதியானா மதியோடொத்த தன்றண்ணளியால தழிஇக்
கொண்டு அவாக்குத தன்னுட்டைப் பகுத்துக்கொடுத்தென உரைக்க.

இருகடலுமென்றது தன்னதாயமேலகடலும் பிறநாட்டதாய்ப்பின்பு
தான் பொருதுகொண்டு தன்னுட்ககய நாட்டிற் கீழ்கடலுமென்றவாறு.

கருவகளிற்றியாணைப்புணாநிரைட்டி இருகடலீருமொருபகலாடி
மென்றது அவ்விருமுநீரும் ஒருபகலிலே வருமபடி யாணைகளை நிரைத்து
அழைப்பித்து ஆடியென்றவாறு.

அயினா பனாஇயென்றது தன்னுட்டு அயினாமென்னு மலையிலவா
மும் கொற்றவைக்கடவுளைத் தன்குலத்துளளா செய்துவரும் வழிபாடு கெ
டாமல் தானும் வழிபட்டென்றவாறு.

ஆற்றலசானமுன்போடு காடுபோந்தவெனக்கூட்டுக.

நெடுமபரதாயனார் முநதுறக் காடுபோந்தவென்றது தன்புரோகித
நாசுப் நெடுமபரதாயனார் தனக்குமுன்னே துறந்து காடுபோக அதுகண்டு
தானும் துறவுள்ளபிறகு துறந்து காட்டிலே போனவென்றவாறு.

(பதிகம்.)

இமைய வரம்பன் றம்பி யமைவா
வும்பற் காட்டைத் தன்கோ னிறீஇ
யகப்பா வெறிந்து பகற்றீ வேட்டு
மதியுறழ் மரபின் முதியரைத் தழீஇக்
கண்ணகன் வைப்பின் மண்வகுத் தீத்துக்
கருங்களிற் றியாணைப் புணர்நிடை நீட்டி
யிருகட னீரு மொருபக லாடி
யயிரை பனாஇ யாற்றல்சான் முன்போ
டொடுங்சா நல்லிசை புயர்ந்த கேள்வி
நெடும்பார தாபனார் முந்துறக் காடுபோந்த

பல்யாணைச் செல்கெழு குட்டுவேனைப் பாலைக்களதமனார் பாடி
னார் பத்துப்பாட்டு. அவைதாம்: அடுகெய்யாவுதி, கயிறுகுறு
முகவை, ததைந்தகாஞ்சி, சிர்சால்வெள்ளி, காலுணங்குகடுநெறி,
காடுறுகடுநெறி, தொடர்ந்தகுவளை, உருத்துவருமலிநிறை, வெண்
கைமகளிர், புகன்றவாயம். இவை பாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில்: 'நீர் வேண்டியதுகொண்மின்' என, 'யானும்
எனபாப்பனியும் சுவாக்கமபுகல்வேணமும்' என, பாப்பாநற் பெரியோரை
கேட்டு ஒன்பது பெருவேளவிவேட்டிக்கட - தச்சு - ருவிவீழ் பாப்ப
பாணியும் பாப்பனியையும் காணாயினார்.

இமையவரம்பன் றம்பி பல்யாணைச் செல்கெழுகுட்டுவன் இழுபத்தை
யாண்டு வீற்றிருந்தான்.

மூன்றும்பத்து முற்றிற்று

நான்காம் பத்து.

- (நக.) குன்றுதலை மணந்து குழைக்கட லுடுத்த
மண்கெழு ஞாலத்து மாந்த ரொராங்குக்
கைகமந் தலறும் பூசன் மாதிரத்து
நால்வேறு நனந்தலை யொருங்கெழுந் தொலிப்பத்
- ௫ தெள்ளையர் வடிமணி யெறியுநர் கல்லென
வுண்ணப் * பைஞ்ஞிலம் பணித்துறை மண்ணி
வண்டுது பொலிதார்த் திருஞெம ரகலத்துக்
கண்பொரு திகிரிக் கமழ்குரற் றுழாஅ
யலங்கற் செல்வன் சேவடி பரவி
- க0 நெஞ்சமலி யுவகையர் துஞ்சபதிப் பெயர
மணிநிற மையிரு ளகல நீலாவிரிபு
கோடுகூடு மதிய மியலுற் றுங்குத
துளங்குதுடி விழுத்திணை திருத்தி முரசுகொண்
டாண்கட னிறுத்தநின் பூண்கிளா வியன்மாபு
- க௫ கருவி வானந் தண்டனி தலைஇய
வடதெற்கு விலங்கி விலகுதலைத் தெழிலிய
பனிவரா விண்டு விறல்வரை யற்றே
கடவு ளஞ்சி வானத் திழைத்த
- ௮0 கதவந் கடவல் கொண்ட
உ0 வெழுநீர்வந் தன்ன பரோமும் முழவுத்தோள்
வெண்டிரை முந்நீர் வளைஇய வுலகத்து
வண்டுகழ் நிறுத்த வகைசால் செல்வத்து
வண்ட னனையைம னீயே வண்டுபட
வொலிநத கூந்த லறஞ்சால் கற்பிற்
- உ௫ குழைக்குவிளக காகிய வொண்ணுதற் பொன்னி
னிழைக்குவிளக காகிய வவ்வாங் குந்தி
விசம்புவழங்கு மகளி ருள்ளுஞ் சிறந்த
செம்மீ னனையனின் ரென்னகர்ச் செல்வி
நிலனதிர் பிரங்கல வாகி வலனேர்பு

நடு வியன்பிணை முழங்கும் வேன்மூ சழுவத்
தடங்கிய புடையற் பொலங்கழ னேன்ற
ளொடுங்காத் தெவ்வ ளுக்கறக் கடைஇப்
புறக்கொடை யெறியார்நின் மறப்படை கொள்ளுநர்
நகைவர்க் கரண மாகிப் பகைவர்க்குச்

நடு சூர்நிகழ்ந தற்றுநின் றுனை
போர்மிகு குருசினீ மாண்டனை பலவே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

தூக்கு - செந்துக்கு.

பெயர் - (அ) கமழ்துரற்றுழாய்.

(ச) ஒலிப்ப (க) உரவியெனமுடிக்க.

ந - சு. மணியெறிதலை உண்ணுபடைஞ்ஞர் த்தின் சொழில்-க்கி,
அவர்கள் மணியெயறிந்து தீர்த்தமாடுகின்றார்களாசக்கெ-ள்.

சு. உண்ணுபடைஞ்ஞர் மென்றது அது திருபடர்கேயிலுள் வடம்
வேண்டி உண்ணுதுகிடந்த மக்கடொருதிபென்றவாறு.

எறியுநொன்று வினையெச்சமுற்று.

இனி எறியுநொன்பதனைத் தொழிற்பெயர்-க்கி, மணியெயறிவ--,
தீர்த்தமாடுவே- ஆடுதற்கு இது முகுதசமென்று அறிந்துவருதற்பொருட்டு
அமமணியெயறிந்து ஆரவாரிப்பவென்று னடைபாருமுள்.

அ. கமழ்குரற்றுழாயென்றது நாலுகின்ற பூங்கெத்துக்களையுடைய
துழாயென்றவாறு.

நாறாதபூவுடைய தனை மிக நூறுவதென்றுபெ-ச சாதிப்பற்ச
சொன்ன சொர்ச்சிறப்பான, இதற்கு 'கமழ்துரற்றுழாய்' என்று பெயர்
யிற்று.

க. செலவென்றது திருவனந்தபுரத்துத் திருமலை.

க 0. பதிப்பெயரவென்னும் எச்சத்தினை (க உ) மதிட்ட இயலும்
றாங்கென்னும் வினையொடு முடிக்க.

(சு) உண்ணுபடைஞ்ஞர் (க 0) நெஞ்சமலியுடையகையுடைய த-
தாம் துஞ்சுபதிகளிலேபெயருமபடி (க க) டையிருளகல (க உ) கேட்டு
கூடு மதியம் இயலுறறாகுத (க க) துளங்குமுடி விழுத்தினை திருத்தி
யெனக்கூட்டி, உண்ணுதுவரசிடந்த மக்கடொருதி வரப்பெற்று
நெஞ்சமலிந்த உவகையராயத் தாநதாய துஞ்சுபதிகளிலே பெயருமபடி
இருள் அகல விரிந்து கோடுகூடுதலையுடைய உவாமதியம்.

இனி, (க ௦) துஞ்சுபதிப் பெயர்வென்னுமெச்சதனை (க ௪) ஆண்கடனிறுத்தவென்னுந் வினைபெயர்முடித்து, வழி ஆறலைகள்வாழாத லுப ஏதங்களின்றித் தாநதது உ - டு - டு - பெயருமபடி தன் ஆண்மைக்கடனையிறுத்தவென்று உரைப்பாருமுளா.

க ௩. முரசுகொண்டென்பது சிலகாலத்துப் பயன்கொளவாரின்மையிற் பண்ணித்தீர்த்த பழமுரசினைதான் கொன்றி அதன் அழிவுதோத்து அதன் பயன்கொண்டென்பவாறு.

க ௪. ஆண்கடனிறுத்தவென்றது ஆண் மக்களாயுள்ளதா தங்கிழவழ்வாணைக் காததற்பொருட்டு அவர்க்கு அவாசெய்யாமு கடன்கொல்லாமலெடுத்து முடிசுத்தவென்பவாறு.

க ௫. விலங்கியென்றதனை விலங்குவெனத் திரிக்க.

க ௬. பணிவா விரண்டுமாய்க் விரலவனாடென இருபெயரொட்டு. (உ ௪) கூத்தலினையுட்கறபினையு (உ ௫) துதலினையு (உ ௬) உந்தினையுமுடைய (உ ௮) தென்னகாச செல்விபெனாறிக்கூட்டுக.

உ ௮. செமமீன் - அருந்துதி.

உ ௯. நிலனதிரவெனத் திரிக்க.

௩ ௧. புடையலென்று பனந்தது.

(௩ ௧) புடையலினையுட்கழிஞன்றாரினையுமுடைய (௩ ௩) நின்றடைகொள்ளுநொன மாறிக்கூட்டுக.

௩ ௩. ஈணபிப் படைகொள்ளுநொன்றது படைத்தலைவரை யென்றவாறு.

(௩ ௪) நின்மாபு (௩ ௬) பணிவாவிணடு விரலவனாயற்று, (உ ௦) சின்னோளாகள எழுஉநிவந்தன்ன, (உ ௩) நீதான் வண்டனென்பவனை அணைய, (உ ௮) சினசெலவி செமமீனினையு, (௩ ௩) நின் மறப்படை கொள்ளுநா புறக்கொடையெறியா, (௩ ௫) நின்னான (௩ ௬) நகைவாக்கு அரணமாசிப் பகைவாக்கு (௩ ௭) ஞாநிகழந்தற்று, அவ்வாற்றற (௩ ௮) குருசில, நீ பலவும மாட்சிமைப்பட்டினையென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனா சொல்லியது, அவற்குள்ள மாட்சிமையெல்லாமெடுத்து உடன்புகழ்ந்தவாறாயிற்று.

(பி - ம்) உ. ஈந்ததோங்குக. ௩ ௪. நயவாக்கரணம்.

உ ௦. நிமிர்ந்தன்ன.

(௧)

(௩௨.) மாண்டனை பலவே போர்மிகு குருசினீ
மாதிரம் விளக்குஞ் சால்புந் செம்மையு
முத்துடை மருப்பின் மழகனிறு பிளிறு
பிடுக்கெழு கடுந்தார் துய்த்தலைச் சென்று

நு துப்புத்துவர் போகப் பெருங்கினை யுவப்ப
 வீத்தான் றுனா விடனுடை வளனுந்
 துளங்குகுடி திருத்திய வலம்படு வென்றியு
 மெல்லா மெண்ணி னிடுகழங்கு தபு
 கொன்னென்று மருண்டனெ னடுபோர்க் கொற்றவ
 க0 நெடுமிடல் சாயக் கொடுமிட றுமியப்
 பெருமலை யானையொடு புலங்கெட விறுத்துத்
 தடந்தா னுரை படிந்தினை கவரு
 முடந்தை நெல்லின் கழையமல் கழனிப்
 பிழையா விளையு ணுடகப் படுத்து
 கநு வையா மாலையர் வசையுநர்க் கறுத்த
 பகைவர் தேளந் தாயினுஞ்
 சினவா யாகுத லிறும்புகாற பெரிதே.

இதுவுமது.

பேயர் - (கநு) கழையமல்கழனி.

அ. இடுகழங்குதபுவென்றது இடுகழங்குட அலகுதபங்குக்காரண
 பாக இருபபனவென்றவாறு.

தபுவென்றது பெயர்த்திச்சொல்.

க 0. நெடுமிடல் - அஞ்சி இப்பெயரால், கொடுமிடல், மீடல் -
 வல்', என்றது வலியார் செய்யப்படுகின்றன.

கநு. முடந்தைய கழையமென இருமெய்யெனும். நெல்லின்கழை-
 நெல்லினது கழை.

நெற்றானை அதன்மருமையிலே மூங்கிலோடு ஒப்புண்பற்றிக் கழை
 யென்று பெயர்கொடுத்திருப்பான். இதற்கு 'கழையமல்கழனி' என்று
 பெயராயிற்று.

கநு. வையா மாலை என்றது ஓனறில் வகையென இயல்பை
 யுடையாநெனவாறு.

கநு - கக. வசையுநர்க் கறுத்த பகைவென்றது தங்கள் பகைவ
 ரொடு செற்றமகொண்டாடாது ஒழிந்திருக்கவேண்டுமெனவனுட ஒழிய-து
 அவர்களை அக்கடப்பாடன்றி வெகுண்டிருந்ததிலே தெழில் கவுடைய பகை
 வரென்றவாறு.

வசையுநர் - பகைவா வசையுநரென்றது பெயர்த்திச்சொல்.
 இனிக்குகாவொன்றி 'வசையுந்கழனி' என்பது மீட்டயின், அதனை

வினைப் பச்சவினைக்குறிப்புமுற்றுப் திர்சொலலாக்கி, வசைச்சொல்லுதலு
டைபவராய் வெகுண்ட பகைவரென்று உரைப்பாருமுளா.

(க) குருகில, நீ பலகுணங்களுமட்சிமைப்பட்டனை, (அ) அப்பல
குணங்களும எண்பைபுகின், இடுகழ்வுரு தபும எலலைவாயிருக்கும், (க)
கொத்தவ, பலகுணத்தினும் ஒன்றைக் கொன்னே யான வியந்தேன், அப்
பலவற்றுளளும் வியப்பானகுணம் யாதெனின், பகைவாசெய்த குற்றத்திற்
குற தண்டமாக அவா (கச) நாட்டை அகப்படுத்திக்கொண்டு (கடு)
வைபாமாலையராகிய வசையுராக்கறுத்த (கசு) அப்பகைவரிடத்தாயினும் நீ
(கஎ) சினவாதொழுகின்ற பொறை எமக்குப் பெரிதும் வியப்பாகாரின்ற
தென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனா சொல்லியது, அவருள்ள பலகுணங்களையும் உடனெண்
ணிப புகழ்ந்து அவற்றுட் பொறையுடைமையை மிகுத்துப் புகழ்ந்தவாறு
யிற்று.

(பி - ம்.) கச, பிழையாவினையினுடு,

(உ)

(நாந்.) இறுப்பூதாற் பெரிதே கொடித்தே ரண்ணல்

வடிமணி யனைத்த பனைமரு னேன்றூட்

கடிமரத்தாற் களிறனைத்து

நெடுநீர துறைகலங்க

நு மூழ்த்தியுத்த வியன்றானையொடு

புலங்கெட நெரிதரும வரம்பில் வெள்ளம்

வாண்மதி லாக வேன்மினை யுயர்த்து

வில்விசை யுமிழ்ந்த வைமமுள் ளம்பிற

செவ்வா யெஃகம வளைஇய வகழிற்

கஃ காரிடி யுருமி னுரறு முரசிற்

கால்வழங் காரொயில் கருதிற்

போரொதிர் வேந்த ரொருப நின்னே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

தூகித் - செந்துகிக்கும் வஞ்சித்துகிக்கும்.

பெயர் - (சு) வரம்பில்வேளம்.

உ - கூ. நோன்றாட்களிறென மாறிக் கூட்டுக.

நு. வியன்றானென்பது பகைவாநாட்டெலையின் முற்பாடு
சென்றுவிட்ட தூசிப்பெரும்படையை.

சு. வரம்பில் வெள்ளமென்றது அதனோடுகூடி நாட்டுள்ளுந்
சென்றுவிடுமே பேரணிப் பெருமடையை.

கனையையுடையகடலை வரம்புடைய வெள்ளமென்றார்க் இதுனை
வரம்பிலவெள்ளமென்று கூறிபடுபபான், இதற்கு 'வரம்பில்வெள்ளம்'
என்று பெயராயிற்று.

வெள்ளமென உகர்வென்றுக் கொடமைடன் இருபெயரெட்டிட
பண்புதொகையன்றி ஒருபெருளாக இருபெயரின் சினைதக்ககொள்க.

சு - கக. படைவெள்ளத்தை ஆரெயிலென்று அரசன்ருனக்கு
ஆரெயிலேபோல அரணாய் நிறநலினெனக்கொள்க.

இனிக் கால்வழங்குரெயிலெனக் கந்தலெதுவது உச ஆரெயிலென்
று பகைவாமிலாக்கி, அதனை வரம்பிலவெள்ளம் கொள்ளக்கருதினென்று
உணர்ப்பாருமுளா.

எ. உயரத்தென்பதனை உயரத்தெனத்திடுத்து, அதனை (சு) எங்கு
வளைஇயவென்பதொடு முடிக்க.

(சு) செவ்வாயெங்கமவ்ளஇட அகழ்நையுட (அ) விலவிலைபு
மிழ்ந்த அம்பாகிய வைம்முளளினையமுடைய (கக) ஆரெயிலென உறிக்
கூட்டுக.

செவ்வாயெங்கமெனது முனைமுகத்திடுசெலுத்தெழிந்த கூ-
வேற் கருவிகளையெனக்கொள்க

இனி, வாள் மதிலாகவென்றுவைத்துப் பின்னை ஆரெயிலெனது,
வாண்மதிலைசுழ்தலையுடைய ஆராகிய எயிலினையெனக் கொள்க, ஈண்டு
ஆராவது காலாள்வழங்குசெல்கின்றபடையின் திட்டி. இனி வரம்பில்
வெள்ளமானது வாள் மதிலாக வேல்மிளை உயர்த்துக் கால்வழங்கு ஆ-
ரெயிலாதலைக் கருதினென்றதுமென்று.

(க) அண்ணல, இது பெரிதும இறுபுதாயிருந்தது. உதெனின்,
(சு) வரம்பிலவெள்ளம் (கக) கால்வழங்குரெயிலெனச் செல்லுபட்ட
நின்படை போரெய்யக்கருதின, (கஉ) சின்னோடு டோரெதிருதவேந்த-
பொரமாட்டாது நின்னை நீங்குவா இஃது அதுவென வினைமுடிவுசெய்க.

இஃது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

வரம்பிலவெள்ளங்கருதினென எடுத்துசெல்லவினை மேலீட்டுக்
கூறினமையான், வஞ்சித்துறைப்பாட்டாணயிற்று.

சு. 'கழமரத்தான்' என்றதுமுதலாக முறைபடி வஞ்சிபடியைக் வந்த
மையான, வஞ்சித்துகருடையிற்று. (சு)

(௩௪.) ஒரூஉப நின்னை யொருபெரு வேந்தே
யோடாப் பூட்கை யொண்பொறிக் கழற்கா
லிருநிலந் தோயும் விரி நூ லறுவையர்
செவ்வீரீய மாவுர்து

௩ நெடுங்கொடிய தேர்மிசைபு
மோடை விளங்கு முருகெழு புகர்நுதற்
பொன்னணி யானை முரண்சே மெருத்தினு
மன்னில்த் தமைந்த.....
மாறு மைந்தர் மாறுநிலை தேய

௧௦ முரசுடைப் பெருஞ்சமந் ததைய வார்ப்பெழ
வரசுபடக் கடக்கு மாற்றற்
புராசான் மைந்தரீ யோம்பன் மாறே.

துறை - தும்பையரவம்.

வண்ணமும் தூக்தும் அது.

பெயர் - (உ) ஒண்போறிக்கழற்கால்.

(க) ஒரூஉப (க) அறுவையரென முடிக்க.

உ. ஒண்பொறிக் கழற்காலென்று தாங்குளசெய்த அரிய பேர்த்
தொழிலகளைப் பொறித்தலையுடைய ஒள்ளிய கழற்காலென்றவாறு.

இசைநப்பான், இதற்கு 'ஒண்போறிக்கழற்கால்' என்று பெயராயிற்று.

(க) வேந்தே, (ச) மாவுர்து (கக) அரசுபடக்கடக்குமாறறையுடைய (கஉ) புராசான்மைந்த, அவ்வாறடவிடத்துவரும் குறைகளுக்குப் பிறனா வவாது அவற்றை ரீயே பாதுகாத்துசெய்தலால், (க) ஒரூஉப (க) அறுவையரெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவனவென்றிசைநப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

பாற்றா நாகுகோடல முதலாயினவன்றி வென்றிகோடலே கூறினமையால், துறை தும்பையர ஒரூஉபவெனப் படையெழுச்சிமாதிரிமே கூறினமையான், அதனுள் அரவமாயிற்று.

(ச) 'செவ்வீரீய' என்பதுமுதலாக இரண்மே வஞ்சியடியாய் வந்தமையான், வஞ்சித்துக்குமாயிற்று. (ச)

(௩௫.) புராசான் மைந்தரீ யோம்பன் மாறே

புராசான் நனவாற் பெருமைநின் வென்றி
யிருங்கனிற் நியானை யிலங்குவாண் மருப்பொடு

நெடுந்தேர்த் திகிரி தாய வியன்களத்
 ௫ தளஞுடைச் சேவற் கிளைபுகர் வரத்
 தலைதுமிந் தெஞ்சிய மெய்யாடு பறந்தலை
 யந்தி மாலை விசம்புகண் டன்ன
 செஞ்சுடர் கொண்ட குருதி மன்றத்துப்
 பேள யாடும் வெல்போர்

க0 வீயா யாணர் நின்வயி னானே.

துறை - வாகைத்துறைப்பாடான்பாட்டு.

வண்ணம் அது.

நூக்கு - செந்நூக்கு.

பெயர் - (க) மெய்யாடுபறந்தலை.

௫. அளஞுடைச்சேவலென்றது பெடைமேட்டுகூழின பருந்தின்
 சேவலை.

ச. வியன்களமென்றது ஒன்றான போர்க்களப்பரப்பை.

சு. பறந்தலையென்றது அப்பெருமபரப்பின் உட்களத்தை.

அ. மன்றென்றது அவ்வுட்களத்தின் நடுவை, அது மன்றுபோற
 லின், மன்றெனப்பட்டது.

சு. குறையுடையது ஒருபெயருடையதா பலாபட்ட
 வழியன்றே, அவ்வாற்றற் பலாபட்டமை தோன்றக் கூறிபசிறப்பான், இத
 ற்கு 'மெய்யாடுபறந்தலை' என்று பெயராயிற்று.

க - க0. வெல்போர் வீயாயாணரென்றது வெல்போராகிய
 இடையறாது வருகின்ற செல்வமென்றவாறு.

ஆன் - அசை.

(க) மைந்தநினைபடைஅழிவுபடாமை நீலம்புவினைசெய்தமையானே,

(உ) நினவெனறிகளின்பெருமை பிரரிடத்தின்றி (க0) நின்னிடத்தே

(உ) புகழ்ச்சியமைந்தனவென முடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிசகிறபபுக் கூறியவாறாயிற்று.

உடாசான்னை நினவென்றிபெனக் கூறினடைபன். வகைத்து
 மைப பாடாணாயிற்று.

(பீ - ம்.) உ. பெரும சின்வென்றி. ௫. அருஞுடைச்சேவல.

௫. அருஞுடைச்சேவல. (இ)

(நகூ.) வீயா யாணர் நின்வயி னானே

தாவா தாகு மலிபெறு வயவே

மல்ல லுள்ளமொடு வம்பமர்க் கடந்து

செருமிகு முன்பின் மறவரொடு தலைச்சென்று

௩ பனைதடி புனத்திற் கைதடிபு பலவுடன்
யானை பட்ட வாண்மயங்கு கடுந்தார்
மாவு மாக்களும் படுபிண முணீஇயர்
பொறித்த போலும் புள்ளி யெருத்திற்
புன்புற வெருவைப் பெடைபுணர் சேவல்

௧௦ குடுமி யெழாலொடு கொண்கிழக் கிழிய
நிலமிழி நிவப்பி னீணிரை பலசுமந்
அருவென் னுளிய ருண்டுமகிழ்ந் தாடக்
குருதிச் செம்புன லொழுகச்
செருப்பல செய்குவை வாழ்கநின் வளனே.

துறை - களவழி.

வண்ணழி தூக்கும் அது.

பெயர் - (௬) வாண்மயங்கு கடுந்தார்.

(ச) தலைச்சென்று (௬) வடபடமாக்கடந்தென மாறிக்கூட்டுக.

வடபடமொன்றது முன்புசெய்துவருகின்ற பேரன்றிப் பகைவா
புகிற் கூப் பகைத்துச்செய்யும் பேரானை.

௬. வாண்மயங்குதலாவது இரண்டுபடையிலவாளுட தமமில் தெரி
பட்டம மயங்குதல்.

இச்சிறப்பான், இதற்கு 'வாண்மயங்குகடுந்தார்' என்று பெயரா
யிற்று.

௧௦. கிழக்கென்றது கீழான பள்ளங்களை.

(௬) உள்ளமொடு வடபடமாக்கடந்தது (௧௪) செருப்பலசெய்குவை,
அதனானே (உ)நின் துவலி (௧)நின்னிடத்துக் (உ) கேடுபடாததாயிருந்தது,
அதன்மேலும் இதற்கு அடியாகிய (௧௪) நிற்போவளம் வாழ்கவெனக்
கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வெனறிசிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

மிகுதிவகையால், தன்போக்களசகிறப்புக் கூறினமையின், துறை
களவழியாயிற்று. (௬)

(௩௭.) வாழ்கநின் வளனே நின்னுடை வாழ்க்கை

வாய்மொழி வாயர் நின்புகழேத்தப்

பகைவ ராரப் பழங்க ணருளி

நகைவ ரார நன்கலஞ் சிதறி

தி யான்றவிந் தடங்கிய செயிர் தீர் செம்மாள்

வான்றோய் நல்லிசை யுலகமொ டியிர்ப்பத்
 துளங்குகுடி திருத்திய வலம்படு வென்றியு
 மாயிரும் புடையன் மாக்கழல் புனைந்து
 மன்னெயி லெறிந்து மறவர்த் தரிஇத்
 ௧௦ தொன்னிலைச் சிறப்பி னின்னிழல் வாழ்நர்க்குக்
 கோடற வைத்த கோடாக் கொள்கையு
 நன்றுபெரி துடையையா னீயே
 வெந்திறல் வேந்தேயிவ் வுலகத் தோர்க்கே.

துறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (எ) வலம்படுவென்றி.

எ. வலம்படுவென்றிபென் னது மேன்மேலும் உல பை வென்றி
 படுதற்கு அடியாகிய வென்றியென்றவாறு.

இச்சிறப்பான், இதற்கு 'வலம்படுவேன்றி' என்று பெயர்யிற்று

(௫) செமமால், (எ) துளங்குகுடி திருத்தி வலம்படு வென்றியும்
 (௬) மன்னெயிலகையெறிந்து அதிலவழும உலகனைப்பிடித்துக்கொண்டு
 (௧௦) பழைதான நிலைமைச்சிறப்பினையுடைய நின்னிழலில் வழுமவீரர்க
 குக் (௧௧) கொடுமைஅறம்படிவைத்த பிறழ்க்கொள்கையு- (௧௨) நீ
 மிகப் பெரிதுடையையாயிராநின்றாய் - ஆதலால், (௧௩) வேந்தே, இவ்வுல
 கத்தோர் ஆக்கத்தின்பொருட்டு (௧) நின்செலவழும நின்வழங்குநம் வழு
 வனவாகவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க

இதனாற்சொல்லியது, அவற்குள்ள குணங்கள்மேலும் எடுத்துத்
 தகழ்ந்து அவன்செலவத்தையும் அவனையும் வழத்தியவற்றாயிற்று.

(பி - ம்.) ௩. பகைவராயினும். ௫. செமமால்.

(எ)

(௩௮.) உலகத் தோரோ பலர்மற் செல்வ

ரெல்லா நுளளுநின் நல்லிசை மிகுமே

வளநதலை மயங்கிய பைதிரந் திருத்திய

களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேர

௫ லெயின்முகஞ் சிதையத் தோட்டி யேவலிற்

றோட்டி தந்த தொடிமருப் பியாணைச்

செவ்வுளைக் கலிமா வீகை வான்கழற்

செயலமை கண்ணிச் சேரலர் வேந்தே

பரிசிலர் வெறுக்கை பாணர் நாளாறா

க௦ வாணுதல் கணவ மள்ள ரேறே
 மையற விளங்கிய வடுவாழ் மார்பின்
 வசையில் செலவ வான வரம்ப
 வினியவை பெறினே தனிதனி நுகர்கேந்
 தருகென விழையாத் தாவி நெஞ்சத்துப்
 கரு பகுத்துண் டொகுத்த வாண்மைப்
 பிறர்க்கென வாழ்திரீ யாகன் மாறே.

இதுவுமது.

பெயர் - (க௦) பரிசிலர்வெறுக்கை.

ச. களங்காயககண்ணி நாடிமுடியென்றது களங்காயாபற்செய்தகண்
 ணியும் நாமாறசெய்தமுடியுமெனவாறு

தான முடிசூடுகின்றகாலத்து ஒருகாரணத்தால முடித்தற்குத்தக்க
 கண்ணியும் முடியும் உதவாமையிற் களங்காயால கண்ணியும் நாரால முடியுபு
 செய்து கொள்ளப்பட்டனவென்றவாறு.

க. பரிசிலாவெறுக்கையென்றது பரிசிலாவாழ்வென்றவாறு.

இச்சிறப்பான், இதற்கு, 'பரிசிலர்வெறுக்கை' என்று பெயராயிற்று.

நாளவையுடைமையாற் பாணாநாளவையென்றும் அவற்குப் பெய
 ராயிற்று.

(ச) சேரல, (அ) சேரலாவேந்தே, (க) பரிசிலாவெறுக்கை, பாணா
 நாளவை, (க௦) வாணுதலகணவ, மள்ளரேறே, (கஉ) வசையிலசெலவ,
 வானவரம்ப, (க) செலவா உலகத்தார பலாமன், (அச) செலவத்தாரெலலாம
 பெற்றதுாதெனத் (கச) தாவிலநெஞ்சத்துப் (கரு) பகுத்துண் டொகுத்த
 ஆண்மையானே (கசு) பிறாக்கெனவாழ்திரீயாகலான, (உ) அவாக்கொல்
 லாருள்ளும் நின் நல்லிசை மிகுமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாசொல்லியது, அவன்கொடைசசிறப்புக கூறியவாறு
 யிற்று.

(பீ - மீ) கசு. வாழ்கநீ.

(நக௦.) பிறர்க்கென வாழ்திரீ யாகன் மாறே

பெயர்க்கிலென் னார்நின் மறங்கூறு குழாத்தா
 துப்புத்துறை போகிய வெப்புடைத் தும்பைக்
 கறுத்த தெவ்வர் கடிமுனை மலற

ரு வெடுத்தெறிந் திரங்கு மேவல வியன்பனை
 யுருமென வதிர்பட்டு முழங்கிச் செருமிக்
 கூடங்கா ராரரண் வாடச் செல்லுங்

கால ன்ணைய கடுஞ்சின முன்ப
வாலிதி, னூலி னிழையா நுண்மயி ரிழைய
க௦ பொறித்த போலும் புள்ளி யெருத்திற்
புன்புறப் புறவின் கண்கிரை யலற
வலந்தலை வேலத் துலவை யஞ்சினைச்
சிலம்பி கோலிய வலங்கற் போர்வையி
னிலங்குமணி மிடைந்த பசும்பொற் படலத்
க௫ தவிரிழை தைஇ மின னுமிழ் பிலங்கச
சீர்மிகு முத்தந் தைஇய
நார்முடிச் சேரனின் போர்கிழற் புகன்றே.

துறை - வாகை.

வண்ணழம் தூக்கும் அது.

பெயர் - (௫) ஏவல்வியன்பிணை.

உ. எமக்கிலென்றா நினமறங்கூறு குழாத்தெனெனது நிற்படைக் குழாத்திற படைத்தலைவா நீ பிறாக்கென வாழ்தியாகையால, அவரும் தம் பால இரந்துசென்றாக்கு எமக்கு இல்லையென்று மாறாநென்றவாறு.

௫. எடுத்தெறியவெனத்திரிக்க. ஏவல்வியன்பிணையென்றது எடுத்த வினை முடிந்ததெனது மேனமேலும் படையைக் கழமுனைக்கண ஏவுதலை யுடைய முரசென்றவாறு.

இச்சிறப்பான், இதற்கு 'ஏவல்வியன்பிணை' என்று பெயராயிற்று.

க. இழைய (க௫) போவைடெனக்கூட்டுக.

கக. புறவினகண்கிரையலறுதல் - அப்போவையை வலைபெனக் கருதி அலறுதல்.

கஉ. உலவையஞ்சினையென்றது உலநத சிறுகொம்பினையுடைய பெருங்கொம்பினை.

கச. இலங்கு மணிமிடைந்த பசும்பொற் படலமென்றது விளிம்பு மணியழுத்திய பொற்றகட்டாறசெய்த கூட்டினை.

க௫. அவிரிழை தைஇயெனது விளங்கின நூலாலே முததைக் கோத்தென்றவாறு.

க௬. போவையின் (கசு) முத்தநதைஇயவெனது அப்போவையை முததாறகுழுமாறுபோல அக்கூட்டினைச் செறிந்த நாரமுடியின் பொல்லாங்கு குறைதற்கு முத்துவடங்களைச் சூழத்தவென்றவாறு.

(க௫) போவையின் (கசு) முத்தநதைஇய (கச) பசும்பொற்பட லத்து (க௭) நாரமுடியெனது ம. நிகூட்டுக.

க எ . நின்போராகியநிழலை என்றும் உளவாகவேண்டுமென்று
விருமபியென்றவாறு. போனா நிழலென்றது, அப்போர மறவரது ஆக்கத்
திருக்குக் காரணமாகலின்.

(அ) முன்ப, (க எ) சேரல, (க) நி பிறாக்கென வாழ்தியாகலான்,
(உ) நின் மறங்குகுழாததா (க எ) நின்போரிழற்புகன்று (உ) எமக்கு
இலையென்னொரெனக்கூட்டி வினமுடிவு செய்க.

இனி இதற்குப் பிறவாறு கூட்டி வேறுபொருளுணைப்பாருமுளா.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்கொடைசகிறப்பும அவன்வென்றிச்சிற
ப்பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

அம்மறவரது கொடைக்குக்காரணம் அவன்வென்றியாகலின, துறை
வாகையாயிற்று. (சு)

(சு0.) போர்நிழற் புகன்ற சுற்றமொ ரீர்முகத்
திருஅ வியரோ பெருமநின் றுணை
யின்னிசை யிமிழ்முர சியம்பக் கடிப்பிகூஉப்
புண்டோ ளாடவர் போர்முகத் திறுப்பக்

நு காய்த்த கரநதை மாக்கொடி விளவயல்
வந்திறை கொண்டன்று தானை யந்திற்
கனைநர் யாரினிப் பிறொனப் பேணி
மன்னெயின் மறவ ரொலியவிந் தடங்க
வொன்னார் தேயப் பூமலைந் துலாஇ

க0 வெண்டோடு நிரைஇய வேரதுடை யருஞ்சமங்
கொன்றுபுறம் பெற்று மன்பதை நிரப்பி
வென்றி யாடிய தொடித்தோண் மீகை
யெழுமுடி கெழீஇய திருஞெம ரகலத்துப்
பொன்னங் கண்ணிப பொலநதேர் நன்னன்

கரு சுடர்வீ வாகைக் கடிமுத றடிந்த
தார்மிகு மைந்தி னார்முடிச் சேரல்
புன்கா லுன்னஞ் சாயத் தெண்கண்
வறிதுகூட் டரிய விரவலர்த தடுப்பத்
தான்றர வுண்ட நனைநறவு மகிழ்ந்து

உ0 நீரிமிழ் சிலமபி நேரி யோனே
செல்லா யோதில் சிலவளை விறலி

மலர்ந்த வேங்கையின் வயங்கிழை யணிந்து
மெல்லியன் மகளி ரெழினா ன் சிறப்பப்
பாணர் பைமபூ மலைய னிலைய

உரு ரின்களி வழாஅ மென்சொ ளமர்ந்து
நெஞ்சமலி யுவகையர் வியன்களம் வாழ்த்தத்
தோட்டி நீவாது தொடிசோபு நின்று
பாக ரோவலி னெண்பொறி பிசிரக
காடுதலைக் கொண்ட நாடுகா ணவிர்கட

௩௦ சழல்விடுபு மரீஇய மைநதிற
ஞெழில்புகல் யானை நல்குவன் பலவே.

துறை - விறலியாற்றுப்படை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (உகூ) நாகோணவிரீகடர்.

க. போர்நிழற்புகன்ற சுற்றமென்றது படைத்தலைவரை. ஊரமுக
மென்றது படைபொருமிடத்தை.

(ச) ஆடவா போரமுகத்திறுப்ப (ரு) வயலிலே (சு) வந்து இறை
கொண்டன்று தானை, (எ) கள்ளநாயரா, இனிப்பிறா, (உ) பெரும, நினரூனை
(க) சுற்றமொடு ஊரமுகத்து (உ) இரூஅலியரெனச (எ) சொல்லிப் பேணி
யென மாறிக் கூட்டுக.

கூ. ஒன்றொரென்றது முன்சொன்ன (அ) மன்னெயின்மறவரல்லாத
பகைவரை.

(க ௦) வெண்டோடுநினைஇய (கூ) பூமலைநதென மாறிக் கூட்டுக.

கக மன்பதைநிரப்பியென்றது தனபடையை அவ்வேந்தநாட்டித்
தன் ஆணையானே நிரப்பியென்றவாறு.

கஉ. வென்றியாடியவென்னும் பெயரெச்சத்திற்கு ம்கையென்
னுமபெயரினை அவன்றான வென்றியாடுதற்குக், கருவியாகியகையெனக் கரு
விப்பெயராகுக்கு.

மீகை - மேலெடுத்தகை.

கச. பொன்னங்கண்ணியும் 'பொலந்தேரும் நன்னற்கு' அடையா
க்குக.

கஎ. உன்னம் சபவென்றது தனனொடு பொரக்கருதுவார நிமித்த
கம்பாத்தவழி அவாக்கு வென்றியினமையிற் கரிந்துகாட்டவென்றவாறு.

கஅ. வந்துகூட்டி அரியலென்றது களிப்பு விடக்கவிடுபு பண்டங்

கள் பெருகக்கூட்டிற் களிப்புமிகுமென்று அவை அளவேக்கூட்டின அரிய
லென்றவாறு.

க கூ. தானென்பதனைச் (க கூ)சேரல் தானெனக்கூட்டித் தரவுண்ட
வென்பதனை வரையாது கொடுத்தறப்பொருட்டு உண்டவெனவுரைக்க.

இனி இதற்குப் பிறவாறு உரைப்பாருமுளா.

உ எ. தோட்டி நீவாமலெனத்திரிக்க.

உ கூ. காடுதலைக்கொண்ட சுடரெனக்கூட்டுக. நாடுகாணவிராசுட
ரொன்றது நாடெல்லாமந்நுகாணுமபடி. நின்றெரிகின்ற விளங்கினசுடரெ
ன்றவாறு

இசுசிறப்பானே, இதற்கு 'நாடுகாணவிராசுடர்' என்று பெயராயிற்று.

உ கூ - ந ௦. சுடரழலென்றதனைச் சுடர்போலுமஅழலென உவமத்
தொகையாககி அழலை அநதயானையின் சீற்றத்தியாக்குக. மரீஇயவென்றது
அவ்வாறுஅழலவிடும் பாககோவலொடு மரீஇயவென்றவாறு.

(க கூ) சேரல் (க கூ)தான் (உ ௦) நேரியோன், (உ ச) இளையா
(உ கூ) களமவாழத்த (உ கூ) மகளிர் (உ உ) மலாநதவேங்கையின் இழைய
ணிந்து (உ கூ) நலஞ்சிறப்ப (உ உ) பாணா பூமலைய (கூ க) யானையைப் பல
நல்குவான், ஆனபின்பு (உ க) விநலி, நீ செல்லாயோவெனக்கூட்டி வினை
முடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன கொடைசுசிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்) க ௦. வெண்டோடு நினைத்த. உ எ. தோட்டி நிவந்து.

உ க. செல்லா மோதில.

(க ௦)

இதன்பதிகத்துக் கடம்பின்பெருவாயிலென்றது, அந்நன்ன ஓரா னா.
நிலைச்செருவென்றது, அந்நன்னன் நாடொறுஞ்செய்தபோர்னை.

(ப தி க ம்.)

ஆராத் திருவிற் சேர லாதற்கு

வேள ஆவிக் கோமான்

பதுமன் நேவி யின்ற மகன்முனை

பனிப்பப் பிறநது பல்புகழ் வளர்த்

தூழி னாகிய வுயர்பெருஞ் சிறப்பிற்

பூழி நாட்டைப் படையெடுத்துத் தழீஇ

யுருள்பூங் கடம்பின் பெருவாயி னன்னனை

நிலைச்செருவி னாறறலை யறுத்தவன்

பொன்படு வாகை முழுமுத றடிநது

குருதிச் செம்புனல் குஞ்சர மீர்ப்பச்

௩௦ மெஃஞடை வலத்தர்நின் படைவழி வாழ்நர்
மறங்கெழு போந்தை வெண்டோடு புனைநது
நிறம்பெயர் கண்ணிப் பருந்தா றளப்பத்
தூக்கணை கிழித்த மாக்கட் டண்ணுமை
கைவ லினையர் கையலை யழுங்க

௩௧ மாற்றருஞ் சீற்றத்து மாயிருங் கூற்றம்
வலைவிரித் தன்ன நோக்கலை
கடியையா நெடுநதகை செருவகத தானே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஓரதாண்டியைச் சொந்திரவண்ணம்.

தூக்த - செந்தூக்தம் வஞ்சித்தூக்தம்.

பெயர் - (அ) வடுவடுநண்ணயர்.

௩௨ குடபுலமென்றது தன் நகரிக்கு மேலபாலாம.

(௩) மாசசினைசேசக்கும (க) பொழில, (ச) வண்டு இறைகொண்ட
(க) பொழில, (எ) அடைகரைப (க) பொழிலெனக்கூட்டுக.

அ. வடுவையடுதல - வடுவையையடுதல. ஊதை உருற்றுதல - அவ்
வடுமாயுமபடி நுண்ணிய அயிரை முகநது தூவுதலிலே முயலகை. அயிர -
நுண்மணல.

வடுவையையக்கும நுண்ணியொன்றபாலதனை வடுவடு நுண்ணிய
ரென்று கூறியசிறப்பானே, இதற்கு 'வடுவடுநண்ணயர்' என்று பெயரா
யிறது.

க. பொழிறகண் ஒப்பனையாற் பொலிவுபெற்றெனவாறு.

க௦. இயலுதல - உலாவுதல. ஒலகுதல - அசைதல.

கக. வெறியுறுநுடக்கம் - இயலபாக நுடங்கலன்றித் தெய்வமேறிய
விகாரததால் நுடங்குதல.

க௩. அரவழங்குதல - அரவாடுதல.

கக - க௩. வெறியுறுநுடக்கம்போல அரவழங்குமெனக் கூட்டுக.

(க௩) அரவழங்கும் (க௨) பெருமலை (க௩) பெருந்தெய்வமென
மாறிக்கூட்டுக.

க௨. பெருமலை - இமயம்.

(க௩) குண குடகடலெனக் கிழக்கும மேற்கும எல்ல பினகூறு
கின்றமையான், (க௨) வீளநரனும் பணிப்பெளவமெனத்து தென்னெல்லை
யாம்.

(கங) தெய்வத்துப் (கச) பௌவதது என்னும் அத்துக்கள் ஈண்டுச் சாரியைப்பொருண்மையைச் செய்யாமையின், அசைநிலையெனப்படும்.

கரு. ஒடு - எண்ணெடு. ஆயிடையென்றது அவற்றின்நடுவென்றவாறு.

(கங) பெருந்தெய்வம் (கச) பணிபபௌவம் (கரு) குணகடல குடகடலாகிய அவ்வெனக் கூடடுக.

கரு. அவ்வென்னும் சுட்டுமுதல்வகாரவீற்றுப்பெயர் ஆயிடையென முடிந்தது.

கரு - கச. ஆயிடையெனந்த பந்தரென்றது ஆயிடையிலுள்ள அரசரும் பிறரும் சேவித்தற்குவநதுபொருநதின பந்தரென்றவாறு.

ஆயிடையென்றது ஆயிடையிலுள்ளாரா.

கச. பந்தரந்தரமென்றது பந்தரின் உள்வெளியை. வேய்தல - வேயந்தார்போல(கஎ)நெய்தன்மாலைகளை நாற்றுதல. வேயவெனத் திரிக்க.

கச. நறவினெடுவென ஒடுவிடுக்க.

உஉ. பாடலசான்றென்பதனைச் சாலவெனத் திரிக்க.

உங. மெல்லியனென்றது ஐம்புலன்களிடத்தும் மனநெகிழ்ச்சியுடையனென்றவாறு.

(உஎ) கடுஞ்சினத்த (உச) அரவென மாறிக்கூட்டுக.

ங௦. படைவழிவாழ்நரென்றது படையிடமாகவாழும் படையாளரை.

(ஙக) மறங்கெழு (ஙஉ) கண்ணியெனக்கூட்டுக.

ஙஉ. நிறம்பெயாதல - உதிரத்தால் நிறம்பெயாதல். ஊறளத்தல் - உறுதற்கு ஆராய்தல்.

(ஙச) கையிலையழுங்கவென்னும் எழுவாயையும் பயனிலையையும் ஒருசொல்லீமைப்படுத்தித் (ஙங) தண்ணுமையென்னுமெழுவாய்க்குப் பயனிலையாக்குக.

ஙச. நோக்கென்றது மாற்றாபடையைத் தப்பாமல் ஒன்றாகக் கொலக்கருதின நோக்கென்றவாறு.

(ஙஉ) பருந்தூறளபக (ஙச) கையிலையழுங்கவெனநின்றசெயவெனெச்சங்களை (ஙச) நோக்கிலையென்னும் முற்றுவினைக்குறிப்பொடுமுடிக்க.

நீ (ங) குடபுலமுன்னிப் (சு) போரதைப் பொழிலணிப்பொலிந்தது (கஎ)நெய்தல் (கச)நறவினெடுகெழ (உச)விறலியரது (உஉ) பாடலசாலப புறத்துவினையின்மையின் வினோத்ததிலே நீடியுறைதலாலே, நீ அவ்வாறுநீடியதறியாது (உங) அண்ணல மெல்லியன்டோன்மென (உச) நின்னைஉணராதோர் உளஞவாகளோ, நீதான் (உச) அரவோடொக்கு

நின்பகைவரைக் கடுக அழிக்கவேண்டுமெனில் அவ்வரவினைக் கடுக வழிக்கும் (உஅ) உருமேற்றினையொப்பை, அவ்வாறு விரையசெய்யுநிலைமைக்கண் நினக்கேற்ப (௩௦) நிற்படைவழிவாழ்நரும காலாண்மேற்செல்லாது (உக) தாங்குநா யானைக்கோடுதுமிக்கும் (௩௦) எஞ்சுடைவலத்தராயிருப்பா, அவ்வாறு நீ அழியாது மாறுபாடாற்றிப் பொருதழிக்கும்வழி (௩௨) நினமுடிக்கண்ணியை உதிரமதெறித்தலால் நிறம்பெயர்த்தலிற் பருந்து உறுதற்களப்ப நின்முன்னாவழங்கும் (௩௩) மாக்கடடணனுமை நின்னென்திராநின்று மாற்றாரெய்தலையுடைய அமுபு கண்கிழித்தலால் (௩௪) ஒலியொழியக் (௩௫) கூறறம் (௩௬) விலைவிரித்தாறபோலக் களத்தில் எதிரந்த மாற்றாபடையையெல்லாம் ஒன்றாகக்கொல்லக் கருதி நோக்கின நோக்கினையுடைய, (௩௭) நெடுந்தகாய், இவ்வாறு செருவகத்துக் கடியையெனவினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வினோத்ததுமென்மையும் செருவகத்துக்கடுமையும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

உக. தாங்குநா தடக்கையானத் தொடிக்கோடுதுமிக்குமென்று எதிருன்றினாமைநேசேறல் கூறினமையான, இஃது எடுத்துச்செலவின்மேற்றாய் வஞ்சித்துறைப்பாடாணயிற்று.

(௩௩) 'அரவழங்கும்' என்பதுமுதலாக இரண்டுமுதளடியும், (௩௪) 'பந்த ரந்தரம் வேய்நது' என ஒருசிறதடியும், (௩௫) 'சடாநுதல்' என்பதுமுதலாக இரண்டு முதளடியும், (௩௬) 'மழைதவழும்' என்பதுமுதலாக நானுமுதளடியும் வந்தமையான, வஞ்சித்துக்குமாயிற்று.

(உக) 'தாங்குநா' என்பது கூன்.

(௩ - ம்) கஉ. விலங்குமட்டுமணி. ௩௫. மாவருங்கூற்றம்.

௩௩. அரவழங்கும்.

௩௭. கடியைநெடுத்தகை

௩௩. தூக்கண்கிழித்த.

செருவத்தானே. (௩)

(௩௨.) கொடிநாடங்கு நிலைய கொல்களிறு மிடைநது

வடிமணி நெடுந்தேர் வேறுபுலம் பரப்பி

யருங்கலந தரீஇயர் நீர்மிசை நிவக்கும்

பெருங்கலி வங்கந திசைதிரிந தாங்கு

நு மையணிந் தெழுதரு மாயிரும் பஃறேன்

மெய்புதை யரண மெண்ணு தெஞ்சுமந்து

முன்சமத் தெழுதரும வனக ணுடவர்

தொலையாத தும்பை தெவ்வழி விளங்க

வுயர்நிலை யுலக மெய்தினர் பலர்பட

அசு

பதிற்றுப் பத்து.

- க0 நல்லமர்க் கடந்தநின் செல்லுறழ் தடக்கை
யிரப்போர்க்குக் கவித லல்லதை யிரையு
மலர்பறி யாவெனக் கேட்டிகு மினியே
சுடரும பாண்டிற் றிருநாறு விளக்கத்து
முழாவிழித் துணங்கைக்குத் தழுஉப்புணை யாகச்
கரு சிலைபுவுல் லேற்றிற் றலைக்கை தந்துரீ
நளிந்தனை வருத லுடன்றன ளாகி
யுயலும் கோதை யூரலந் தித்தி
யீரிதழ் மழைக்கட் பேரிய லரிவை
யொள்ளித முவிழுகங் கடுக்குஞ் சீறடிப்
உ0 பல்சில கிண்கிணி சிறுபா டலைப்பக்
கொல்புனற் றளிரி னடுங்குவன ணினுநின்
னெறிய ரோக்கிய சிறுசெங் குவளை
யீயென விரப்பவு மொல்லா ணீயெமக்
கியானா யோவெனப் பெயாவோள் கையதை
உரு கதுமென வருத்த நோக்கமொ டதுரீ
பாஅல் வல்லா யாயினை பாஅல்
யாங்குவல் லினையோ வாழ்கநின் கண்ணி
யகலிரு விசம்பிற் பகலிடந் தரீஇயர்
தெறுகதிர் திகழ்தரு ருநெய் ஞாயிற்
ந0 றுருடிகள் வண்ணங் கொண்ட
வானறேய் வெண்குடை வேந்தர்தம மெயிலே.

துறை - தூவைநிலை.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

தூக்கு - சேந்தூக்கு.

பெயர் - (உஉ) சீறுசெந்துவளை

(ச) வங்கம திசைதிரிந்தாங்குக் (க) கொலகளிறுமிடைந்தென மாறிக்
கூட்டுக.

கந. திருநாறுவிளக்கென்றது செலவமுடையெலலாம தோன்
றும்விளக்கு.

கசு. நளிதல - தன்னைச் சேவிக்குமகளிரொடு குரவையாடிச்செறி
தல.

ஆறாம் பத்து.

அரு

கஎ. ஊரலரந்திதி - ஊரலையுடைய தித்தி, அமமுச சாரியை.

கஅ. எரிதழ - குளிராத இமை.

கக. அவிழகமென்றது அவிழநதழுவினை.

உஉ. தான் அவனை எறிதற்குஓக்கிய சிறியதொருசெங்குவனையெனச் சிறுமையால் அவன்மென்மைகூறியசிறப்பான், இதற்கு, 'சிறுசெங்குவனை' என்று பெயராயிற்று.

(உக) இரப்பவென்னும் செயவெனெசசத்தினைக் (உச) கையதையென்னும் முற்றுவினைக்குறிப்பொடுமுடிக்க.

(உஉ) சிறுசெங்குவனை (உச) பெயரவோள்கையதையென முற்றாக அறுத்து (உரு) அதுவெனப் பின்சுட்டிற்றாக்குக.

உஅ. பகலிடம் - பகற்பொழுது.

கஃ. உருபுகிளாவண்ணம் - நிரமவிளங்கினதன்மை.

(கஃ) வண்ணங்கொண்ட (கக) வேந்தரெனக்கூட்டி ஞாயிறுபோலக் கோபித்து எதிரின்றவேந்தரென உரைக்க.

(கஃ) நலமமாக்கடந்த நின்றடக்கை (கக) இரப்போர்க்குக் கவிதலலதை இறையி (கஉ) மலாபறியாவெனக்கேடடிக்கும், இனி, (கச) துணங்கைக்குத் (கரு) தலைக்கைதநதுநீ (கக) நளிந்தனைவருதல உடன்றனளாகி (கஅ) நின்னரிவை (உக) நின் (உஉ) எறியாஓக்கிய சிறுசெங்குவனையானது (உரு) நீ (உக) அயென்று இழிந்தோன்கூற்றான இரப்பவும் நினக்குநது போகாது நின்இரப்பிறகு ஒலலாளாய் நீ எமக்கு (உச) யாரொன்றுபெயரவோள்கையதாயிருந்தது, அவ்வாறு இரநதுநீபெறாது (உரு) அவனை உருத்த நோக்கமொடு அதை அவள்பாணிநாறும் (உச) பருத்துக்கொள்ளமாட்டாயாயினை, அவ்வாறு அது பருக்கமாட்டாதநீ (கக) வேந்தர்களையிலைப் (உச) பருத்துக்கோடல (உஎ) யாங்குவலையாயினாய், நின்கண்ணிவாழகவெனமாறி வினைமுடிவுசெய்க.

(உச) பாஅல (உஎ) யாங்குவலையுநையோவெனதனமுன (கக) எயிலெனபது கூட்டவேணுதலின, மாறாயிறு.

இதனாசொல்லியது, அவன கைவணமையொடும வென்றியொடுமபடுத்து அவன காமவினபசசிறப்புக் கூறியவாறாயிறு.

இப்பாட்டு துணங்கையாடுதலகாரணமாகப்பிறந்த ஊடற்பொருட்டாகையாற குரவைநிலையெனவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ஸ. என்னாது உஃ பலசெங்.

கஅ. பேரிலரிவை. உஉ. எறியரோசகிய.

உஃ. பலசெல. உஎ. வல்லுநையோ. (உ)

(௫௩.) வேன்றுகலந் தரீஇயர் வேண்டுபுலத் திறுத்தவர்

வாடா யாணர் நாடுதிறை கொடுப்ப

நல்கினை யாகுமதி யெம்மென் றருளிக்

கல்பிறங்கு வைப்பிற் கடறரை யாத்தநின்

௫ றொல்புகழ் மூதூர்ச் செல்குவை யாயிற்

செம்பொறிச் சிலம்பொ டணித்தழை தூங்கு

மெந்திரத தகைப்பி னமபுடை வாயிற்

கோளவன் முதலைய குண்டுகண் ணகழி

வானுற வோங்கிய வளைநதுசெய் புரிசை

௧௦ யொன்னுத் தெவ்வர் முனைகெட விலங்கி

நின்னிற் றந்த மன்னையி லல்லது

முன்னும் பின்னுநின் முன்னே ரோம்பிய

வெயின்முகப் படுத்தல் யாவது வளையி னும

பிறிதாறு சென்மதி சினங்கெழு குருசி

௧௫ லெழுஉப்புறந் தரீஇப் பொன்பிணிப் பலகைக்

குழுஉநிலைப புதவிற் கதவுமெய் காணிற்

றேமபாய் கடாத்தொடு காழ்கை நீவி

வேங்கை வென்ற பொறிகிளர் புகர்நுத

லேந்துகை சுருட்டித் தோட்டி நீவி

௨௦ மேமபடு வெலகொடி நுடங்கத

தாங்க லாசா வாங்குரின் களிறே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (அ) துண்குண்கழி.

௧. அவரென்றது அவவாறு இறுக்கும்படி நீன்னொடு எதிராத அரசரென்றவாறு.

௨. நாடுதிறைகொடுப்பவென்றது நாட்டைத் திறைகொடுப்ப வென்றவாறு.

திறைதரவென்றதற்குத் திறைகொடுப்பவென்றது இடவழுவமைதி.

(௩) நல்கினையாகுமதி எம்மென்று (௨) திறைகொடுப்பவெனக் கூட்டுக.

௪. வைப்பு - இடம். கடற்றையென இரண்டாவதுவிரிக்க.

சு. சிலம்பும் தழையும(சு) புரிசைக்கண தங்கினவென்றது ஈண்டுப் பொருவீருளீரேல தமகாலிற்கழலினையும் அரையிற் போர்க்குரிய உடையினையுமொழித்து இசசிலம்பினையும் தழையினையும் அணிமினென அவரைப் பெண்பாலாக இகழ்ந்தவாறென்க.

இனி, அவற்றை அம்மதிலிலவாழும் வெற்றிமடந்தைக்கு அணியென்பாருமுளா.

அ. கோள்வன்முதலையவென்றுமுன்வந்த அடைசசிபப்பான், இதற்கு ‘தூண்டுகண்ணகழி’ என்று பெயராயிற்று.

க. வளைந்துசெய்புரிசையென்பதனை வளையசசெய புரிசையெனத்திரித்துக் காலவழுவமைதியாகக் கொளக.

(க) வளைந்துசெய்புரிசையாகிய (கக) நின்னிற்றந்தமன்னெயிலென இருபெயரொட்டி.

கக. நின்னிற்றந்த மன்னெயிலென்றது நின்னறம்கொண்டு பிறாக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மன்னெயிலென்றவாறு.

கொடுத்தவென்பதற்குத் தந்தவென்பது இடவழுவமைதி. கொடுத்தவெனவே கொண்டு கொடுத்தவெனக் கோடலென்பது போந்தபொருளாய் விளங்கிற்று. தரப்பட்டவென்பதனைத் தந்தவெனச் செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலச் சொல்லிற்றாக்குக. மன்னெயிலல்லதென்பழி மன்னெயிறகண்ணென ஏழாவது விரித்து அதனைப் பின்வருகின்ற (கங) எயின் முகப்படுததலென்பதிடமாகப் படுததலென்பதோசொலவருவித்து அதனொடுமுடிக்க.

கஉ. முன்னுமின்னுமென்றது முன்னோ தாங்கள் இறப்பதற்கு முன்னும இறந்ததற்குப்பின்னுமென்றவாறு.

பின்னோமுதலாவது முன்னோ தமக்குப்பின்னும இவ்வரசாள்வாரும் நமமைப்போல இவ்வாறு ஓம்புகவென நியமித்துவைத்தல.

கங. யாவதென்றது அஃது என்னகாரியம, நினக்குத் தருவதொன்றென்றவாறு.

கசா. குழுவநிலைப்புதவென்றது பலநிலமாகச்செய்த கோபுரவாயிலென்றவாறு.

கஎ. தேமென்றது தேனீ. கடாம் - மதிலகண்டுழிப் போாவேட்கையாற்பிறக்கும் மதம.

(க) நீ வேண்டுபுலத்திறுத்து அவா (உ) நிறைகொடுப்ப (ங) அருளி (ச) நின் (ரு) மூதூரசசெலருவையாயின், (கச) குருசில, (கங) வளையினும் (கசு) பிறிதாறுசெல, செலலுதறகு யாதுகாரணமெனின், (கசா) புதவிறகதவு மெய்காணின், (உக) ஆங்கு நின்களிறு தாங்கலாகா. தாங்கவேண்டுவிதேல,

(கக) நின்னிற்றந்த எயின்முகத்துப் படுத்துவதலலது (கஉ) நின்முன்னே ரோமபிய (கங) எயின்முகத்துப்படுத்தல யாவதென மாறிக்கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

(ரு) 'செலுகுவையாயின' என்பதன்பின் (கச) 'பிறிதாறுசென்மதி' என்பதனையும், (உக) 'தாங்க லாகா வாங்குகின் களிறு' என்பதன்பின் (கங) 'எயின்முகப்படுத்தலயாவது' என்பதனையும் கூட்டவேண்டுதலின், மாறா யிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அடைந்தவாக்கு அருளலொடுபடுத்தி அவன் வென்றிசகிறப்புக கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ச. கடறையாராத. கள. காழகநீவி.

சா. செம்பொற்சிலம்பு.

(ங)

(ருச.) வள்ளியை யென்றலிற காண்குவந் திசினே
யுள்ளியது முடித்தி வாழ்கநின் கண்ணி
வீங்கிறைத் தடைஇய வமைமருள் பணைத்தோ
ளேந்தெழின் மழைக்கண் வளைந்துவர லிளமுலைப்

ரு பூந்துகி லலகுற றேம்பாய் கூந்தன
மின்னிழை விறலியர் நின்மறம பாட
விரவலர் புன்கண் டர நாடொறு
முரைசா னனகலம வரைவில வீசி
யணைய யாகன் மாறே யெனையதூஉ

க0 முயாநிலை யுலகத்துச் செல்லா திவணின்
றிருநில மருங்கி னெடிதுமன் னியரோ
நிலந்தப விடே மேணிப புலம்படர்ந்து
படுகண் முரச நடுவட் சிலைப்பத்
தோமர வலத்தா நாமஞ் செயம்மா

கரு ரேவல வியங்கொண் டினையரொ டெழுதரு
மொல்லா யாணை காணி
னில்லாத் தாணை யிறைகிழ வோயே.

துறை - காட்சிவாழ்த்து.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (கஎ) நிலலாத்தாணை.

க. வள்ளியனென்பதற்கு வள்ளியையென்றது இடவழுவமைதி.

உ. உள்ளியதுமுடித்தியென்றது யான் நினைத்துவந்த காரியத்தை

முடிமென்றவாறு.

முடித்தியென்றது ஈண்டுமுன்னிலையெவல்வினை.

௩. தடைஇய அமை - பெருந்தழங்கில.

(௬) நின்மறம்பாட (௮) வீசியெனக்கூட்டி; நின்மறம்பாடாநிறக அதனைக் கேட்டிருந்து வீசியெனவுகாக்க.

(௮) வீசியென்னும்வினையெச்சத்தினை (௯) ஆகலென்னும்தொழிற் பெயரொடு முடிக்க.

௯. அனையையாகன்மாரேயெனறது அவ்வீசுதற்கேற்ற அததன்மையையுடையயாகையானெனறவாறு

மாரென்பது ஆனென்னும்உருபின்பொருளபடுவதோரிடைச்சொல்.

அததன்மையாவது இன்முகமும் இன்சொலஹமுதலாயின.

எனையதூஉமென்றது சிறிதுகாலமுமென்றவாறு, உமமை நெடுங்காலமேயன்றிச சிறிதுகாலமுமென எச்சவும்மை.

௧௨. நிலநதப இடேஉம ஏணிப்புலமென்றது நிலவகலம்ருதையட இட்ட எலையையுடைய பாசறையென்றவாறு.

என்றது மாற்றாபாசறையை.

(௧௩) முரசம நடுவட (௧௨) படாநது (௧௩) சிலைப்பவெனக கூட்டி

முரசம பாசறையெனவே தான நின்னு தன்னொலி பாசறையெங்கும் படாந்து கொண்டு படையை ஏவியொலிப்பவெனவுகாக்க

௧௪. தோமரம் - தண்டாயுதம். வலத்தென்றது வினையெச்ச வினைக்குறிப்புமுறறு.

(௧௪) நாமஞ்செயமமார (௧௫) இராயரொடெழுதரும் (௧௬) ஒல்லா ரெனக்கூட்டுக.

௧௫. ஏவலையங்கொண்டெனறது இனையரை முன்பு போர்க்குக்கையும் அணியுமவகுப்புழி ஏவித தாமும் ஏவலகளைச் செய்துகொண்டென்றவாறு.

ஏவலையுடைய வியமென இரண்டாவதுவிரிக்க. வியம் - ஏவல்.

(௧௬) யானைகாணின் (௧௭) நிலலாததானையென்றது காலாள்முதலாயினவற்றை தரமலலவென்றுகழித்துநின்று யானைகாணின் நிலலாது செலஹ தானையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நில்லாத்தனை' என்று பெயராயிற்று.

௧௭. இறைகிழுவோயெனறது இறைவனொத்தறன்மையையுடைய யென்றவாறு.

(௧௭) இறைகிழுவோய, நினை (௧) வளரீயனென்று யாவரும் கூறுதலானே நினைக காண்பேனவநதன், (௨) 'பான்' உளரீயதனை நீமுடிப்பாயாகவேணமும், நினைகண்ணிவாழவதாக, (௩) விறலிய நின்மறம்பாட (௪)

இரவலாபுன்கண்டரும்படி (அ) நன்கலங்களை வனாவிலவீசி (க) அத்தன்மையையாகையாலே, என்போலும் இரவலரது ஆக்கத்தின்பொருட்டுச் சிறிதுகாலமும் (க0) இவ்வுலகத்திலேநின்று உயாநிலையுலகத்திற்செல்லாதே (கக) இவ்விருநிலமருங்கிலே நெடுங்காலம் நீலபெறுவாயாகவெனக் கூட்டிவினைமுடிவுசெய்க

இதனாற்சொல்லியது, அவன் கொடைச்சிறப்பும் தன்குறையுங்கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி - டு) கூ. வீங்கறை. உ. வனாவிலே.

(ச)

(நூ.) ஆன்றோள கணவ சான்றோர் புரவல
நின்னயந்து வந்தனெ னடுபோர்க் கொற்றவ
- வின்னிசைப் புணரி யிரங்கும பௌவத்து
- நன்கல வெறுக்கை துஞ்சும பந்தாக்

நு கமழுந் தாழைக காணலம் பெருநதுறைத்
தண்கடற் படப்பை நன்னாடுப பொருந
செவ்வூன் றேன்றா வெண்டுனை முதிரா
லாலான் வல்சி மழவர் மெய்ம்மறை
குடவா கோவே கொடித்தே ரண்ணல

க0 வாரா ராயினு மிரவலர் வேண்டித்
தேரிற் றந்தவர்க் காரபத னல்கு
நசைசால வாய்மொழி யிசைசா றேன்றல்
வேண்டுவ வளவையுள யாண்டுபல கழியப்
பெய்துபுறந் தநது பொங்க லாடி

கநு விண்டுச் சோந்த வெண்மழை போலாச்
சென்றா லீயரோ பெரும வல்கலு
நனந்தலை வேந்தர் தாழழிந் தலற
நீடுவனா யடுக்கத்த நாடுகைக் கொண்டு
பொருது சினந்தணிந்த செருபபுக லாண்மைத

உ0 தாங்குநர்த தகைத்த வொளவா
னோங்க லுள்ளத்துக குருசினின் னாளே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (ச) துஞ்சும்பந்தர்.

(௩) டெனாவத்து (௪) நன்கலவெறுக்கையெனந்து பெளவத்திலே வந்த நன்கலமாகிய செலவெனெனவாறு

௪. பந்தா - பண்டசாலைகள்.

நன்கலவெறுக்கை துஞ்சுமென்றசிறப்பானே, இதற்கு 'துஞ்சும் பந்தர்' என்று பெயராயிற்று.

௭. செவனுன்றோன்ற வெணடுவையெனந்து அரைத்துக்கடைத்த மையால் தன்னிற்புக்க செவனுந்தோன்றாத வெள்ளிய துவையென்றவாறு. முதிரையென்றது அவரை துவரைமுதலாயினவற்றை.

௮. வாலுனென்றது வெண்ணின் ஊனென்றவாறு.

வலசிமழவென்றது தம செலவசெருக்கானே சோறுண்பது பெரி தன்றி முன்பு எண்ணப்பட்டவற்றையே உணவாகவுடைய வீரரென்றவாறு.

௧௦. இரவலனாயென்னும் இரண்டாவது விகாரத்தாலதொக்கத்து, இரவலனாவேண்டியென்றது தன்னாடு இரவலினமையின், அவரைப் பெறவிருமபியென்றவாறு.

௧௧. தேரிற்றநதெனந்து அவவிரவலருக்கு அவருளவதித தேரைப் போகவிட்டு அதிலே அவாக்ள வரப்பணையெனவாறு.

தேரானென உருபுவிக்க, தேரொனத தேராகிய-க்கி, அவ்விர வலனா அவருள்ளவிடத்திலே தேடிஅழைத்தென்றுமாம்.

௧௨. பொங்கலாடியெனந்து எஃகின் பஞ்சுபோல வெளுத்துப் பொங்கியெழுதலைச் செய்தென்றவாறு.

(௧௩) வெணமழைபோலாச (௧௪) சென்றாலியரென்றது அமமழை பெய்துபுறந்தருங் கூற்றையொத்து அது பெய்துவெணமழையாகக் கழியுங் கூற்றை ஒவ்வாது ஒழிகவெனவாறு.

௧௫. நீடுவரையடுக்கமென விரிக்க, அடுக்கம் - அண்டு அடுக்குதல்.

(௧௬) அலகலும் (௧௭) நடுகைக்கொண்டு (௧௮) வேந்தா தாழ்ந்து அலறப் (௧௯) பொருது சினநதணிநத செருப்புக்கலாணமையென மாறிக் கூட்டுக.

(௨௦) ஆணையிலினையும் (௨௧) வாளினையும் (௨௨) உள்ளத்தினையு முடைய குருசிலென்க

௨௩. மழையை அவனானேனாடு உவமியாது அவன(௨௪)நாளோடு உவமித்தது, அவனோடு அலன நாளாகுள்ள ஒற்றுமைபற்றியென்க.

(௨௫) ஆனரோளகணவ, சானரோபுரவல், (௨௬) நினையநது வந்தனென், கொற்றவ, (௨௭) பொருந், (௨௮) மழவாமெயமமறை, (௨௯) கோவே, அண்ணல், (௩௦) தோளநல், (௩௧) பெரும, (௩௨) குருசில, நினனாள் (௩௩) வெணமழைபோலாச (௩௪) சென்றாலியரோவென மாறிக் கூட்டடி வ்வினை முடிவுசெய்க,

பெரும, குருசிலென்னும விளிகள் முன்னின்றவிளிகளோடு கூட்ட வேண்டிதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் உலகுபுரத்தலும தன்குறையும்கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி - ம்) கரு. மழைபோலச. கசு. பொருதுமுரண்செருக்கிய. கடி. நெடுவரை (ரு)

(ருசு.) விழவுவீற் றிருந்த வியலு ளாங்கட்

கோடியர் முழவின் முன்ன ராடல்

வல்லா னல்லன் வாழ்சுவவன் கண்ணி

வலம்படு முரசந் துவைப்ப வாளுயர்ச

ரு திவங்கும பூணன பொலங்கொடி யுழிஞையன்

மடம்பெரு மையி னுடன்றுமேல் வந்த

வேந்துமெய்ம மறந்த வாழ்ச்சி

வீந்துகு போககளத் தாடுங் கோவே.

துறை - ஒள்வாளமலை

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர்- (எ) வேந்துமெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சி.

ரு. பூணன உழிஞையனென்பன வினைக்குறிப்புமுற்று.

எ. வேந்துமெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சியென்றது மாறறுவேந்தா அஞ்சித் தங்கள் மெய்யைமறந்த வாழ்வெனவாறு.

வாழ்ச்சி, மெய்ம்மறத்தல காரணமாக அதன் காரியமாய வந்ததாக லான், மெய்ம்மறந்தவென்னும பெயரெச்சம நிலைமுதற்பெயர் ஆறுமன்றிக் காரியப்பெயரென வேறோபெயர்கொண்டதெனப்படும. வாழ்வு-வென்றிச செல்வம்.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'வேந்துமெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சி' எனறு பெயராயிற்று.

(எ) வாழ்ச்சிக் (அ) களமெனக் கூட்டுக.

(உ) முரசம் துவைப்ப வாளுயர்தது (ரு) இலங்கும பூணனாய் பொலங்கொடி உழிஞையனாய் (அ) போக்களத்தது ஆடுமகோ (க) விய லுளாங்கட (உ) கோடியாமுழவின்முன்னா ஆடல (ரு) வல்லானலலன், அவன்கண்ணி வாழ்கவென மாறிககூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

'வல்லானலலன்' எனபதன்முன கோவென்பது கூட்டவேண்டுத லின், மாறாயிற்று

இதனாற் சொல்லியது, அவன் வென்றிசிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று

(ருஎ.) ஓடாப் பூட்கை மறவர் மிடறப்
 விரும்பனம் புடையலொடு வான்கழல் சிவப்பக்
 குருதி பணிற்றும புலவுக்களத தோனே
 துணங்கை யாடிய வலம்படு கோமான்
 னுமெல்லிய வகுநதிற் சீறடி யொதுங்கிச்
 செல்லா மோதில சில்வளை விறலி
 பாணர் கையது பணிதொடை நரமபின்
 விரல்கவர் பேரியாழ் பாலை பண்ணிக்
 குரல்புண ரின்னிசைத் தழிஞ்சி பாடி
 க௦ யிளந்துணைப் புதலவர் நல்வளம் பயந்த
 வளங்கெழு குடைச்சு டடங்கிய கொளதை
 யான்ற வறிவிற றேன்றிய நல்லிசை
 யொண்ணுதன் மகளிர துனிதத கண்ணினு
 மிரவலர் புன்க ணஞ்சும
 கரு புரவெதிர் கொள்வனைக் கண்டனம் வறற்கே.

துறை - விறலியாற்றுப்படை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (கூ) சில்வளைவிறலி.

(க) மறவாமிடறபக் (ங) களத்தோனெனக் கூட்டுக.

க. பணிற்றுதல - தூவுதல, பணிற்றுவது புண்பட்டவீரருடலெ
 னக்கொளக. களமென்றது அணடுக் களத்தையிணைந்த பாசறையினை.

ரு. வகுநது - வழி.

ச. சில்வளைவிறலியென்றது பல்வளையிடுவது பெதுமபைப் பரு
 வததாகலின், அஃதன்றிச் சில்வளையிடும பருவததானென அவள ஆடல்
 முதலிய துறைக்குரியளாதல கூறியவாறு

இசுசிறப்பானே, இதற்கு 'சில்வளைவிறலி' என்று பெயராயிற்று.

ஃ. விரல்கவாயாமெனறதஞற்பயன் வாசித்துக் கைவந்த யாமென்ற
 வாறு.

க. தழிஞ்சி - தழிஞ்சியென்னுந்துறைப்பொருணமேல தந்தபாடல்
 தழிஞ்சியைக் குரல்புணரின்னிசையிலே பாடியெனக்கொளக.

க௦ புதலவராகிய நலவளமென இருபெயரொடும்.

கக. குடைச்சுல = சிலம்பு.

(௪) சிலவளைவிறலி, (௧௫) புர வெதிகொளவனைத் (௬) தழிஞ்சிபா
ழக் (௧௫) கண்டனமவரற்குச் (௪) செலலாமோ, (௧௫) அபபுரவெதிகொள
வனாகிய (௪) வலம்படுகோமான இதுபொழுது தான் அவ்வெதிகோடற்
கேற்ப வருவாயினையுடைய (௬) புலவுக்களத்தோனகாணென மாறிக்கூட்டி
வினைமுடிவுசெய்க.

(௧௫) வரற்குச் (௪) செலலாமோவெனக் கூட்டவேண்டுதலின்,
மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிசுறிப்போடு அவன்கொடை
சுசிறப்பும் உடன்கூறியுள்ளது.

(பி - ம்.) ௬. புலக்களத்தோனே. ௧௬. துணிதது.

௧௧. குடசஞல.

(எ)

(௫௮.) ஆடுக விறலியர் பாடுக பரிசிலர்

வெண்டோட் டசைத்த வொண்பூங் குவளைபர்

வாண்முகம் பொறித்த மாண்வரி யாக்கையர்

செல்லுறழ் மறவர்தங் கொல்படைத தரீஇய

௫ ரின்னினிது நுகாந்தன மாயி னோ

மண்புனை யிஞ்சி மதிக்கடந் தல்ல

துண்குவ மல்லேம் புகாவெனக் கூறிக்

கண்ணி கண்ணிய வயவர் பெருமகன்

பொய்ப்படு பறியா வயங்குசெந் நானி

௧௦ நெயிலெறி வலவி லேவிளங்கு தடக்கை

யேந்தெழி லாகத்துச் சான்றோர் மெய்யுறை

வான வரமப நென்ப கானத்துக்

கறங்கிசைச் சிதடி பொரியரைப் பொருந்திய

சிறியிலை வேலம் பெரிய தோனறும்

௧௫ புனபுலம் வித்தும வன்கை வினை ஞா

சீருடைப் பலபக டொலிப்பப் பூட்டி

நாஞ்சி லாடிய கொழுவழி மருங்கி

லலங்குகதிர்த் திருமணி பெறாஉ

மகன்கண் வைப்பி னாடுகிழ வோனே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண் பாட்டு.

வண்ணமும் தூகீதும் அது.

பெயர் - (௧௦) ஏவள்ளுத்தடக்கை.

உ. வெண்டோடு - பனநதோடு , ஜோட்டினகண்ணெனவிரிக்க.
அசைத்தல் - தங்குவித்தல்.

ஈ. வாணமுகம் - வாளவாய்.

(உ) ஸ்வீ - டரனத்து வினையெச்சவினைக்குறிப்புமுற்று , அதனைக்
(எ) கூறியென்பதனொடுமுடிக்க.

(ஈ) யாக்கையராகிய (ச) மறவரென இருபெயரொட்டு.

அ. கண்ணிகணனுதல் - தாங்களசூடிய போககண்ணிக்கு ஏற்ப
வினையெய்க்கருதுதல்.

க. எயிலெறிவலவிலென்றது விற்படையினை. ஏவிளங்குதடக்கையென்றது ஏததொழிலுக்குள்ள கூறுபாடெல்லாமவிளங்கிய தடக்கையென்றவாறு.

இசசிற்ப்பானே, இதற்கு 'ஏவிளங்குதடக்கை' என்று பெயராயிற்று.

கச. பெரியதோன்றுமெனத்து பெருகத்தோன்றுமெனவாறு.

கக. டலபகடடையெனவிரித்துப் பகட்டை அவை ஒலிப்பப்பூட்டியெனக்கொள்க.

(கச) பூட்டித் (கச) திருமணிபெறுதமென முடிக்க.

(ச) வயவாபெருமகன, (கக)சான்றோமெயம்மறையாகிய (கஉ)வானவரமபினை (கநி) புன்புலமவித்துமவன்கைவினைஞா தம(கஎ)கொழுவழி மருங்கில் (கஉ) திருமணிபெறும (கசு) நாடுகிழுவோன் (கஉ) என்று சொல்லுவார்கள், அவன் அவ்வாறு செல்வகுறையிலனாதலான, அததரத்திற்கேற்ப நமக்கு வேண்டுவனதருதலிற் குறையுடையனலன், வந்தமைக்கேற்ப (க) விறலியராயுள்ளீர், ஆடலைக் குறையறச் செலுத்துமின், பரிசிலராயுள்ளீர், நீயிரும் நுமகவிகளைப்பாழ்க கைவரப்பணனுமினென்று மாறிகூட்டிவினைமுடிவுசெய்க.

(கஉ) வானவரமபன் (கசு) நாடுகிழுவோனெனக் கூட்டவேண்டுதலின், மாறியிற்று.

இதனாசொல்லியது, அவனுட்டுச்செல்வமும் அதற்கேற்ற அவன் கொடையும் கூறியவாறாயிற்று.

ஆடுக பாடுகவென்றதற்கு அவனபாற்சென்று ஆடுக பாடுகவெனக் கூறுது இவ்வாறுகூறியதன்கருத்து, ஆற்றுப்படையென்னுது செந்துறைப் பாடாணென்று கிடந்தமையானெனக்கொள்க

(பி - ம்.) எ. புகவென கக. மேமறை.

ஈ. படுவறியா. கஎ. மருங்கின.

(அ)

(ருக.) பகனி டாகா திரவுப்பொழுது பெருகி

யாசி நின்ற யாகூர் திககட்

பணிச்சரம் படரும் பாண்மக னுவப்பப்

புல்லிருள் விடியப் புலம்புசே ணகலப்

ரு பாயிரு ணீங்கப் பலகதி பரப்பி

நாயிறு குணமுதற் றோன்றி யாஅங்

கிரவன் மாக்கள் சிறுகுடி பெருக

வுலகந் தாங்கிய மேம்படு கற்பின்

வில்லோர் மெய்ம்மறை வீற்றிருங் கொற்றத்துச்

க0 செல்வர் செல்வ சோநதோர்க் கரண

மறியா தெதிர்த்து துப்பிற் , குறையுற்றுப்

பணிந்துதிறை தருபநின் பகைவ ராயிற

சினஞ்செலத் தணியுமோ வாழ்கரின் கண்ணி

பல்வேறு வகைய நனந்தலை யீண்டிய

கரு மலையவுங் கடலவும் பண்ணியம் பகுக்கு

மாறுமுட் றொது தறம்புரிந் தொழு

நாடல் சான்ற துப்பிற் பண்ணத்தோட்

பாடுசா னன்கலந் தருஉ

நாடுபுறந் தருத னினக்குமார் கடனே.

இதுவுமது.

பெயர் - (உ) மாகூர்திங்கள்.

(க) நீடாகாது பெருகியெனநின்ற பகலிரவெனனும் சினைமேல வினையெச்சம் (உ) மாசினின்றவெனனும் தம்முதலது வினையொடுமுடிந்தன.

உ. மாசியென்றது மாசித்தன்மையை. இனி, அவ்வெச்சங்களைத் திரிப்பினுமையும் மாகூதல - மாக்கள குளிராலே உடலவளைதல.

இசிறிப்பானே, இதற்கு 'மாகூர்திங்கள்' என்று பெயராயிற்று.

திங்கள் - மாதம்.

ச. புலம்பு - உலகத்து உயிர்கள் புலம்பு.

க. சினஞ்செலத் தணியுமோவென்றது நின்றபாறசினமுனது நின் பாலின்றும் கையறப்போம்படி சிறுகத் தணியுபிறககுமோவென்றவாறு.

இனி, உமமும் ஓவும் அசையாக்கித் தணியென்பதனை முன்னிலைவினை யாக்கி உரைப்பாருளா.

க. நனந்தலைபென்றது பரமண்டலங்களை.

(க.உ) ஈண்டிய (க.ரு) பண்ணிப்பென்றது, அம்மண்டலங்களில தன் பகைவாபாலீண்டிய பண்டங்களை.

கரு. ஊலையவும கடலவுமாகியவென ஒருசொல வருவிகக.

கரு - கசு. பகுக்கும் ஆறென்றது அபபண்ணிமங்களைப் பலாக்கும் பகுத்துக்கொடுக்கும் நெறியென்றவாறு.

கசு. முட்டுறாமலெனத்திரிகக. அடம்புரிதல் = நாடுகாவலாகிய அடத்திலே மேவுதல்.

கஎ - கஅ. தோடகலென்றது தோளிரகேழ் கலமெனவாறு, தோட்டுத தருமெனறுமாம்.

கசு. மாா - அசை.

(சு) விலலோமெயமழை, (க௦) செலவ, சோந்தோக்கரணம், (கஎ) நின்றோட்டேற்ற (கஅ) நன்கலங்களைத் திறைதரும (கசு) நாடுகளைப் புறந்தருதல் நின்கடனாயிருக்குமாகலான, (கஉ) நினபகைவா (கக) அறியாது எதிராது துப்பிறகுறையுற்றுப் (கஉ) பணிந்து திறைதருவராயின், (கங்) சினஞ்செலத்தனியுமோ, நின்கண்ணி வாழ்கவென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

(கசு) 'நாடுபுறந்தருதல் நினக்குமாகடன' எனபதன்பின் (கங்) 'சினஞ்செலத்தனியுமோ' என்பதைக்கூட்டவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறிப்பவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) க. பகண்டா திரவு.

(--)

(க௦.) கோலைவினை மேவற்றுத் தானே தானே

யிகல்வினை மேவலன் றண்டாது வீசுஞ்

செல்லா மோதில் பாண்மகள் காணியர்

மிஞிறுபுற மூசவுந் தீஞ்சுவை திரியா

ரு தரம்போழ் கல்லா மரப்படு தீங்கனி

யஞ்சே றமைந்த முண்டை விளைபழ

மாறுசென் மாக்கட் கோய்தகை தடுக்கு

மறாஅ விளையு ளறாஅ யாணர்த்

தொண்டமடி களைந்த சிலையுடை மறவா

க௦ பொங்குபிசிர்ப புணரி மங்குலொடு மயங்கி

வருங்கட லாறையிற பனிக்ஞர

துவ்வா நறவின் சாயினத் தானே.

துறை - விறலியாற்றுப்படை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (ரு) மரப்படுதீங்கனி.

சு. மிஞிறு புறமூசவுந் தீஞ்சுவைதிரியானை . அப்பழந்தின்முது

வண்ணமாய்

வான வரம்பெனப் பேரினிது விளக்கி
 யேனை மழவரைச் செருவிற் றருக்கி
 மன்னரை யோட்டிக்
 குழவிகொள் வாரிற் குடிபுறந் தந்து
 நாடல் சான்ற நயனுடை நெஞ்சி
 னுடுகோட் பாட்டுச் சேரலாதனை
 யாத் த செய்யு ளடங்கிய கொள்கை
 காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு
 (பி - ம்.) கோட்பட்டவரடையை. நச்சினையார்.

அவைதாம்: வடுவடுநுண்ணயிர், சிறுசெங்குவளை, குண்டுகண்
 ணகழி, நில்லத்தாளை, துஞ்சுமபந்தர், வேந்தமெய்ம்மறந்தவாழ்ச்சி,
 சில்வளைவிறலி, ஏவிளங்குதடக்கை, மாகூர்திங்கள், மரம்படுதீங்கனி,
 இவைபாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில் கலனணிகவென்று அவர்க்கு ஒன்பதுகாப
 பொன்னும் நூறாயிரமகாணமுங்கொடுத்துத் தன்பக்கத்துக் கொண்டான்
 அக்கோ.

ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன் முப்பத்தெட்டியாண்டு வீற்றிருந்
 தான்.

(பி - ம்.) ஆடுகோட்பாடுசேரலாதன்.

ஆறும்பத்து முற்றிற்று.

வழாம்பத்து.

(காக.) பலாஅம் பழுத்த பசும்புண் ணரியல்

வாடை தூக்கு நாடுகெழு பெருவிற

லோவத் தன்ன வினைபுனை நல்விற்

பாவை பன்ன நல்லோள் கணவன்

நி பொன்னி னன்ன பூவிற் சிறியிலைப

புன்கா லுன்னததுப் பகைவ னெங்கோ

புலர்ந்த சாந்திற புலரா வீகை

மலர்ந்த மார்பின் மாவண் பாரி

முழவுமண் புலர விரவல ரினைய

க0 வாராச் சேட்டிலம் படர்ந்தோ னளிக்கென

விரக்கு வாரே னெஞ்சிக் கூறே

னீத்த திரங்கா னீத்தொறு மகிழா

னீத்தொறு மாவன் றியனென நுவலுநின்

னல்லிசை தரவந் திசினே யொள்வா

கரு ஞரவுக களிற்றுப புலாஅம் பாசறை

நிலவி னன்ன வெள்வேல் பாடினி

முழவிற போக்கிய வெண்கை

விழவி னன்னநின் கலிமகி ழானே.

துறை - காட்சிவாழ்த்து.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

நூக்கு - செந்நூக்கு.

பெயர் - (கரு) புலாஅம்பாசறை

க பலாஅம் பழுத்த - பலாபபழுத்தவென்னும் பகரவொற்றுமெலிந்தது. பசும்புண்ணென்றது, புண்பட்டவாயபோலப் பழுத்ததுவிழுந்த பழத்தினை. அரியலென்றது, அப்பழத்திலநிறும பிரிந்து அரித்துவிடிகின்றதேனை.

க0. படர்ந்தோனென்றது முற்று அளிக்கெனவென்றது நீ எம்மை அளிப்பாயாகவெனச் சொல்லியென்றவாறு.

கக. இரக்கென்றது, தன்மைவினை. எஞ்சிக் கூறெனென்றது உண்மையின எலையைக்கடந்து பொய்யே புகழ்ந்துசொல்லேனென்றவாறு.

கஉ. ராத்தத்தச்சென்னக, வதுவிரிகக, ராத்தெறுபு, சீழானென்றது
நீபுந்தோமெல்லாய தான அமலயிருச்சுடலெது நயாநின்றோமென்று ஒரு
மசிழ்ச்சியுடையனல்லென்னவாறு.

கங. நுவலுமென்றதற்கு உலகம நுவலுமென வருவிக்க.

கரு. புலாஅம்பாசறையென்றது வீரரெல்லாரும் போசெய்து
புண்பட்டமிகுதியாற் புலாலநாறுகின்ற பாசறையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'புலாஅம்பாசறை' என்று பெயராயிற்று.

கசு. வேலையென இரண்டாவதுவிரி, துப் பாமுனியிற் பாடுதலெடு
முடிக்க.

கஃ. வெண்கைபென்றது பொருளாக் அவிநயிகும தொழிற்கை
யலல்த, வெறுமனே தாளத்திற்கு இசைவிடும எழுகையினை.

கடி. கலிமகிழென்றது கலிமகிழையுடைய ஓலக்கததை.

யான் (அ) பரி (க௦) செப்புலம்படாந்தோன, நீ அளிக்கவெனச்
சொல்லி (கக) இரககென்றுவந்து சில புகழ்ந்துசொல்லுகின்றேனுமல்
லேன், அஃதன்றி உண்மையொழியப் புகழ்ந்துசொல்லுகின்றேனுமல்
லேன். (கஉ) ராத்தத்தற்குஇரங்காமை முதலாய் அப்பாரிருணங்கள் நின்
பாலுமுளவாக (கங) உலகஞ்சொல்லும் நின் (கச) புகழை நிற்பாலே
தரவந்தேன், (கடி) நிற்பாசறையின் கலிமகிழின்கண்ணேயென வினை
முடிவுசெய்க

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்பொடுபடுதது அவன்
கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) உ. தூககுட். ஸ. எங்கோன். கஉ. ராதொறு. (க)

(கஉ.) இழையணிற தெழுதரும் பக்களிறுத் தொழுதியொடு

மழையென மருளு மாயிரும் பன்றே

லெஃகுபடை யறுதத கொய்சவற் புரவியொடு

மைந்துடை யாரெயில புடைபட வளைஇ

ரு வந்துபுறத் திறுக்கும பசுமபிசி ரொளளமன்

ஏராயிற் பலகிய மாயமொடு ஈடாதிகழ்

பொல்லா மயலொடு பாடிமிழ் புழிதரு

மடங்கல லண்ணங் கொண்ட கடுந்திறற

றுபபுத்துறை போகிய கொற்ற வேந்தே

க௦ புனலபொரு கிடங்கின வண்போ ளிஞ்சி

யணங்குடைத தடககையர் தோட்டி சேப்பிப்

பணிந்துதிறை தருபரின் பகைவ ராயிற

புல்லுடை வியன்புலம் பல்லா பரப்பி
வளனுடைச் செறுவின் விளைந்தவை யுதிர்ந்த
கடு களன்று சூப்பை காஞ்சிச் சேர்த்தி
யரிய லார்கை வன்கை வினைந
ராருவி யாமபன் டலைந்த சென்னிய
ராடுசிறை வரிவண் டோபபும்
பாடல் சான்றவவ ரகன்றலை நாடே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூகீதும் அது.

பெயர் - (க௦) வணாபோலிஞ்சி.

உ. பரோலொடுவெனனும ஒடு - விகாரத்தால் தொக்கதாக்கி
விரிக்க.

ரு. புறத்திற்குமென்றதற்கு நின் தானே புறத்திற்குமென வரு
விக்க.

(௩) ஞாயிறுபலகிய மாயமொடு (௪) உழிதரு (அ) மடங்கலெனக்
கூட்டி, உலகம் கடலகொண்டுகிடந்தகாலத்து அக்கடலநீரெல்லாமவற்ற
எறித்தற்குத் தோன்றும் ஆதித்தா பலவான மாயத்தோடேகூடி அந்நீர்வற
றுமபடி திராதரு வடவைத்தியென்றுரைக்க. "

மாயம்போறலான் மாயமெனப்படடது.

(௬) சுடாதிக்கழி (௭) ஒலலா மயலொடு பாடிமிழ்பு உழிதரு (அ)
மடங்கலென்றது சுடாதிக்கழி உயிராக்டுப பொறுக்கமுடியாத மயக்கத்
தைச செய்தலோடே ஒலித்துத் திரிதரும மடங்கலென்றவாறு.

(௮) ஒளளழல (அ) மடங்கல்வண்ணம் கொண்டவெனக்கூட்டி, ஒள
ளழலானது மடங்கலாதிப அழலின்வண்ணத்தைக்கொள கைக்குக் காரண
மாய்நின்றவெனவுகைச்ச.

இனி (௯) ஞாயிறுபலவாதலை அவன்பகைவாண்டில உற்பத்தமாகச்
தோன்றும் ஆதித்தாபலாகசி, (அ) மடங்கலென்றதனைக் கூற்றமாகச்,
சுடாதிக்கழி என்றதனைத் திகழ்வெனத்திரித்து, ஒளளழலானது ஞாயிறு
பலகிய மாயமொடு சுடாதிக்கழி மடங்கல்வண்ணங்கொண்டுவெந்தியென
உணப்பாருமுளா.

கக. தடக்கையராய (கஉ) நின் பகைவொன மறிக்கூட்டுக.

(க௦) வணாபோல இஞ்சியை அரணாகவுடையரயிருந்தே (கஉ)
திறைதருபவெனச்சொன்ன சிறப்பானே, இஃதற்கு 'வணாபோலிஞ்சி'
என்று பெயராயிற்று,

(கஉ) திறைதருபவாயின், (கச) நாடு பாடலசான் தவெனக்கூட்டுக,
(கஃ) சான்றவென்றது முற்று.

கஃ. வினநதென்றதனை வினையவெனத்திரிகக.

கரு. களானறுகுப்படைபென்றது களத்திற கடாவிதிதற்றெழிலற்ற
தூற்றப்பொலியை.

(கங) பரப்பியென்னும் வினையெச்சத்தினைச(கரு)சோத்தியென்னும்
வினையொடுமுடித்து, அதனை (கஃ) வரிவண்டோபபுமென்னும் வினையொடு
முடிக்க.

கஃ - கஃ. வண்டோபபுநடென மாறிககூட்டுக.

(-) கொற்றவேந்தே, (கஉ) நிற்பகைவா (கக) தோட்டிசேப்பிப
(கஉ) பணிந்துதிறைதருபவாயின், (கஃ) அவரகன்றலைநாடு பாடலசான்
தவெனமாறிக்கூட்டி வினமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன்வென்றிசசிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ஸ. மலகிய கக. கொட்டிசெப்பி.

எ. எழுதரு. கஉ. பகைஞா.

(உ)

(கங.) பார்ப்பார்க் கல்லது பணிபறி யலையே
பணியா வுள்ளமொ டணிவரக் கெழிஇ
நட்டோர்க் கல்லது கண்ணா சலையே
வணங்குசிலை பொருதநின் மணங்கம ழகல

ரு மகளிர்க் கல்லது மலர்ப்பறி யலையே
நிலந்திறம் பெயருங் காலை யாயினுங்
கிளந்த சொன்னீ பொய்ப்பறி யலையே
சிறியிலை யுழினைத் தெரியல் சூடிக்
கொண்டி மிதைபடத் தண்டமிழ் செறித்துக

க௦ குன்று நிலைதளர்க்கு முருமிற் சீறி
யொருமுற் திருவ ரோட்டிய வொள்வாட்
செருமிது தானை வெல்போ ரோயே
யாடுபெற் றழிந்த மள்ளா மாறி
நீகண் டனையே மென்றனர் நீயு

கரு துந்துகங் கொண்டினும் வென்றோ யதனாற்
செல்வக் கோவே சேரலர் மருக
காறினா யெடுத்த முழங்குஞால வேலி
நனந்தலை யுலகஞ் செய்தநன் றுண்டெனி

னடையடுப் பறியா வருவி யாம்ப

உ௦ லாயிர வெள்ள ஆழி

வாழி யாத வாழிய பலவே. -

இதுவும் அது.

பெயர் - (கக) அருவியாம்பல்.

உ. பணியாவுள்ளமெனறது நட்பு நினநிலையின் ஒருநாளும் தாழ்வு படாத உள்ளமென்றவாறு.

(உ) கெழீஇயென்னுடெச்சதநினை (ங) நட்டலென்னுய தொழி லொடுமுடிக்க.

(ச) அகலம் (ரு) மகளிர்க்கல்லது மலாப்பறியலையெனறது நின் னெடு பொருவாரின்மையின நின்அகலத்தை நின்மகளிர்போகத்துக்கிட மாகவல்லது மலாவித்தலை அறியாயென, “மகளிரா மலைத்த லல்லது மன் னார், மலைத்தல போகிய சிலைத்தார மாப” (புறநானூறு, ௧௦) எனறதுபோ லக் கொள்க.

அ. சிறியவிலையெனறது கடைக்குறை.

க. தமிழ்செறித்தென்றது மதற்றாது தமிழ்ப்படையையெல்லாம் இடையறப்படுத்தியெனறவாறு.

கக. ஒருமுற்று - ஒருவளைப்பு. இருவா - சோழனும் பாண்டியனும், இருவரையென்னுமுந்பு விகாரத்தால தொகத்து.

கங. ஆடு பெற்று அழிந்த மள்ளரெனறது முன்பு பிழ்மொடு பொருது வென்றிபெற்றுப் பின் நினக்கு அழிந்தமள்ளரெனறவாறு, மாறியென்றது நின்னெடுபகைமறி பென்றவாறு.

கஉ. நீ கண்டனையெனறது இன்றுமுதல நின்னாலே படைக்கப் பட்டார் போலவேமென்றவாறு.

கச. அருவியாம்பலென்றது ஸீஅரி எண்ணுபவென்றாறு.

வ்யெனபதுகுறுகிற்று, அருவி - பண்டிதனொசை

‘அடையடுப்பறியாவருவிமட்டல்’ எனக்கூறிய இரண்டையானே, இதற்கு ‘அருவியாம்பல்’ என்று பெயராயிற்று.

(உக) பல (கஉ) ஆமபலெனமறிக்கட்டடுக.

(எ) நீ (க)பாடபார்க்கல்லது பணிபறியலை, (ங)நட்டோர்க்கல்லது கண்ணஞ்சலை, (ச) நின்அகலம் (ரு) மகளிர்க்கல்லது மலாப்பறியலை, (எ) களந்தொற் பொய்ப்பு அறியலை, இவை நின்னிமல்பு, இவையெயன்றி (கஉ) வெலபோரோய, முன் பிறப்பால் (கங) வெற்றிபெற்று நினக்கு அழிந்த மள்ளர் நின்னெடு பகைமறி (கச) நீ கண்டனையெனறது என்று தாழ்வுகூறு,

அதற்கு ஏறப நீயும் நின்னெருமையும் கண்ணோட்டமுமாகிய (கடு) நும் நுகங் கொண்டு இன்னும் வென்றிகடாநதனை, நின்குணங்கள் இவ்வாறுகிய அதனானே (கசு) செலவக்கோவே, சேரலாமருகனே, (உக) வாழியாதனே, (கசு) உலகஞ்செய்த நன்றுண்டெனின் (உக) பல (கசு) ஆம்பலாகிய (உ௦) ஆயிரவெள்ளஆழி (உக) வாழ்கவென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

(உக) 'வாழியாத' என்னுமவிளி (கசு) 'செலவக்கோவே' என்பது முதலாய விளிகளின் பின்னிற்கவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவனபலகுணங்களையும் ஒருங்குகூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.)	நு.	மலைப்பு.	கடு.	நுந்துங்கெண்டினுட	}
	சு.	கொண்டடை		வென்றோடே.	
	க௦.	குன்றினிலை.	கசு.	கடையெடுபறியா.	(க)

(கசு.) வலம்படு முரசின் வாய்வாட் கொற்றத்துப்

பொலம்பூண் வேந்தா பலர்தி லம்ம

வறங்கரைநது வயங்கிய நாவிற பிறங்கிய

வுரைசால வேள்வி முடித்த கேள்வி

நு யரதண ரகுங்கல மேறப நீர்பட்

டிருஞ்சே ருடிய மணன்மலி முற்றத்துக்

களிறுநிலை முணைஇய தாரருந் தகைப்பிற்

புறஞ்சிறை வயிரியர்க் காணின் வலலே

யெஃகுபடை யறுத்த கொய்சுவற் புரவி

க௦ யலங்கும் பாண்டி லிழையணிந் தீமென

வானாக் கொள்கையை யாதலி னவ்வயின்

மாயிரு விசுமபிற் பன்மீ னொளிகெட

ஞாயிறு தோன்றி யாங்கு மாறறு

ருறுமுரண் சிதைத்ததின் னோனமுள் வாழ்த்திக்

கடு காண்கு வந்திசிற் கழறொடி யண்ணன்

மைபடு மலர்க்கழி மலர்நத நெய்த

விதழ்வனப் புற்ற தோற்றமொ டியாரத

மழையினும பெரும்பயம் பொழிதி யதனா

பசியுடை யொக்கலை யொரீஇய

உ௦ விசைமேந தோன்றனின் பாசறை யானே,

துறை - காட்சிவாழ்த்து

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (சு) உணாகாலவேள்வி.

௨. டலாதிவெலென்புழி, தில - ஒழியிசை.

௩. உணாகாலவேள்விபெனந்து யாகங்கள் எல்லாவற்றினும் பெரிய வுப அரியவுமாக உடையமைந்த வேள்வியென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'உணாகாலவேள்வி' என்று பெயராயிற்று.

௪. களிறு நிலமுனைவுதற்குக்காரணம் (அ) டலாதிவெலென்புழி.

தாரநந்தகைப்பென்று ஒழுங்குபாட்டையுடைய ஆணவொழிவாராக் கலவது பிறப்புத்தற்கரிய மாரிகைக்கட்டணமென்றவாறு.

தார - ஒழுங்கு. தகைப்பு - கட்டணம்.

௫. புறஞ்சிதை - அதன்சிதைப்புறம்.

௬. எஃகுபடை - கூரியபடை.

௭. பாணமில் - தேர்பூணும் எடுத்துகள்.

௮-௧௦ புறஞ்சிதை வயிரியாக் காணினாமென்றது நமமை அவாகள காணவேண்மெனதில்லை, நம் மாரிகைமதிற்புறத்து நீயாகாணினும் கொடுமி னென்றவாறு.

ராமென்பது அவ்வீகைத்துடைக்குக் கடவாரை.

௧௧. அவவயினென்றது நின் னூரிடத்தெனவாறு.

(௧௦) ராமென (௧௧) அவ்வயின் ஆளுக்கொள் கையையாதலினென மாறிக்கூட்டுக.

(௧௧) ஆதலினென்பதனை (௧௨) மழையினும் பெரும்பயம்பொழிதி பென்பதனோடுகூட்டி, நின் னூரிடத்து அவவயின் ஆளுக்கொள்கையை யாய்ப் போந்தபடியாலே ரண்டு நின்றபாசதையிடத்து மழையினும் பெரும் பயம்பொழியாநின்றாயெனவுரைக்க.

௧௩. ஞாயிறுதேன்றியாங்கு யாழ்ஞா (௧௪) உறுமுரண்சிதைந்த வென முடிக்க.

(௧௩) தெய்தல (௧௪) இத்தீவனப்பற்றதோற்றமொடு (௧௫) பயம்பொழிதியெனக்கூட்டி, இவன்பன் நிறம் கருடையாக்கி அநநிததேந்தற்றத்தானும் மழையோடுவமமாக்கியுரைக்க.

௧௬. பசியுடையொக்கலை அப்பசியைஒருவியவெனப் பசி வருவிக்க.

உலகத்து (௨) வேந்தாபலருளா, அவராத் பெறுபயன் என்? (௩) தகைப்பிற (௪) புறஞ்சிதைவயிரியாக்காணின் (௫) ராமென(௧௬) அவ்வயின் டலாதிவெலென்புழி, (௧௭) மழையினும் பெரும்பயம்பொழிதி, அந்நொ (௧௮) அண்ணல (௨௦) வேள்வென (௧௯) பசியுடையொக்கலொரியு

(உ) சூடழிக் (க) கடந்தவெனமுடிச்சு.

ஈ. காஞ்சி சான்ற வயவரென்றது நிலையாமை எப்பொழுதும் உள்ளததிற் கொண்டிருந்ததலமைந்த வீரரென்றவாறு.

ஈ. வலிநீதுவரலென்பது ஒருவாய்பாட்டு விகற்பம்.

க௭. அவன் ஓலக்க இருக்கையின்செல்வத்தை நாண்மகிழிருக்கையெனக் கூறிய சொற்சிறப்பானே, இதற்கு 'நாண்மகிழிருக்கை' என்று பெயராயிற்று.

க௮. நீந்தொடை - பாலைக்கோவைகளாகிய வீக்குநிலை.

(கரு) ஈ - டுநு பிற் பணனுப்பெயர்த்தாங்கு(க௭)அளிக்கும் (க௭) உலையெனக்கூட்டி எல்லாப்பண்களிலும் வருத்தத்தைச்செய்யும் உறுப்பினை யுடைய பாலைப்பண்கள்பலவற்றையும் ஒரோவொன்றாகப் பெயர்த்துவாசிக் குமாறுபோலே ஒன்றையொன்று ஒவ்வாத இன்பத்தை உண்டவர்க்குக்கொடுக்கும் பலதிறத்து மதுவெனவுகாக்க.

க௯. நலையென்றது நாண்டு மதுவிறகெல்லாம் பொதுப்பெயராய் நின்றது

க௭. பாரியினென்னும் உவமம் மதுக்களில் ஒரோவொன்றைக் கொடுக்கும் மிகுதிகு உவமம்.

க௮. சாறுபடுதிறவினென்ற உவமம் அமதுக்களைப் பானமபண் ணுங்காலத்து அலங்காரமாகக் கூட்டும் பூவும் விரையுமுதலாய் பொருள் களுக்கு உவமம். சாறென்றது விழாவினற்றன்மையை, மகிழென்றது மகிழ்ச்சியையுடைய ஓலக்கவிருப்பினை.

(சு) வயவாபெரும, (ரு) விலலோமெயமமை, சோந்தோர் செல்வ, (க௭) சேயிழை கணவ, (க௮) பாணாபுரவல, பரிசிலாவெறுககை, (க௮) புகழ்சான்மாப, நின் (க௭) நாண்மகிழிருக்கையினசிறப்பெல்லாம் (க௭) நின்நலையெனக்கிழின்ன்கண்ணே (க௭) இனிதுகண்டேமெனக்கூட்டி. வீணமுடிவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் ஓலக்கவினோததொடுபடுதது அவன் செல்வசிறப்புக கூறியவாறாயிற்று

(ரு)

(க௭.) வாங்கிரு மருபிற் நீந்தொடை பழனிய

விடனுடைப் பேரியாழ் பாலை பண்ணிப்

படாந்தனை செல்லு முதுவா யிரவல

விடியிசை முரசுமொ டொன்றுமொழிந் தொன்னார்

ரு வேலுடைக் குழுஉச்சமந் ததைய நூறிக்

கொன்றுபுறம் பெற்ற பிணம்பயி லழுவததுக

தொன்றுதிறை தந்த களிற்றொடு நெல்லி

னம்பண வளவை விரிநதுறை போகிய
வார்பத நக்கு மென்ப கறுத்தோ

க0 நுறுமுரண் டாங்கிய தாரநுந தகைப்பி
னண்மழைக் குழைச்சிமை கடுகநுந் தோன்றற்
றோன்மிகைத் தெழுதரும் விரிநதிலங் கெஃகிற்
றாபுரிந தன்ன வாளுடை விழவிற்
போர்படு மள்ளர் போற்கொடு தொடுத்த

கரு கடவுள் வாகைத் துட்வீ யேய்ப்பப
பூத்த முல்லைப் புதல்குழ் பறவை
கடத்திடைப் பிடவின் றொடைக்குலைச் சேக்கும்
வான்பளிங்கு விரைஇய செம்பரன் முரம்பி
னிலங்குகதிர்த் திருமணி பெறாஉ

உ0 மகன்கண் வைப்பி னுடுகிழ வோனே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (கசு) புதல்குழ்பறவை.

க. படாந்தனையெனறது வினையெச்சமுற்று, படாதல - நினைவு.

உ. ஒன்றுமொழிதல - வஞ்சினங்கூறல

(சு) ஒன்றுமொழிந்து (சு) கொன்றுபுறம்பெற்றவெனக் கூட்டி,
ஒன்றுமொழிதலும் கொன்றுபுறம்பெறுதலும் ஒன்றாதனறி இவன் தொழி
லாகவுணாக்க

(சு) ஒன்றாதது (ரு) குழுவெனக்கூட்டம், கொனததுய புறம்பெற்ற
தும் அக்குழுவையெயாகவுணாக்க.

உ. திறைநகநவென்றதற்கு அவன்ஒன்றா திறையாகத்தந்தவென
வருவிததுணாக்க.

உ. அரம்பணம் = மரக்கால. உறைபோதல - உறையிடமுடியாதொ
ழிதல. அளவைவிரியவெனத் திரிக்க.

(எ) நெல்லின (உ) ஆபதமென இருபெயரொட்டு.

க0 தாரநுநதகைப்பு - ஒழுங்குடைய மூற்றாரங்குலைத்தங்கரிய
படைவகுப்பு.

கசு. நண்ணழை = பருவமழை.

கஉ. தோலொடுவென ஒடு விரிக்க.

கக. தாரபுரிநதன்ன வாள் - பூமூலைகள அசைநதாரம்போல் துடங்கு
கின்ற வாள்.

(க0) துக்கபயிணயும் (க2) எஃசீணயமுடைய (க3) பேரெனக் கூட்டுக.

கந. கடவுள்வாகை - வெற்றிமடந்தையாகிய கடவுள்வாழும் வாகை.

கச - கச சிழித்துக் குறுகநறுக்கி வாகையோடு இடைவைத்துத் தொடுத்த பனங்குருத்து முல்லைமுகைக்கொப்பாகவும் வாகைவீ அம்முலை பைச்சுழந்த வண்டிமுகொப்பாகவும் உவமங்கொள்ளவைத்த சிறப்பானே, இதற்கு 'புதல்கூழ்ப்பறவை' என்று பெயராயிற்று.

கக. திருமணிபெறுவா அநநட்டாராகக்கொளக.

அவனை (ங) நினைத்துச்செல்லு முதுவாயிரவலனே, நினைவினைவிழ் கேற்ப (உ0) நாடுகிழுவோன தனக்குப்போரினமையான் வென்றுகொடுப்பதின்றி (உ) ஓனனா (சு) பிணை , - துத் (எ) திறையாகத்தந்த களிற்றொடு தன்னாட்டுவினாநதநெல்லாகிய (ஃ) உணவினைக் சொடாரின் ருனென்று எல்லாரும சொல்லுவார்கள், ஆதலால், அவன்பால ஏகெனக் கூட்டி வினமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லித்து, அவன் வென்றிச் சிறப்புடன்படுசதுக் கொடைசகிற்ப்புக கூறியவாயிற்று.

'பட்டாந்தனைசெல்லு' என்று பாணன் தன்னில நினைவனகூறின மையால், துறை டுணற்றுப்படையனரிச் செநதுறைப்பாட்டுணயிற்று.

(பி - ம்.) உ. 'பாழ்ப்பாலை'. க. கடறுழந்துசெல்லு (சு)

(சுஎ.) கொடுமணம் பட்ட நெடுமொழி யொக்கலொடு

பந்தர்ப் பெயரிய பேரிசை மூதூர்க்

கடனறி மரபிற் கைவல பாண

தெண்கடன் முத்தமொடு நன்கலம் பெறுகுவை

நி கொல்படை தெரிய வெல்கொடி துடங்க

வயங்குகதிர் வயிரொடு வலப்புரி யார்ப்புப்

பல்களிற் றினநினை புலம்பெயந் தியல்வர

வமர்க்க ணமைந்த வவிராநிணப் பரப்பிற

குழுஉச்சிறை யெருவை குருதி யாரத்

க0 தலைதுமிந் தெஞ்சிய வாண்மலி யூபொ

டுருவில பேய்மகள் கவலை கவற்ற

நாடுட னடுங்கப் பலசெருக கொன்று

நாறினாக் கொன்றை வெண்போழ்க் கண்ணிடா
 வாண்முகம் பொறித்த மாண்வரி யாக்கையர்
 கரு நெறிபடு மருப்பி னிருங்கண் மூரியொடு
 வளைதலை மாத்த தாழ்கரும பாசக
 ரெஃகா னீணங் கடுப்பமெய் சிதைநது
 சார்ந்தெழின் மறைத்த சான்றோர் பெருமகன்
 மலர்ந்த காந்தண் மாறா தூதிய
 ௨௦ கடும்பறைத் தூட்டி நூர்நசைத தா அய்ப்
 பறைபண் ணழியும் பாடுசீர் நெடுவரைக்
 கல்லுயர் நேரிப் பொருநன்
 செல்வக் கோடார் பாடினை செலினே.

துறை - பாணுற்றுப்படை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (கரு) வெண்போழ்க்கண்ணி.

(க) கொடுமணமென்றது ஓரூர்.

௨. பந்தர்ப்பெயரிய - பந்தரென்னும் பெயரைப்பெற்ற.

௩. சொடடையாளர் படைத்தெரியவென ஒருசொல்வருவிக்க.

௪. வெல்கொடி துடங்கவென்றது மற்றொருநீரே அவாகண்டு
 நடுங்குமபடி பணடுவென்ற கொடி துடங்கவென்றவாறு.

௫. களிற்று இனநினை புலம்பெயர்நது இயல்வமவென்றது களிற்றின
 நிரை களத்திலே போர்வேட்டுப் புடைபெயர்நது திரியவென்றவாறு.

(௬) கொலையடைத்தெரியவென்பதுமுதல் (ஏ) இயல்வரவென்பதீராக
 நின்ற வினையெய்ச்சாங்கனையும் நிகழ்காலபொருட்டாகச்சு (கஉ) செருக்
 கொன்றென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

(ஈ) குருதியார்ப (கக) பெயமகள் கவலைகவற்ற (கஉ) நாடுடன்றடுங்க
 வெனநின்ற வினையெய்ச்சாங்கனமூன்றினையும் ஆரு (படி) கவலைகவற்றுமபடி
 நாடுடன்றடுங்குமபடிபென எதிர்சொல்பொருட்டாகச்சு (கஉ) கொன்றென
 னும் வினையொடுமுடிக்க.

அ. அமாக்கண் அடைந்த பரப்பென்றது அபாசெய்யுமிடத்திற்கு
 இடம்போந்த பரப்பென்றவாறு.

க௦. ஆணமலியுபமென்றது ஆண்மைக்க யுபமென்றவாறு.

கக. கவலைகவற்றவென்றது கண்டார்க்கு வருத்தத்தைச்செய்யும
 படியென்றவாறு.

கஉ. கொன்றென்னுமவினையெச்சத்தினை (கஎ) மெய்சிதைந்தென்னும வினையொடு மாறிக்கூட்டுக.

கங. தொடுத்தறகுரிய பூவலலாத பனங்குருத்தினைத் தொடுக்கப்படும கொன்றையொடு தொடுத்ததுபற்றி, 'நாறிணாக் கொன்றை வெண்போழக் கண்ணி' எனக்கூறிய அடைச்சிறப்பானே, இதற்கு 'வெண்போழக் கண்ணி' என்று பெயராயிற்று.

கச. மெய்சிதைந்தென்று உடலுருவப்பட்டமை சீழே சொன்னையால, (கச) வாள் முகம் பொறித்த மாணவரி யாக்கையரென்பதற்கு வாள் முகத்திலேபொறித்த மாணவரியையுடைய யாக்கையரென முகத்தில் வடுவாக்கியுணாக்க.

கரு. இருங்கண மூரியென்றது பெரிய உடலிடத்தை யுடைய ஒரு தெனறவாறு.

(கரு) கண்ணியா (கச) மாணவரியாககையராசுய (கஉ) சான்றோர்பெருமகனென மாறிக்கூட்டுக.

(கஎ) மெய்சிதைந்தது (கஉ) சாந்து எழில் பதைத்தவென்றது மெய்யானது சிதைந்தது அச்சிதைந்தவடுக்களானே பூசினசாந்தின் அழகை மறைத்தவென்றவாறு.

கசு. மாறாது ஊதியவென்றது இது சூரினுடையதென்று அறிந்துய்நீங்காது ஊதியவென்றவாறு.

உ௦. சூரனசைத்தாயென்றதனைச் சூரனசைத்தாகவெனத் திரித்து, காந்தள சூரானது நச்சதலையுடைத்தாகலானேயென வுடைக்க

(ரு) கைவல்பாண, (க) நெடுமொழியொக்ககலொடு நீ (கஉ) சான்றோர்பெருமகன், (உஉ) நேரிப்பொருநனாகிய (உரு) செல்வக்கோமாரினைப் பாடிச் செல்லின், (உ) பந்தாப்பெயரியமூலூர்த் (ச) தெண்கடன்முத்தமொடு (க) கொடுமணம்பட்ட (உ) நனாகல் பெறுகுவையென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்புக கூறிப்பவ ராயிற்று

(பி - ம்.) ஞ. தொலபடை. கங. தாழ்நுட்பு, கர்.

கஉ. பலசெருக்கடந்தது. கஎ. எடுக்கானேய, (சு)

(காஉ.) கால்கடிப பாகக் கடலொலித் தாங்கு

வேறுபுலத் திறுத்த கட்டுர் நாப்பட்

கடுஞ்சிலை கடவுந் தழங்குருன முரசு

மகலிரு விசுமபி னாகந் ததிர

ரு வெவவரி நிலைய வெயிலெறிந் தலல

துண்ணு தடுக்கிய பொழுதுபல கழிய
நெஞ்சபுக லாக்கத்தர் மெய்தயங் குயக்கத்
தின்ற ருறையுட் டாம்பெறி னல்லது
வேந்தார் யானை வெண்கோடு கொண்டு

க0 கட்டுகொடி துடங்கு மாவணம் புக்குட
னருங்க னெடைமை தீர்த்தபின் மகிழ்சிறந்து

நாம மறியா வேம வாழ்க்கை
வடபுல வாழ்நரிற் பெரிதமார் தல்கலு
மின்னகை மேய பல்லுறை பெறுபகொல்

கரு பாய லின்மையிற் பாசிகழை நெகிழ
நெடும ணிஞ்சி நீணகர் வரைப்பி
னோவுறழ் நெடுஞ்சுவர் நாள்பல வெழுதிச்
செவ்வீரல் சிவந்த வவ்வரிக் குடைச்சு
லணங்கெழி லரிவையர்ப் பிணிக்கு

உ0 மணங்கமழ் மார்பநின் ருணிழ லோரே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (கஉ) ஏமவாழ்க்கை.

(க) காலகடிப்பாகக் கடலொலித்தாங்கு (ங) முரசம் (ச) அதிரவெ
னக்கூட்டுக.

(ரு) எயிலெறிந்தென்ற எசசததிற்கு (சு) உண்ணுதென்றது இடமாக
உண்டலென ஒருதொழிற்பெயா வருவித்துமுடிக்க.

(சு) உண்ணுதென்றதனை உண்ணுமலெனத்திரித்து அதனை அடுக்
கியவென்னும் வினையொடுமுடித்துக் கழியவென்றதனைக் கழியாநிற்கவென்
னும்பொருளா தாக்கி அதனைப் (அ) பெறினென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

எ. ஊக்கத்தரெனந்து வினையெசசம்.

கக. கள் நொடைமை - களவிலை

கஉ. நாமம் அறியா ஏம வாழ்க்கையெனந்து துன்பம் இடைவிர
வின இன்பமன்றி இடையறாத இன்பமேயாய சேறலான வாழ்க்கை
யென்றவாறு.

இசுசிறப்பானே, இதற்கு 'ஏமவாழ்க்கை' என்று பெயராயிற்று.

கங. வடபுலம் - போகபூமியாகிய உத்தராகுரு.

கச. இன்னகை - இனிய இன்பம்.

கரு

(கச) இன்னகை (கஉ) அலகலும (கச) மேயவென்க்குட்டுக.

கசு. பலலுறை - பலநாளுறைதல்.

(கரு) பாசிழைஞுகிழ (கஎ) நாளபலவெழுதியென முடிக்க.

(கக) அரிவையாப்பிணிக்஑ும (உ௦) மணங்கமழ்மாப, நின்தாணிழ லோர (ய) உணனது அடுக்கிய பொழுதுபலகழிய (அ) இன்னா உறையுள தாம பெறினனறி (கச) இன்னகை (கஉ) அலகலும (கச) மேய பலலுறை பெறுபகொல்? பெறா; அவா அவ்வாறு அதுபெறினன்றி நின் மாபாபற் பிணிககபபட்ட அரிவையரும இன்னகை அலகலுமேய பலலுறைபெறு வதேதெனக்கூட்டடி வினமுடிவுசெயக.

இதனா சொல்லியது, காமவேட்கையின் ஓடாத அவன்வென்றி வேட்கைசகிறபபுக் கூறியவாறாயிறு.

(பி - ம்.) கக. குடச்சூல.

(அ)

(ககக.) மலையுறழ் யானை வான்கோய் வெல்கொடி

வணாமிசை யருவியின் வயின்வயி னுடங்கக்

கடல்போ றானைக கடுங்குரன் முரசங்

காலுறு கடலிற கடிய வுரற

ரு வெறிந்துகிதைநத வா

ளிலைதெரிநத வேல்

பாய்ந்தாய்ந்த மா

வாய்ந்துதெரிநத புகன்மறவரொடு

படுபிணம பிறங்க ஞாறிப பகைவர்

க௦ கெடுகுடி பயிற்றிய கொற்ற வேந்தே

நின்போ, லைசவில் கொள்கைய ராகலி னசையா

தாண்டோர மன்றலிம மண்கெழு ஞால

நிலம்பயம் பொழியச் சுடர்சினந் தணியப்

பயங்கெழு வெள்ளி யாநிய நிற்ப

கரு விசுமபுமெய் யகலப பெயல்புர வெதிர

நால்வேறு நனந்தலை யோராங்கு நநத

விலங்குகதிர்த் திகிரி முந்திசி னோடே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.

தூக்கு - சேந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.

பெயர் - (கஉ) மண்கெழுஞாலம்.

(உ) நூடங்கவெனவும் (ச) உராவெனவுநின்ற வினையெச்சங்களை
(க்) நூறியென்னுமவினையொடுமுடிக்க.

(அ) புகன்மறவரொடென்னும் ஒடுவை (டு)வாளொடு (சு) வேலொடு
(எ) மாவொடுவென எங்கும்கூட்டுக.

வாள், வேல, மாவெனநின்றமூன்றும் ஆகுபெயர்.

க். நூறியென்பது ஈண்டுக்கொன்றென்னும் பொருண்மைத்து.

க் - கடு. பக்கவாக்கெடுமுடி பயிற்றியவென்றது படுபிணம்பிறங்
கப்பகைவரைநூறிய பின் அப்பகைவருடைய கெட்டுப்போனகுடிமக்களை
அவாநாட்டிலே பயின்று வாழ்வார்கப்பண்ணியவென்றவாறு.

இனிப் பகைவருடைய கெட்டகுடிகளை வேற்றுநாட்டிலே பயிலப்
பண்ணினவென்றுமாம்.

(கஉ) மன்றவென்பதனை (கக) அசைவிலகொள் கையராகலினென்
பதனொடு கூட்டுக.

கஉ. பொன்னாலமன்றி இமணஞாலமுழுதும் ஆண்டாரென்பது
தோன்ற மண்கெழுஞாலமென்ற இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'மண்கெழுஞாலம்'
என்று பெயராயிற்று.

கங. நிலம் பயம் பொழியவென்றது சிலா அரசசெய்யுங்காலங்
களில் மழையும் நீரும் குறைவின்றியிருந்தும் எவவினையும் சுருங்கவினையுங்
காலமும் உளவாம், அவ்வாறன்றி நிலம் பயனைப்பொழிந்தாற்போல மிக
வினையவென்றவாறு.

கடா சினந்தணிபவென்றது திங்களும் மாரியும்பெய்து மழை
இடையறாதுவருகின்றனையின் கடா சினந்தணிந்தாற்போன்று தோற்ற
வென்றவாறு.

கச வெள்ளியென்றது வறிதுவடக்கிறைஞ்சிய சோசால்வெள்ளி
(பதிற்றுப்பத்து, உச) எனவாறு.

பயம்கெழு ஆரியம் நிற்கவென்றது அவ்வெள்ளி மழைக்குஉடலான
மறநாளானகோளகஞ்சுக்குச்செலுகின்றநல்லநாட்களிலே நிற்கவென்றவாறு.

கரு விசம்பு மெய் அகலவென்றது அம்மழையில்லாமைக்கு உற்பா
தமாகிய நூமத்தோற்றமினமையான, ஆகாரவெளி சனவடிவு பண்டையில்
அகன்றாற்போலத் தோன்றவென்றவாறு.

பெயல் புரவு எஞ்ரவென்றது மழை இவ்வுலகினை மூர்ப்புரப்பே
னென்று ஏறட்டுக்கொண்டாற்போல நிற்பவென்றவாறு.

கசு. நாடுவேறு நனந்தலை ஓராங்கு நந்தவென்றது நாலுதிசையு
ஒன்றுபோலே பகையினறிவிளங்கவென்றவாறு.

(கடு) கொழுவேந்தே, (கஎ) இலங்குகுதிபதிக்கிரியினையுடைய நின்
முன்றோ (கஉ) நிசயமடிக (கக) நினனைப்போல அசைவிலடிக மேற்

ககக

பதிற்றுப் பத்து.

கோலையுடையராகையாலே, (கஉ) இமமணஞாலத்தினை (கங) நிலம பயம பொழிதன்முதலாக (கக) நாலவேறுநனந்தலை ஓராங்குநந்தவென்பதீராக எண்ணப்பட்ட நின்புகழெல்லாம்உளவாக (கக) அசைவின்றி (கஉ) ஆண்டோராவார, அவரல்லார இமமணஞாலத்தின் ஒரோவிடங்களைஆளுவதல்லது முழுதும் ஆளுதல கூடாதன்றேயெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

கக. 'ஆண்டோரசையாது' என்பதுபாடமாக்கி அதற்கேற்ப உரைப்பாருமுளர்.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் ஆள்வினைசகிறப்பினை அவன குடிவரலாற்றொடுபடுததுச சொல்லியவாறாயிற்று.

(ரு) 'எறிந்துசிதைந்த' என்பதுமுதலாக (உ) 'மறவரொடு' என்பதீராக நானகடி வஞ்சியடியாயவந்தமையான, வஞ்சித்துக்குமாயிற்று. அவறுள், முன்னின்றமுன்றழிகளின் றாற்றுச்சீராகள அசைச்சீராகளாகவும் மறையடியின்ராற்றுச்சீர பொதுச்சீராகவும் இட்டுக்கொள்க.

(கக) 'நின்போல' எனறது கூன்.

(கஉ)

(எஃ.) களிறுகடைஇய தாண்

மாவுடற்றிய வடிமபு

சமந்ததைந்த வேல்

கல்லலைத்த தோள்

ரு வில்லைத்த நல்வலத்து

வண்டிசை கடாவாத் தண்பனம் போந்தைத்

சுவிமுகி மூசி வெண்டோடு கொண்டு

தீஞ்சனை நீாமலர் மலைந்து மதஞ்செருக்கி

யுடைநிலை நல்லமர் கடந்து மறங்கெடுததுக்

கஃ கடுஞ்சனை வேந்தர் செம்ம ரொலைத்த

வலம்படு வான்கழல் வயவர் பெரும

நகையினும் பொய்யா வாய்மைப் பகைவர்

புறஞ்சொற் கேளாப் புரைதீ ரொண்மைப்

பெண்மை சான்று பெருமட நிலைஇக்

கரு கற்பிறை கொண்ட கமழுஞ் சுடர்றுதற்

புரையோள கணவ பூண்கிளர் மார்ப

தொலையாக் கொள்கைச சுற்றஞ் சுற்ற

வேள்வியிற் கடவு ளருத்தினை கேள்வி

யுயர்நிலை யுலகத் தையரின் புறுத்தினை

உ௦ வணங்கிய சாயல் வணங்கா வாண்மை

யினந்துணைப் புதல்வரின் முதியர்ப் பேணித்

தொக்கட னிறுத்த வெல்போ ரண்ணன்

மாதோ ருறையு முலகமுங் கேட்ப

விழுமென விழிதரும் பறைக்குர லருவி

உ௧ முழுமுதன் மிசைய கோடுதொறுந துவன்று

மயிரை நெடுவரை போலத்

தொலையா தாகரீ வாழு நாளே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

தூகீது - செந்தூகீதும் வந்தீந்தூகீதும்.

பெயர் - (உசு) பறைக்குரலருவி.

க. சமம ததைநத வேலென்றது மாறறூர்செய்யும் சமங்கள் சிதை
தற்குக் காரணமாகிய வேலென்றவாறு.

வேலென்றது வேலவென்றியினே.

சு. கல்லலைத்ததோளென்றது வலியுடைமையாற் கல்லையலைத்ததோ
ளென்றவாறு.

..... தாகவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது; அவன்வென்றிகூறியதிததானே அவற்குள்ள
சிற்பபுக்கோக்கூறிய பின்னை வாழ்த்தியவாறாயிற்று

(பு - மீ) கா. கவண்டிசை. உசு. நேருயாநெடுவரை. (க௦)

இதன்ப்திகத்து ஒருதநதையென்றது பொறையன்பெருநதேவியின்
பிதாவுடையது ஒருபெயர்.

வேளவி ஆக்கியபொழுதின் அறததுறைபோகியென்றது யாகமபண்
ணினகாலத்திலே மறறுள்ள அறததுறைகளையும் செய்துமுடித்தென்ற
வாறு.

மாயவண்ணனை மனனுறப்பெற்றென்றது திருமாலேவழிபட்டு அவ
னுடையமனம் தன்பாலேஆமபடி பெற்றென்றவாறு.

ஒகநதூரீத்தென்றது அமமாயவண்ணனுக்கு ஒகநதூரென்ற ஓர்
ஊரைக்கொடுத்தென்றவாறு.

புரோசமயக்கியென்றது தன்புரோகிதனிலும் தான் அறநெறியறிந்
தென்றவாறு.

சிறுபுறமென்றது சிறுகொடை.

(ப தி க ம்.)

மடியா வுள்ளமொடு மாற்றோர்ப் பிணித்த
 நெடுநுண் கேள்வி யந்துவற் கொருதநதை
 யீன்றமகள் பொறையன் பெருந்தேவி யீன்றமக
 னுடுபதி படுத்து நண்ணு ரோட்டி
 வெருவரு தானை கொடுசெருப் பல்கடந
 தேத்தல் சான்ற விடனுடை வேள்வி
 ஆக்கிய பொழுதி னறத்துறை போகி
 மாய வண்ணனை மனனுறப் பெற்றவற்
 கோத்திர நெல்லி னொகந்தூ ரீத்துப்
 புரோசு மயக்கி

மல்ல லுள்ளமொடு மாசற விளங்கிய

சேல்வக்கடுங்கோ வாழியாதனைக் கபிலர்பாடினார் பத்துப் பாட்டு. அவைதாம்: புலாஅபபாசறை, வனாபோலிஞ்சி, அருவி யாம்பல், உரைசால்வேளவி, நாண்மகிழிருக்கை, புதல்சூழ்பறவை, வெண்போழ்க்கண்ணி, ஏமவாழ்க்கை, மணகெழுஞாலம், பறைக் குரலருவி. இவை பாட்டினபதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில் சிறுபுறமென தூறியிரங்காணங்கொடுத்து நன்றவென்னும்ஞானேற்றிநின்று தனகண்ணிற்கண்ட நாடெல்லாம் காட்டிக் கொடுத்தான் அக்கோ.

செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன இருபத்தையாண்டுவீற்றிருந்தான்.

எழாம்பத்து முற்றிற்று.

எட்டாம் பத்து.

- (எக.) அறாஅ யாண ரகன்கட் செறுவி
 னருவி யாம்ப னெய்தலொ டரிந்து
 செறுவினை மகளிர் மலிந்த வெக்கைப்
 பருஉப்பக டிதிர்த்த மென்செந் நெல்லி
- நி னம்பண வளவை யுறைகுவித் தாங்குக்
 கடுநதே றுறுகிளை மொசிந்தன துஞ்சுஞ்
 செழுங்கூடு கிளைத்த விளந்துணை மகா ரி
 னலநதனர் பெருமநின் னுடற்றி யோரே
 யூரொரி கவர வருத்தெழுந் துணைஇப்
- க0 போர்சுடு கமழ்புகை மாதிர மறைப்ப
 மதில்வாய்த், தோன்ற லீயாது தம்பழி யூக்குநர்
 குண்டு கணகழிய குறுநதாண் ஞாயி
 லாரொயிற் றோட்டி வெளவினை யேறொடு
 கன்றுடை யாயந் தரீஇப் புகல்சிறந்து
- கநி புலவுவில் லிளைய ரங்கை விடுப்ப
 மத்துக்கயி றுடா வைகற்பொழுது நினையூஉ
 வான்பயம வாழ்நர் கழுவு டலைமடங்கப்
 பதிபாழாக வேறுபுலம் படர்ந்து
 விருந்தின் வாழ்க்கையொடு பெருந்திரு வற்றென
- உ0 வருட்சமந் தருகிலை தாங்கிய புகர்நுதற்
 பெருங்களிற் றியாணையொ டருங்கலந தராஅர்
 மெய்பனி கூரா வணங்கெனப் பராவலிற
 பலிகொண்டு பெயரும் பாசம போலத்
 திறைகொண்டு பெயர்தி வாழ்கநின் னாழி
- உநி யுரவரு மடவரு மறிவுதெரிந் தெண்ணி
 யறிந்தனை யருளா யாயின்
 யாரிவ ணெடுந்தகை வாழு மோரோ.

துறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணமும் சோய்சீர்வண்ணமும்.

தூக்கு - செந்தூக்கு.

பெயர் - (கஉ) குறுந்தாண்ஞாயில்.

உ. அருவியாமபல் - நீரின் ஆமபல், என்றதனாற்பயன்: நீர்க்குறை வற்ற ஆமபலென்பதாம், எண்ணினஆமபலை நீக்குதற்கெனபதுமொன்று.

(உ) ஆமபலொடு நெய்தலொடு (ச) நெல்லை (உ) அரிந்தென்று கொள்க.

(உ) அரிந்து (ச) பகடு உதித்தவெனக்கூட்டிப் பகட்டானென உருபு விரிக்க.

ஈ. செறு வினை மகளிரா மலிந்த வெக்கையென்றது உழவாபெண் மக்கள வினையாடுதற்கு வயலிற் பயிராகொள்ளாததோரிடமின்மையின், ஆண்டு அவர்கள் மிக்க களமெனவாறு.

வெக்கை - கடாவிடுங்களம்.

ச. நெலலிறகு மென்மை - சோற்றதுமெனமை. செநநெலென்றது செந்நெலென்னும் சாதியை.

ஞ. அளவைக்கென நான்காவதுவிரிக்க

சா. கடுந்தேறு உறுகிளை - கடிதாகத் தெறுதலையுடைய மிக்க குளவியினம். மொசிந்தனவென்றது மொய்த்தனவென்னும் வினையெச்சமுற்று.

சு. உருத்து எழுந்து உணாஇ ஊர எரி கவரவெனக்கூட்டுக.

(சு) ஊரெரிகவரப (க0) போரசுகமழபுகை மாதிரமறைப்பத (கஈ) தோட்டிவெளவியென முடிக்க.

கக. தோன்றலீயாதென்றது தோன்றாதென்னும் வினையெச்சத்திரிசொல, தோன்றலீயாமலெனத்திரிக்க.

கஉ. குறுந்தாண்ஞாயிலென்றது இடையிடையே மதிலின் அடியிடங்களைப்பாக்க அவற்றிற் குறுகிக் குறுகியிருக்கும் படியையுடைய ஞாயிலென்றவாறு.

இவ்வாறு கூறினசாதிப்பண்பானும் படியைத் தாளென்றுகூறினபடியானும் இதற்கு 'குறுந்தாண்ஞாயில்' என்று பெயராயிற்று.

கங. வெளவினயென்றது வினையெச்சமுற்று.

கச. ஆயந்தரீஇயென்றது ஆயங்களை நீ (கரு) புலவுவில்லீயாக் குக் கொடுப்பவென்றவாறு.

தரீஇயெனபதனைத் தரவெனத்திரிக்க.

கரு. இனையா அங்கைவிடுப்பவென்றது இனையா அவ்வாயத்தைத் தங்கள் அங்கையில்நின்றும் பிறாக்கு விடுப்பவென்றவாறு.

கசு. கயிரூடாவென்னும் பெயரெச்சமறையை வைகலென்னும் தொழிறபெயரொடுமுடிக்க. வைகல - கழிதல். வைகற்பொழுது - இருபெயரொட்டு.

எட்டாம் பத்து.

கஉக

கஎ. வாழ்நா - வாழ்பவா, இடையா. பயத்தானென விரிக்க. கழுவுளாவான் அவவிடையாக்குத்தலைவரைய அக்காலத்துக் குறுமபுசெய்திருந்தானொருவன். முன்னா (கங) எயிலெனது அவன் தனக்குஅரணாகக் கொண்டிருந்த மதிவினை.

கஉ. வேறுபுலம்பதிபாழாகப்படாந்தென்றது அக்கழுவுள் தலைமடங்குக்கையாலே அவனைவிட்டு வேறு திறையிடாக்குறும்பாநாடடிலே அந்நாட்டுப்பதி பாழாகச்சென்றென்றவாறு.

(கஉ) படாந்து (உச) திறைகொண்டுபெயர்தியெனக் கூட்டுக.

கங. விருந்தின்வாழ்க்கை - நாடோறும் புதிதாகத் தாங்கள் தேடுகின்றபொருள் பெருந்திரு - முன்னேதேடிக்கிடந்தொடர்வு. அறநெனவெனறது அறந்தெனக்கருதியெனறவாறு அறந்தென்பது கடைக்குறைந்தது.

உஉ. பாசம் - பேய்.

உரு. உரவனாயும் மடவனாயுமென்னுமஇரண்டாவது விகாரத்தால் தொக்கது அறிவு - அவர்களறிவு.

உஎ. வாழ்மோரெனபுழி, உம்மை - அசைநிலை.

(கங) ஆரெயிறேரூடடிவெளவி அதனையுடைய (கஎ) கழுவுள் தலைமடங்குக்கையாலே (கஉ) வேறுபுலம்படாந்து அவ்வேறுபுலத்து நினக்கு (உக) யானையொடு அருங்கலம், திறையிடாதது (கங) விருந்தின் வாழ்க்கையொடு பெருந்திருவற்றென்னக்கருதித் தங்கள் (உஉ) பெயர்நடுக்க மிக்கு நின்னை அணங்கெனக்கருதிப் படைப்ப பரவுதலான, (உஉ) பேய்தான் பற்றினொருயினாவெளவாது தனக்கு அவாடலியிடமுடி அப்பலி கொண்டுபெயருமாறுபோல நீயும் அவருயினாவெளவாது (உச) திறை கொண்டுபெயரானின்றாய், இஃதன்றே இதுபொழுது நீசெய்கின்றது, நின்னை (உ) உடறறியோரா (ங) கடும்தெறு உறுகின்றதுஎசுப (உ) கூடுகின்ற தன் இளந்துணைப்பகாடப்போலப் (உ) பெருமானே, அலாடாக்கள், இனிமையுடையதது (உரு) உரவனாயும் மடவனாயும் அவரவாஅறிவினைத்தெரிந்து எண்ணி (உச) அவர்களிடத்துச்செய்யும்அருள் நிறது அருளாயாயின, (உஉ) நெடுந்தகாய், இவண்வாழ்பவாயின, (உஉ) நின் ஊர் வழிகெவனக் கூட்டடிவினைமுடிவுசெய்க

இதனாற்சொல்லியது, அவன் மனநிச்சிதப்புகூறி அவமகுப்பகை வாமேல அருளபிறப்பித்தவாறாயிற்று.

(பு - ம்.) க. செதிவல்ல க. வேற்றுப்புலம்.

கஎ. தலைமையாக. உஉ. பதார்த்தம்.

(க)

(எஉ.) இகல்பெரு மையிற் படைகோ ளஞ்சார்

சூழாது துணித லெலது வறிதுடன்

காவ லெதிரார் கறுத்தோர் நாடுகின்

முன்றினை முதலவாக் கோம்பின ருறைந்து

நு மன்பதை காப்ப வறிவுவலி யுறுத்து

நன்றறி யுளளத்துச சான்றோ ரன்னநின்

பண்புநன் கறியார் மடம்பெரு மையிற்

றுஞ்ச லு மூடப் பகல்புரு மாலை

நிபைபொறை யொராஅநீர் னெருமாவந் தீண்டி

க0 யுரவுத்தினை கடுகிய வருத்தெழு வெள்ளம்

வரையா மாதிரத் திருஞ்சேர்பு பரந்து

ஞாயிது பட்ட வகன்றுவரு கூட்டத்

தஞ்சாறு புறையு நின்றொழி லொழித்துப்

பொங்குபிசிர நுடக்கிய செஞ்சடா நிகழ்வின்

கரு மடங்கற றியி னனையை

சினங்கெழு குருசினின் னுடற்றிசி னோர்க்கே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

தூக்கு - செந்துக்கு.

பெயர் - (க0) உருத்தெழுவெள்ளம்.

க இகல் பெருமையின் - இகலானது பெரிதாகையானே, இக்
லென்னுய - - - - - பெருமையை நிலைப்பயனிலையாகக் கொள்க. அஞ்
சு, ரென்றது வினையெச்சமுற்று.

(க) படைகோளாத (உ) துணிதலெனக் கூட்டுக.

உ - ஈ. உடன காவலெதிராரென்றது பலருந் தமமுட கூடியு
காக்கப் பட்டாரென்றவாறு.

நு மன்பதை - மக்கடபன்மை.

(ரு) அறிவுவலியுறுத்தும் (ஈ) சான்றோரெனக் கூட்டுக

ரணபிச சான்றோரென்றது மந்திரிகளை.

எ மடம்பெருமையையும் (க) இகல்பெருமையைப்போல எழுவா
யுய் பயனிலையுமாக்கக்கொள்க

- - - - - துஞ்சல-எல்லாவயிருமஇறந்துபடுதல். பகலெனந்து ஊழியை.
ப - - - - - லெயெனது ஊழியை.

கூ. ஓரீரூ அ வென்றதனை ஒருவ்வெனத்திரித்து ஈண்டியென்றதனை யும் ஈண்டவெனத் திரிக்க.

க௦. உருத்தெழுவுள்ளமென்றது பலலுயிரும் ஒருங்கு தான் கெடலுங்கருத்துடையதுபோலக் கோபித்தெழுவுள்ளமென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'உருத்தெழுவுள்ளம்' என்று பெயர் யிற்று.

(க௦) வெள்ளம் (கக) பரந்தென்றதனைப் பரக்கவெனத்திரித்து அதனை (கச) துடக்கியவெனநின்ற செய்தியிவென்னும் வினையெச்சத்தொடு முடித்து அதனைச் சடாநிகழ்வென்னுந் தெழுப்பெயரொடுமுடித்து, வெள்ளம் பரக்கையாலே அவ்வெள்ளத்தை மடக்கவென்றது சடாநிகழ்ச்சி யுடையதான (கரு) 'மடனவுண'க்க.

க௧ பிச்சென்றது பிச்சுருடைய வெள்ளத்தை. பிச்சுருடையது

(கஉ) ஞாயிறுபட்ட அகனறுவருகூட்டத்து (கரு) மடங்கமு - மென மாறிக்கூட்டி, அவ்வெள்ளத்தை மடிய நற்கு முடிந்தபன்னிருவரும் தோழ நின் பெய்கூட்டத்தையுடைய வடவைத்தியெனவுரைக்க. ஆதிதச கூட்டத்தை இவன் படைத்தலைவர்க்கு உவமமாகக்கொள்க.

(க௩) அம் சாறுபுணையு நின்றொழிந்தெழுத்து (கரு) 'மடங்கமு'யி னினையெனமாறிக்கூட்டுக. அ - ஈறுபுணையுநொழிந்தென்றது அழகிய விழாப்போல எல்லார்க்கும் இன்பத்தைச் செய்து நெனவது.

(க) நின்றொடுகறுதொடு (உ) பட்ட பெருகையால் (க) நின் (சு) முன்குடிமுதலவர்க்கு (ரு) அழிவுவலியுறுதலுந் (ய) சான்றோரை யொத்த நின் (உ) சூழ்ச்சிபண்டிடைமை அறிந்நரிவா ஈனான சூழ்ச்சியுடைய யன்றிக் (சு) குருகிலே, நின்றதறிந்நொடுக்குப் போ செய்யுமிட (ரு) மடங்கமு யின் அநையை, அநையும் அந்நின்றவாழ்வால், அவா தம் (க) இகலெருமைப்பானே அஞ்ஞாநப்படைக்கோரைத் (உ) துணிதலல்லது (க) நாட்டைச் (உ) சிறிதுநாட்டவர் (க) காலமெனக் கொள்ளாநெனக்கூட்டி வினமுடிவுசொல்க

இஃனா ரொவியது, அவன் சூழ்ச்சியுடைமை மொனரிசெய்ய பும உடன்கூடியவ றாயிற்று

பி - ம) க. நாட்டை

க. துஞ்சுறு

மு - மவர பின் . ச . பி - நுடக்கிய . (உ)

(எஃ.) உரவோ ரெண்ணினு மடவோ ரெண்ணினும்

பிறர்க்குநீ வாயி னல்லது நினக்கு

பிறருவம மாகா வொருபெரு வேந்தே

.....

.....

மருதஞ் சான்ற மல்தலை வினையற்

செய்யு ணை யொய்யு மகளி

பிரவும பகலும் பாசிகைழ கனையார்

குறும்பல் யாணாக் குரவை யயருங்

காவிரி மண்டிய சேயவிரி வனப்பிற

புகாஅர்ச் செலவ ஸூழியா மெம்மறை

கழைவிரிந தெழுதரு மழைதவழ் நெடுங்கோட்டுக்

கொல்லிப பொருந கொடிததோப பொறையநின்

வளனு மாண்மைபுங் கைவண் மையு

மாந்த ரளவிறத் தனவெனப் பன்னா

யானசென் றுரைப்பவந் தேரூர் பிறருஞ்

சான்றோ ருரைப்பத தெளிசுவர் கொல்லென

வாங்குமதி மருளக் கரண்குவல்

யாங்குரைப் பேனென வருந்துவல் யானே.

இதுவும்அது

பெயர் - நிறந்திகழ்பாசிழை

*[கூந்தலையுடைய மகளிர், ஒண்ணுதல்பொலிந்தமகளிரெனக்கூட்டுக.

நிறந்திகழ்பாசியையென்றது தன்னின் அழுத்திய மணியினுந் தன்
நிறந்திகழும் பசும பொன்னிழையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நிறந்திகழ்பாசிழை' என்று பெயராயிற்று.

உயர்திணைமகளிர் நெஞ்சத்துமென உமமையை மாறிக்கூட்டுக.

தெய்வமென்றது தெய்வத்தன்மையை

தெய்வநாளுஉட ஆனறோரெனக்கூட்டுக. குலம்களிரா உயர்திணை

மகளிரென்று முன்னேகூறினையான ஆனறோரென்றது பாதசையா
யாம, அவர்களை ஆனறோரென்றது தம துறைகருவேண்மென அமைந்தா
ரெனவாறு.]

மருதமென்றது மருதநிலத்தன்மையை.

இரவும பகலும் குரவையயருமெனக்கூட்டுக.

* [] இவ்விருதலைப் பகரத்திற்குட்பட்ட உணாக்குரியமூலம் ஒரு
பிரதியிலும் கிடைக்கவில்லை.

குறும்பல்குரவையென்றது ஒன்று ஆடுமிடத்திற்கு ஒன்று அணிய தாய அவைதாம் பலவாயிருக்கின்ற குரவையென்றவாறு.

குரவையயரும் புகாரெனவும் காவிரிமணடிய புகாரெனவுங்கூட்டுக. உரைப்பவுமென்ற உமமை தானே அறியக்கடவதனை யாம் சொல்லவு மறிதிலரெனச் சிறப்பும்மை. பிறருமென்ற உமமை அசைநிலை. 'சான் றோ . கொல்லென' என்றதன்பின், கருதினென ஒருசொல் வரு வித்து அதனைக் காண்குவலெனனும் வினையொடுமுடிக்க.

பெருவேந்தே, புகாரச்செலவ, பூய்யாமெயமறை, கொல்லிப் பொருந், பொடிய, நின் பகைவா நின்வளனும் ஆணமையும் கைவணமை யும், உலகத்துமக்களளவைக்கடந்தன, அவனொடு மாறுபடுவது துமக்கு உறுதியன்றெனப் பனனொள யான சொல்லவும தேற்றிறிலா, தேரூராயி னும் உலகத்து மதிப்புடைய சன்னரோ சொல்லத் தாம் தேறுவரோவெனக் கருதின் அவாசொன்னவிடத்தும் அவாசுள் மதிமருண்டதுவேகாண நின்றேன். ஆகலான் நின் பெருமையை அவாகடரு யாவரு உரைப்பே னென வருந்தாநின்றேன் யான். இஃது எனனுமுகறை, இதனை அறிந்து நீ அவாபால் அருளவேணடுவென செய்யக.

இதனாசொல்லியது, அவன் வென்றிகு அடியாகிய செல்வமும் ஆணமையும் கைவணமையும் உடன்கூறியவாற்றான் அவன் வென்றிச் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) சீயாயின் செயவரி.

ஒப்புமகளிர். யாஞ்சென்று.

(க)

(எசு.) கேளவி கேட்டுப் படிவ மொடியாது

வேளவி வேட்டனை புயர்ந்தோ ருவப்பச

சாயறல் கடுக்குந் தாழிருங் கூந்தல்

வேறுபடு திருவி னின்வழி வாழியர்

ரு கொடுமணம் பட்ட வினைமா ணருங்கலம்

பநாற்ப் பபந்த பலர்புகழ் முத்தம்

வரைபக நண்ணிக குறும்பொறை நாடித்

தெரிப்பு கொண்ட சிறுடைப பைம்பொறிக்

கலைவரங் கருநூற் கவலைப மருப்பிற்

கரு பள்ளி யிறல் தோலு னுதித்தத்

தினகளைந் தென்கிய திகழ்விடு பாண்டிற

பருதி போகிய தடைகளை கட்டி

யெங்குடை யிரும்பி னுள்ளமைத்து வல்லோன்

- குடுநிலை யுற்றுச் சூழ்விடு தோற்றம்
 கடு விசும்பாடு மரபிற் பருந்தா றளப்ப
 நலம்பெறு திருமணி கூட்டு நற்றோ
 ளொடுங்கி ரோதி மொண்ணுதல கருவி
 லெண்ணியன் முற்றி யீரறிவு புரிநது
 சால்புஞ் செமமையு முளப்படப் பிறவுங்
 உ0 காவற் கமைந்த வரசதுறை போகிய
 வீறுசால் புதல்வற பெற்றனை யிவணர்க்
 கருங்கட னிறுத்த செருபடிகன முனப
 வன்னலவ மருண்டனெ னாலே னின்வயின
 முழுதுணர்ந் தொழுகுநு நரைமூ தாளனை
 உரு வண்மைபு மாண்டும் வளனு மெச்சுநுந
 தெய்வமுட யாவதுந தவமுடை யோககென
 வேறுபடு நனந்தலைப பெயரக்
 கூறினை பெருமனின் படிமை பானே.

இதுவும் அது.

பெயர் - (கசு) நலம்பெறுதீருமணி

க. கேள்விகேட்டல் - யாகம பண்ணுதற்கு உடலான விதிக்கட்
 டல். படிவம் - யாகம பண்ணுதற்கு உடலாக முன்புசெலுத்தும் விரதங்
 கள். ஒடியாதென்பதை ஒடியாமலெனத் திரிக்க.

(உ) வேட்டினையென்றதனை வினையெச்சமுற்றாக்கி அவ்வினையொ
 சத்தினை (உஉ) அருங்கடனி மத்தவென்னும் வினையொடு கூட்டுக.

உ. உயார்தோர - தேவா.

ச. வேறுபடுதிருவின் - இவ்வுருவங்களால் அவளின்
 வேறுகிய நின்றேவி யெனறவாறு.

திருவன்னன்னுமின - அசைநிலை.

(சு) வாடியென்னும் வினையெச்சத்தினைச் (கசு) குடுநிலையுற்றென
 னும் வினையொடு முடிக்க.

எ. வரையென்றது, பெருமலையை. குறுமபொறையென்றது
 அதனை அணைந்த அறுபாறறைகள்.

ஈ. செரிபுகோடல் - இலக்கணக்குற்றமற ஆராயந்துகோடல்
 பைம்பொறியென்றது, செவ்விகளையுடைய புள்ளிகளை. மேற (க0) புள்ளி
 யிரலையென்றதனை அதன் சாதிப்பெயர் கூறியவாறாகக்கொள்க.

கஃ. கவலையவென்னும் அகரம் செய்யுள்விகாரம்.

கக. பாணடிவென்றது, வட்டமாக அறுத்த தோலினை.

கஉ. பருகிபோகியுடையென்றது, வட்டமாகப்போன அத்தோலது விளிம்பினை.

(ரு) அருங்கலம் (கா) முததம் (கக) பாணடி (கஉ) புடைகிளாகட்டியெனக்கூட்டி அருங்கலத்திணையும் முடித்ததிணையும் அத்தோல்விளிம்பிலே இனமாகக் கட்டியெனவுணக்க.

கங. எஃகுடை இருட்டின உளமைத்தென்றது கூடமையை யுடையகருவிகளால் அததோலுட்செய்யும் தொழிலகனெல்லாம் செய்து வைத்தென்றவாறு.

அமைத்தென்றதினை அமைப்பவெனத் திரிக்க.

(கங) வலலோனுவெனவிரித்து வலலோனுவ நின்றேவி (கச) குடுதல நிலையுறுதலாவென்க.

கங. வலலோன - யாகமபண்ணுவிககவலவவன்.

கச தோற்றமென்றது, தோற்றமுடைய அத்தோலினை.

(ச) திரு (கஎ) ஒண்ணுதல (கச) தோற்றம் (கரு) பருந்தாறபப (கச) குடுநிலையுறுக் (கஎ) கருவில் (உ௦) அரசுதுறைபோகிய வெனக்கூட்டி. நின்றேவியாகியஒண்ணுதல அவ்வாறிறுத்ததோலினைப் பருந்தாறளக்குப்படி குடினமையால், அவளகருவிலேயிருந்து அரசுதுறைக்குவேணுவெனவெல்லாம் குறையற்றவெனவுணக்க

கங. நலம்பெறுதிருமணியென்றது மணியறிவாரால் இதுவே நல்ல தென்று சொல்லப்படுதலையுடைய திருமணியென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நலம்பெறுதிருமணி' என்று பெயராயிற்று.

கஎ எண இயல முற்றியெனறது திங்கள்நிரம்பியென்றவாறு.

பாற்றிவென்றது இமையறிவு மறுமையறிவு; பெரியவறிவென்னும் அமையுட.

உக. பெற்றினையெனறது வினையொச்சமுற்று.

உச. நகாமுதாளானென்றது, புத்தொகிதினை.

(உச) நகாமுதாளனைக் (உச) கூறினையெனக்கூட்டி, அவனைச் சொல்லி ஏவினையென ஒருசொல் வருவித்துமுடிக்க.

உரு. மான்செபென்றது, மட்டிசுமையுடைய குணங்களை. எச்சமெனறது, பிள்ளைப்பேற்றினை.

உச. தெய்வமென்றது, தந்தைவழிபாடு நெடுவழிதினை.

(உள்) தவமுடையோர்க்கெனச் (உஅ) சொல்லியென்க.

கூறியெனயென்பது வினையெச்சமுற்று.

உள். வேறுபடுநனநதலையெனநது, துறநதுபோயிருக்குடி காட்டினே.

பெயர் - அநநராமுதாளனைக் காட்டிலே பெயர்வேண்டி.

(உஉ) செருபுகனமுன்ப, (உ) வேட டனையென்றும் (உக)பெற்றனை யென்றும் நீ செயதயாகங்களாகிய (உங) அன்னவையிறிறகு யான மருண் டேனலலேன, நின்னை நலவழி (உச) ஒழுருவித்துந்நற நராமுதாளனை (உஅ) நீன்படிமையானே (உஎ) இல்லறவொழுக்கினைஒழித்துத் துறவற வொழுக்கிலே செலல (உஅ) ஒழுருவித்தனை, அவ்வாறுசெயலித்த நீன பேரொழுக்கத்தினையும் பேரறிவினையும் தெரிநது யானமருண்டேனென வினைமுடிவுசெய்க

இதனாற்சொல்லியது, அவன்நல்லொழுக்கமும் அதற்கேற்ற நல லறிவுடைமையும் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்) அ. தெரிபுகொண்ட. உந். வணமையுமாண்மையும்.

கஃ. தோலுனெனிரத்தது உள். வேறுபுல

கச. சூடுநிலையுற்ற. உள். கூறுவை.

உச முதிதுணர்நதொழுகும்.

(ச)

(எரு.) இரும்புலி கொன்று பெருங்கனி றடே

மருமபொறி வயமா னனையை பலவேற

பொலந்தார் யானை யியறோப பொறைய

வேந்தரும் வேளிரும் பிறருங் கீழ்ப்பணிநது

ரு நின்வழிப படா அராயி நென்மிச

கறையுறு கருமபின் நீஞ்சேற நியாணர்

வருநர் வரையா வளமவீச கிருக்கை

வனபுலந தழீஇ மெனபா றேறு

மரும்பறை வினைஞா புல்லிகல் படுததுக

கஃ கள்ளடை நியமத் தொள்விலை கொடுக்கும்

வெளவர குழுத கொள்ளுடைக் கரம்பைச

செந்நெல வல்சி உறியாரா தத்தம்

பாடல சான்ற வைபபி

னாடு னாடல யாவண தவாககே.

இதுவும்குது.

பெயர் - (சு) தீஞ்சேற்றியாணர்.

ரு - சு. - நெல்மிக்கு அறையறு கரும்பென்றது நெல்லின்கண்ணே
அநநெல்லெருக்கி மிக எழுந்தமையானே அறுக்கலுற்ற கரும்பென்றவாறு.

இனி, அநநெற்றான கரும்பின் மிக எழுந்து அதனை நெருக்கினமை
யால, அநநெல்லிற்கு இடமுண்டாக அறுத்த கரும்பெனினுமாம்.

சு. திஞ்சேறு - இனியபாகு. யாணரென்றது அத்திஞ்சேற்றது
இடையறவின்மையை.

இசகிறப்பானே, இதற்கு 'தீஞ்சேற்றியாணர்' என்று பெயராயிற்று.

(எ) வளம்வீங்கிருக்கையாகிய (அ) மென்பாலெனக் கூட்டுக.

மென்பால் - மருதம்.

(க) பொறைய, நீ (க) புலிகொன்று களிற்றேஉம (உ) வயமான
அனை, அதனால், (ச) வேந்தரும் வேளிரும பிறரும் நீன்னடிக்கீழ்ப்பணி
ந்து தமக்குரிய (அ) மென்பால்கடோறுமிருந்து முனபணிந்தவாற்றிற்கேற்ப
(ரு) நின்னடிக்கீழ்ப்பணியின், அவர்கள் (கக) வெள்வரகுழுத்கொள்ளுடைக்
கரமபையாகிய (அ) வன்பாலிலே கெட்டுப்போயிருந்து ஆண்டுவிளைந்த
வெள்வரகு உண்பதன்றித் தாம் பண்டுணனும (கஉ) செநநெல்வலசி
உண்ணக்கிடையாதபடி மிடிபடுகின்றா, (கச) தத்தநாட்டின ஒருங்கு
ஆளுதல அவாக்கு யாவனதென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிசகிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) உ. தழீஇயமெனபால் கக. கலலுடைக்கரமபை.

சு. புலவிகலபிதது. கஉ. அறியாருடன். (ரு.)

(எசு.) களிற்றுடைப் பெருஞ்சமந் ததைய வெல்லுயாத

தொளிறுவாண் மன்னா ததைநிலை கொன்று

முரசுகடிப் படைய வருந்துறை போகிப்

பெருங்கட னீந்திய மரமவலி யுறுக்கும

ரு பண்ணிய விலைஞர் போலப புண்ணொரீஇப்

பெருங்கைத் தொழுதியின வன்னுயர் கழிப்பி

யிரந்தோர் வாழ நலகி யிரப்போர்க

கீத றண்டா மாசித றிருக்கை

கண்டனென் செல்கு வந்தனென் காலகொண்டு

க0 கருவி வானந் தண்டளி சொரிந்தெனப்

பல்விதை யுழவிற் சில்லே ராளர்

பனிததுறைப் பகன்றைப பாங்குடைத் தெரியல்

கழுவுறு கலிங்கநு கடுபபச சூடி

யிலங்குகதிர்த் திருாரணி பெறாஉ
கரு மகன்கண் வைப்பி னாகிழ வோயே.

இதுவும்அது.

பெயர்-(அ) மாசிதறிநூக்கை.

சு. கடலநீரதியமரம் - மரக்கலம்.

அ. மாசிதறிநூக்கையென்றது பகைவரிடத்துக் கொள்ளப்பட்ட
மாககளை வரையாது அளவிறக்கக்கொடுக்கும் பாசறையிருக்கையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'மாசிதறிநூக்கை' என்று பெயராயிற்று.

(க௦) தண்டளரிசொரிநதென (கக) ஏராளா (கச) கதிர்ததிருமணி
பெறாஉம (கரு) நாடெனக்கூட்டி, மழைபெயதலானே ஏராளா உழுது விள
ததுக்கோடலேயனறி உழுத இடங்கள்தோறும் ஒளியையுடைய திருமணி
களை எடுத்துக்கொள்ளநாடென வுரைக்க.

கக. பல விதை உழவின் சிலலேராளரெனறது பலவிதையுழவாற
பெரியராயிருப்பினும் தங்குலததானும் ஒழுககத்தானும் சிறிய ஏராளரென்ற
வாறு.

சின்மையை, சின்னூலென்றதுபோலாண்டுச்சிறுமையாகக்கொள்க.

(கஉ) பகன்றைத்தெரியல் (கங) கழுவுறுகலிங்கம் கடுபபச் சூழ்த்
(கச) திருமணிபெறாஉமெனக் கூட்டி, பகன்றைமாலையைக் கழுவுறுகலிங்க
மொப்பச் சூழக்கொண்டின்று திருமணிகளை எடுக்குமெனவுரைக்க.

(கரு) நாடுகிழவோய, (உ) மன்னா (க) பெருஞ்சுமம் ததைய எஃ
குயாதது (உ) அம்மன்னாபலா கூடிச்செறிந்த நிலைமையைக்கொண்டு (ங)
அருநதுறைபோகிக் (ச) கடலை நீந்தின மரக்கலத்தினை அழிவுசேராது வலி
யுறுகும் (ரு) பண்டவாணிகரைப்போலக் (சு) கைத்தொழுதியின் (ரு)
புணை ஒருவுவித்து(சு)வலிய துயரைக்கழித்துப் போரிடத்து வினயிலிருத
தலே வினேதமாகக்கொண்டு (எ) இரந்தோராவாழநலகிப் பின்னும் இரப
போக்கு (ஏ) ரதலின்மாறாத மாசிதறிநூக்கையை (ஈ) கண்டுபோவேன
வந்தேனெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவனவென்றிச்சிறப்பும் கொடைச்சிறப்பும்
கூறியவாறாயிற்று.

(பீ - மீ) ரு. பண்ணியவினைவா.

(பு)

(எள.) எனைப்பெரும் படையனே சினப்போரப் பொறைய

னென்றறி ராயி னுறுசெல் வம்பலிர்

மன்பதை பெயர வரசுகளத் தொழியக்

கொன்றுதோ ளோச்சிய வென்றாடு னுணங்கை

நு மீபிண்த் துருண்ட தேயா வாழியிற்
பண்ணமை தேரு மாவு மாக்களு
மெண்ணற் கருமையி னெண்ணின்றே விலனே
கநதுகோ ளீயாது காழ்பல முருககி
யுகக்கும் பருந்தி னிலத்துநிழல் சாடிச்
க0 சேண்பரன் முரம்பி னீரம்படைக் கொங்க
ராபரந் தன்ன செலவிற்பல்
யானை காண்பலவன் றானை யானே.

துறை - உழிஞையரவம்.

வண்ணமும் குகிதும் அது.

பெயர் - (சு) வென்றடுதுணங்கை.

௩. மன்பதைபெயரவென்றது படைகெட்டோடவென்றவாறு.

௩-ச. அரசுகளத்தொழியக் கொன்றென்றது அரசரைக் களத்தி
லே உடலொழிந்ததுகிடக்கக் கொன்றென்றவாறு.

(சு) கொன்று தோளோசுசிய (நு) பிணமெனக்கூட்டி, முன்பு தம்
முடனபகைத்தவனாக கொன்று தோளோசுசியாடி இப்பொழுது இவன்கள
ததிற பட்டுக்கிடக்கின்றவீராபிணமென அவ்வீராசெய்தியை - த
தினமேலேற்றிச் சொல்லியவாறாகவுரைக்க.

(சு) வென்றடுதுணங்கை (நு) பிணமென்றது ஊராகளிலையாமும
துணங்கையனறிக் களங்களிலே வென்றமுடன துணங்கையுடையபிண
மெனவாறு.

இசுசிறப்பானே, இதற்கு 'வென்றடுதுணங்கை' என்று பெயரா
யிற்று.

நு. மீபிணத்தைப் பிணமீயெனக்கொள்க.

எ எண்ணின்றேவென்னும் ஒற்று மெலிந்தது.

௪. கநதுகோளீயாதென்றது வினையெசசுவினைத்திடுசொல்.

௪. சாடியென்னும் வினையெசசுத்தினைச (௧௧) செலவென்னும்
சொழிற்பெயரொடுமுடிக்க

(௧௦) ராம்படை

(௨) வாடலிர், (௧) பொறையன் எண்பபெருமபடையன (௨) என்ற
னிராயின், (௧௨) அவன் தானையிடத்தது (௩) தேருமா மாவு மாக்களுமா
(௪) எண்ண - - - - - எண்ணிறநிலன், ஆயின, (௧௨) அவன் தானை
யின யானைதான் எண்ணினையோவெனின, அதுவும் எண்ணினேனலென,
கடபுலனுக்கு வரையறைப்பட்டதுபோல (௧௧) ஆபயந்நாலொத்த செலவிம

பல (௧௨) யானையை அவனரூனையானே காண்பலெனக்கூட்டி வினமுடிவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவனபடைப்பெருமையுடையது கூறியவா ருயிற்று.

இப்பாட்டிற் பொதுப்படப் படையெழுச்சிகூறியதனை உழிஞையர வமென்றது, ஆண்டு அப்படையெழுங்காலத்து நொச்சிமீதிற் போராகுறித் தெழுந்ததை ஒருகாரணத்தான் அறிந்துபோலும்.

(பி - ம்) ரு. தெய்வயாழின்.

(எ)

(எ.அ.) வலம்படு முரசு னிலங்குவன விழுஉ

மவ்வெள்ளருவி யுவவனா யதுவே

சில்வனை விறலி செல்குவை யாயின்

வள்ளிதழ்த தாமரை நெய்தலொ டரிந்து

ரு மெல்லியன் மகளி ரொல்குவன ரியலிக்

கிளிகடி மேவலர் புறவுதொறு துவலப்

பல்பய னிலைஇய கடறுடை வைப்பின்

வெல்போ ராடவா மறம்புரிந்து காக்கும்

வில்பயி லிறுப்பிற் நகரே நூறி

௧௦ பேள மன்ற பிறழ்நோக் கியவ

ரோடுறு கடுமுரண் டுமியச் சென்று

வெம்முனை தபுத்த காலைத் தந்நாட்

டியாடுபரந் தன்ன மாவி

னாபரந் தன்ன யானையோன் குன்றே.

துறை - விறலியாற்றுப்படை.

வண்ணமுத்துக்கும் அது.

பெயர் - (௧௦) பிறழ்நோக்கியவர்.

(உ) அவ்வெள்ளருவி - அழகிய வெள்ளருவி. உவவனாயென்றது உவ்வெல்லையென்றவாறு. அதுவென்பது அம் மலையென்னுஞ்சுட்டு. வெள்ளருவியையுடைய அதுவெனக்கூட்டுக.

(ரு) மகளிர் இயலி (ச) நெய்தலொடு தாமரையரிந்து (ஈ) கிளிகடி. மேவலா புறவுதொறும் துவலப் (எ) பலபயன் நிலைஇய கடறெனக்கூட்டி, கிளிகடிமகளிர் நிலவனுமையானே மருதநிலத்திலேசென்று நெய்தலொடு தாமரையரிந்து பின் கிளிகடிதொழிலேமேவுதலையுடையராயப் புறவின் புனங்க

டோறும் கிளிக்டிபாடலைதுவலப் பல்பயங்களுநம்நிலைபெற்ற முல்லைநீரென வுணாக்க.

(௭) வைப்பிற (௭) நகரேனக்கூட்டுக.

(௮) ஆடவாகாக்கும் (௮) இறும்பெனக்கூட்டுக.

௯. விலயிலிறுமபு - படைநிலை.

(௧௦) பிறழ்நோக்கியவரென்றது தம் சினமிகுதியானே மாற்றார் படைத்தோற்றத்தினை நெறியால் நோக்காது எடுத்தும படுத்தும கோட்டி யும் பலபடப் பிறழ்நோக்கும பகைவராகிய பல்லியமுடையரென்றவாறு.

இசகிறப்பானே, இதற்குப் 'பிறழ்நோக்கியவர்' என்றுபெயர்யிற்று.

(௧௧) மாவினொடுவென ஒடு விரித்தது, (௧௨) முனைத்புத்தகால மாவி னொடு (௧௩) ஆபரந்தன்ன யானையோனெனவுணாக்க.

(௧௪) சிவ்வோவிறலி, செல்குவையாயின, (௧௫) யானையோன்குன்று (௨) உவ்வெலலையில வெள்ளருவியுடைய அதுவெனமாறிக்கூட்டி வினை முடிவுசெய்க

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிசகிறபபுக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்) ௭. இத்தட்டாமரை. ௧௦. பேயமன்ற.

௯. உறுப்பிற்றகரோ.

(அ)

(எஃ.) உயிர்போற றலையே செருவத தானே

கொடைபோற் றலையே யிரவலர் நடுவட்

பெரியோர்ப் பேணிச் சிறியோரை யனித்தி

நின்வயிற பிரிந்த நல்லிசை கனவினும

௫ பிறர்நசை யறியா வயங்குசெந் நாவிற்

படியோர்த தேய்த்த வாண்மைத் தொடியோர்

தோளினடைகு குழைந்த கோதை மார்ப

வனைய வளப்பருங் குரையை யதனா

னின்னொடு வாரார் தநகிலத் தொழிந்தது

௧௦ கொல்களிற் றியானை யெருத்தம் புலவென

விலகுலை யறுத்துக் கோலின வாரார்

வெலபோரா வேந்தா முரசுகண் போழ்ந்தவ

ரரசுலா வதைப்பக் கோடறுத் தியற்றிய

வணங்குடை மரபிறு கட்டின்மே லிருந்து

௧௫ துடபை சான்ற மெய்தயங் குயக்கதது

நிறம்படு குருதி புறம்படி னல்லது

மடையெதிர் கொள்ளா வஞ்சவரு மரபிற்

கடவு ளயிரையி னிலைஇக்

கேடில வாக பெருமனின் புகழே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு

வண்ணமும் தூக்தும் அது.

பெயர் - (௧௯) நிறம்படு தருநீ.

(௪) பிரிந்த நினவயினரல்லிசையெனக்கூட்டுக

பிரிதல - தன்னைவிட்டுத் திக்குவிதிக்குக்களிலே போதல.

(௪) இசை (௫) அறியாவெனமுற்றாக அறுததுணைக்க.

௧. நின்னெடுவாரா தநிலிதது ஒழிந்தென்றது நின்னைவழிபட்டு நின்னெடு ஒழுகாதிருத்தலேயன்றித் தநிலித்திலே வேறுபட்டுநின்றென்ற வாறு.

(௧௦) யானையெருத்தமபுல்லென (௧௧) விலகுலையறுத்தது கோலின் வாரா (௧௨) வேந்தென்றது முன்பு நின்வழி ஒழுகாது ஒழிந்திருந்தவழிப் பின்பு தாம் களத்தது நினபோவவிகண்டு இனி நின்வழி ஒழுகுதமெனச சொலலித் தாம் ஏறிய யானையெருத்தமபுல்லென விலலின் நாணியையறுத்தது நின்னெடுவாரா தநிலித்த வேந்தென்றவாறு.

௧௩. அழைத்தல - வருத்தத்தாம் கதறுதல

(௧௫) துமபை சான்ற மெய தயங்கு உயக்கத்து (௧௬) நிறம்படு குருதியென்றது - வீரருடைய துமபைசூழியத்தேறப்பரின்று பொருதலாற்ற லையுடைய உடலானது அசையும்படிவந்த ஓயவினையுடைய நிறங்களைத் திற நதுவிட்ட குருதியென்றவாறு.

அல்லாதஇடங்களிற் குருதிகொள்ளாமையின, நிறங்களைத் திறக்க ஆண்டு உண்டானகுருதியென்பதாயிற்று.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நிறம்படுதருநீ' என்று பெயராயிற்று.

(௧௩) கோடறுத்தது இயற்றிய (௧௪) கடமின்மேலிருந்து (௧௫) நிறம்படுகுருதி புறம்படினலலது (௧௬) மடைஎதிராகொள்ளாக (௧௭) கடவுளெனக்கூட்டி, அவ்வாறுசெய்ததொருகட்டில கொடுவந்திட்டதனமேலிருந்து அவ்வாறுகொடுப்பதொரு பரியுண்டாயினலலது பவிகொள்ளாக கடவு ளெனவுரைக்க.

(௧௮) கட்டினமேலிருந்தலலது (௧௯) குருதிபுறம்படினலலதென அல்லதென்பதனை இரண்டிடத்தும் கூட்டிக்கொளாக.

௧௯. கடவுளென்றது அவனால இவ்வாறு வழிபடும கொடுப்பவையே. அயினா - அக்கொற்றவைஉடைவதொருமலை.

(எ) கோதைமாப, (க) செருவத்து உயிர்போற்றலை, (உ) இரவலா நடுவண்கொடைபோற்றலை. (ங) பெரியோரைப்பேணிச் சிறியோரை அளித்தி, (சி) அணையநிக்குணங்கள் அளப்பரியை, நீ - - - - - (சு) பிரிந்த நின்வயின்ரலிசை இனிக் கனவிலும (ரு) பிறாநசுத்தலறியா, அவ்வாறு அறியாமையின, (கங) பெரும, அவ்வாறுகியநின்புகழ் (கஉ) நிலைஇ நினைஇடத்துக் கேடிலவாகவென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

உ. 'அணையவளப்பருங்குரையை' என்றது (ங) 'சிறியோரையளித்தி' என்றதன்பின்னே நிறகவேணுதலின, மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவனபலகுணங்களும் ஒருங்கு புகழ்ந்து வாழத்தியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ச. பிறந்த. கூ. வாராநின்னிலத்தெளிந்து.

உ. அணையையளப.

(கூ)

(அப.) வான்மருபிற் களிற்றியாணை

பாமலையிற் கணங்கொண்டவ

ரெடுத்தெறிந்த விறன்முரசங்

காாமமையிற் கடிதுமுழங்கச

ரு சாந்துபுலர்ந்த வியனமாற்பிற

றொடிசுடாவரும் வலிமுனகைப

புண்ணுடை யெறுத்ததோட் புடையலங் கழற்காற

பிறக்கடி மொதுங்காப பூட்கை யொளவா

ளொடிவி றெவ்வ ரெதீர்நின் றுறாஇ

கப யிடுக திறையே புரவெதீர்ந தோற்கென

வடபுடை வலத்த ருயாநதோர் பரவ

வணைய யாகன் மாறே பகைவா

கால்கிளாந தன்ன கதழ்பரிப் புரவிச

கடுமபரி நெடுந்தோ மீயிசை நுடங்குகொடி

கரு புலவரைத் தோன்றல் யாவது சினப்போர்

நிலவரை நிறீஇய நல்லிசைத்

தொலையாக கற்பின் றெழுமுனை யானே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

தூக்து - செந்தூக்தும் வஞ்சித்தூக்தும்.

பெயர் - (எ) புண்ணுடையெறுத்தோள்.

உ. கணங்கொள்ளவெனத் திரிச்சு. அவரென்றது பகைவனா.

எ. புண்ணுடை ஏறுழ்த் தோளென்றது எப்பொழுதும் பொருது புண்ணுறத் வலியுதோளென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்குப் 'புண்ணுடையெறுத்தோள்' என்று பெயராயிற்று.

க௦. புரவெதிர்த்தோட்கென்றது கொடையேற்றிருக்கின்ற அவனுகென்றவாறு.

(கச) கொடி (கரு) தோன்றலென்றதனை எழுவாயும் பயனிலையுமாகக்கொள்க

(க௧) நின் தெமமுனைப் (கரு) புலவனாயானென மாறிக்கூட்டுக.

(க௧) தொலையாக்கற்ப, (க௧) நின்வீரராகிய உயாந்தோர் நின் தெவவராகிய (உ) அவருடைய (க) களிறறியாநின் (உ) மலையிற கணங் கொள்ளாநிற்க, (ங) முரசம் (ச) கடிதுமுழங்காநிற்க, அவையின்றை ஒன்றும் மதியாதே நின்னோடு (சு) ஒவ்வில தெவ்வராகிய அவா எதிரின்று பெயரா (க௦) இப்புரவெதிரந்தோனுக்குத் திறையையிடுகவெனச் சொல்லி நின்னைப் (க௧) பரவுமபடி நீ (க௨) அதற்கேற்ற தன்மையையுடையான படியாலே (க௧) நின்தெமமுனைப் (கரு) புலவெலையில் நின் (க௨) பகைவா (கச) தோமிசைக்கொடி (கரு) போனாக்குறித்துத்தோன்றல் யாவ தெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன கொடைசிறப்பொடு படுத்து வென்றிச சிறப்புக் கூறியவாராயிற்று.

(க௧) தெமமுனைப் (கரு) புலவனாப் (க௨) பகைவா (கச) கொடி (கரு) தோன்றல யாவதென எகிறுன்றுவா நின்மைதோன்றக் கூறிய அதனால, வஞ்சித்துறைப்பாடாணயிற்று.

முன்னா ஆறடியும் வஞ்சியடியாய் வந்தமையானே, வஞ்சித்துாக்கு மாயிற்று. (க௦)

இதன்பதிகத்துக் கொல்லிக்கூற்றமென்றது, கொல்லிமலையைச் சூழ்ந்த மலைகளையுடைய நாட்டினை.

நீகூர்மீமிசையெனறது, அந்நாட்டு நீராமிக் மலையின் உச்சியை.

நொச்சிதந்தென்றது ககநாமதிலைக் கைக்கொண்டென்றவாறு.

(ப தி க ம்.)

பொய்யில் செல்வக் கடுங்கோ வுக்கு

வேளாவிக்கோமான் பதுமன் தோவியின்றமகன்

கொல்லிக் கூற்றத்து நீகூர் மீமிசைய

பல்வேற் றானை யதிக மாளே
 டிருபெரு வேந்தையு முடனிலை வென்று
 முரசங் குடையுங் கலனுங்கொண்
 டிசைசால் சிறப்பி னடுகளம் வேட்டுத்
 துகடர் மகளி ரிரங்கத் துப்பறுத்துத
 தகடு ரெறிந்து நொச்சிதந் தெய்திய

அருந்திற் லொள்ளிசைப் பெருஞ்சேர லிரும்பொறையை
 மறுவில் வாய்மொழி யரிசில்கிழார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு.

அவைதாம் : குறுந்தாண்டூயில், உருத்தெழு வெள்ளம், நிறந்திகழ்
 பாசிகைழ, நலம்பெறுகிருமணி, திஞ்சேறறியாணர், மாசிதறிருக்கை,
 வென்றாடுதுணங்கை, பிறழ்கோக்கியவர், நிறம்படுகுருதி, புண்ணு
 டையெறுழ்த்தோள். இவைபாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்ற பரிசில தானும் கோயிலாளும புறம்போரதுநின்று
 கோயிலுள்ளவெல்லாம கொணமினென்று காணம் ஒன்பதுதூராயிரத்தொடு
 அரசுகட்டிற்கொடுப்ப அவா யான இரபப இதனை ஆள்கவென்று அமைச
 சுப்பூண்டா.

தகடுரெறிந்த பெருஞ்சேரலிரும்பொறை பதினேழியாண்டு வீற்றி
 ருந்தான்.

எட்டாம்பத்து முற்றிற்று.

ஒன்பதாம் பத்து.

- (அக.) உலகம் புரக்கு முருகெழு சிறப்பின்
வண்ணக் கருவிய வளங்கெழு கமஞ்சூ
லகலிரு விசுமபி னதிரசினஞ் சிறந்து
கடுஞ்சிலை கழறி விசும்படையூ நிவந்து
- ௫ காலை யிசைக்கும் பொழுதொடு புலம்புகொளக்
கன்றபாய்ந தியலக கடுமா தாங்க
வொளிறுகொடி துடங்கத் தேர்திரிந்து கொட்ப
வரசுபுறத திறுப்பினு மதிர்விலர் திரிந்து
வாயில் கொள்ளா மைநதினா வயவர்
- க௦ மாயிருங் கங்குலும் விழுத்தொடி சுடர்வரத்
தோள்பிணி மீகையர் புகல்கிறந்து நானு
முடிதல் வேட்கையா ரெடிய பொழியூடக்
கெடாஅ நல்லிசைத தங்குடி நிறுமா
ரிடாஅ வேணி வியலறைக் கொட்ப
- க௫ நாடடிப் படுத்தலிற் கொள்ளை மாற்றி
யழல்வினை யமைந்த நிழல்விடு கட்டி
கட்டளை வலிப்பநின் றுளை யுதவி
வேறுபுலத் திறுதத வெல்லோ ரண்ணன்
முழவி னடைந்த பெருமபழ மிசைந்து
- உ௦ சாறயர்ந் தன்ன காரணி யாணர்த்
தூம்பகம பழுனிய தீம்பிழி மாந்திக்
காந்தளங் கண்ணிச செழுங்குடிச செல்வர்
கலிமகிழ் மேவல ரிரவலர்க் கீயுளு
சுருமபா சோலைப் பெருமபெயற கொல்லிப
- உ௫ பெருவாய் மலரொடு பசுமபிடி மகிழ்ந்து
மின்னுமிழ்ந் தன்ன கடரிழை யாயத்துத்
தன்னிறங் கரந்த வண்டுபடு துப்பி
னெடுங்கி ரோதி யொணனுத லணிகொளக்
கொடுந் து, த் கமர்த்த நோக்கி நயவரப்

௩௦ பெருந்தகைக் கமர்ந்த மென்சொற் றிருநுகந்து
மாணிழை யரிவை காணிய வொருநாட்
பூண்க மாளநின் புரவி நெடுந்தேர்
முனைகை விட்டு முன்னிலைச் செலலாது
துவெதிராது பெறுஅத் தாவின் மள்ளரொடு
௩௧ தொன்மருங் கறுத்த லஞ்சி யரண்கொண்டு
துஞ்சா வேந்தருந் துஞ்சுக
விருந்து மாக நிற்பெருந் தோட்கே.

துறை - மூலலை.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

தூகீத - செந்தூகீத.

பெயர் - (௧௬) நீழல்விடுகட்டி.

உ. கமஞ்சுல - மேகங்கள் ; நிறைந்த சூலுடைமையின், மேகங்
கள் கமஞ்சுலெனப்பட்டன.

சு. சிலையொடுகழறியென ஒடு விரிகக, சிலை - முழங்குதல. கழறல்-
இடித்தல, நீவந்து விசம்பு அடையுமென மாறிககட்டிக, விசம்படைதல -
மலையிலேபடிந்தவை எழுந்து விசம்பை அடைதல.

ரு. கால இசைக்கும் பொழுதொடு புலம்புகொளவென்றது மேகங்
கள் காலததை அறிவிக்கின்ற பருவத்தானே வருத்தம் கொள்ளாநிற்க
வென்றவாறு.

(ரு) புலம்புகொள (சு) வயவா (கச) வியலறைக்கொட்பவென
முடிக்க.

௩. வாயில கொள்ளா மைநதினென்றது தமக்குக் காவலடைத்த
இடங்களைச் சென்று கைக்கொள்ளா வலியினையுடையவென்றவாறு.

ராண்டு வாயில - இடம்

க௦ மா இருங்கங்குலென்றது மிகவும் கரிய இராவென்றவாறு.

(க௦) கங்குலினும் (கச) கொட்பவென முடிக்க.

கக. தோள பிணி மீ கையென்றது குளிராலே தோளேப்பிணித்த
அத்தோளமீது உளவாய் கைகளையுடையாரென்றவாறு.

கஉ. முடிதலவேட்கையென்றது தாம எடுத்ததுக்கொண்ட போர்
முடிதலிலே வேட்கையையுடையாரென்றவாறு.

கரு நாடு அடிப்படுதலறி கொள்ள மாறறியென்றது நாட்டை
அடிப்படுதலையுடையாலே அடிப்படுதலும் காலத்து உண்டாய்சென்ற
கொள்ளையை மாறறியென்றவாறு.

௧௬. அழல்வினையமைதல - ஓட்டறுதல.

இவ்வடைச்சிறப்பானே, இதற்கு ‘நீழல்விடுகட்டி’ என்று பெயராயிற்று.

௧௭. கட்டளைவலிததல - இன்னா இன்னதனைப்பெறுகவென்று தரங்களை நிச்சயித்தல. தானைக்குதவியென விரிக்க.

(௨௦) சாறு அயாந்தன்ன (௨௧) தீம்பிழியென முடித்து விழாக் கொண்டாடினாலொத்த இனிய மதுவெனவுணாக்க.

(௨௦) காரணி யாணாத் (௨௧) தூம்பென்றது கருமையைப்பொருந தின அழகிய மூங்கிறஞ்ஞாயெனவாறு.

௨௧. பெருவாயமலா - இருவாட்சி. பசுமபிழி - பசுமில்ல. மகிழ்ந்து - விருமபிசுருடியெனவாறு.

௨௨. மின் உமிழ்ந்தன்ன சுடா இழையெனவது மேகம் மின்களை உமிழ்ந்தாற்போன்ற சுடாகளையுடைய இழையெனவாறு.

(௧௧) முனை கைவிட்டு முன்னிலைச்செல்லாது (௧௬) துஞ்சாவென முடித்து, நினனோடு போசெய்கையைக்கைவிட்டு நின்முனனேவந்து வழிபட்டுநின்றலைச் செய்யமாட்டாமையால துஞ்சாதவெனவுணாக்க.

௧௬. தூ எதிரந்து பெருஅத் தா இல் மள்ளரொடென்றது முன்பு நினவலியோடெதிரத்துப் பின் எதிர்க்கப்பெறாத வலியிலலாத மள்ளரொடென்றவாறு.

(௧௬) மள்ளரொடு (௧௬) துஞ்சாவெனமுடிக்க.

(௧௭) அண்ணல, (௧௮) நின் அரிவைகாணிய (௧௯) நினதோ (௧௯) ஒருநாட் (௧௯) புரவிபூண்பதாகவேணமும், அதுதான் நின் அரிவைக்கே உடலாகவேணவெனவிலலை, அத்தனே (௧௬) துஞ்சாவேந்தரும் துஞ்சுவார்களாகவேணமும், அதுதான் நின் (௧௭) பெருநதோடரு விருநதுமாகவேணமும்; இவ்வாறு இரண்டொருகாரியமாக இதனைச் செய்கவென வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, காமவேடகையிறசெல்லாத அவன வென்றி வேடகைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

இஃது அவனரிவை கற்புமுலையைப்பற்றி வந்தமையால், துறை முலையாயிற்று.

(௧௭ - ம்) ௭. துடவகல.

௧௨. புனைவினைநெடுநதோ.

௨௨ காததட்கணணி.

௧௪. தூவினமள்ளநொடு.

௨௭. வணடுபடுகதுப்பின்.

(௧)

(௨௨.) பகைபெரு மையிற நெய்வஞ் செபப

வாரிறை யஞ்சா வெருவரு கட்டோப்

பல்கொடி துடங்கு முன்பிற் செறுநர்
செல்சமந் தொலைத்த வினைநவில் யானை
ரு கடாஅம வார்நது கடுஞ்சினம் பொத்தி
வண்டுபடு சென்னிய பிடிபுணர்ந் தியல
மறவர் மறல மாப்படை யுறுப்பத்
தேர்கொடி துடங்கத் தோல்புடை யார்ப்பக்
காடுகை காய்த்திய நீடுநா னிருக்கை

க0 யின்ன வைகல் பன்ன ளாகப்

பாடிக் காண்கு வந்திசிற் பெருப.

பாடுநர், கொளக்கொளக் குறையாச் செல்வத்துச செந்நோர்
கொலக்கொலக் குறையாத தானைச் சான்றோர்

வண்மையுஞ் செம்மையுஞ் சால்பு மறனும

கரு புகன்றுபுகழ்த்ந் தசையா நல்லிசை

நிலந்தரு திருவி னெடியோய் நின்னே.

துறை - காட்சிவாழ்த்து.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணமும் சொற்கீர்வண்ணமும்.

தூக்து - செந்நூக்து.

பெயர் - (சு) வினைநவில்யானை.

க. பகை பெருமையின் தெய்வம் செப்பவென்றது நினமனத்து
அவரோடு பகைத்தன்மை பெரிதாகையானே நிற்பகைவா நின்னையஞ்சித்
தாமதாம் வழிபடும்தெய்வத்தைத் தத்தமக்குக் காவலென்று சொல்லவென்ற
வாறு.

(க) செப்ப (உ) அஞ்சாவென முடிக்க.

உ. ஆர இறை அஞ்சாக கடரேன்றது வீரா அரிதாக இறுத்தலை
யஞ்சாத பாசறையென்றவாறு

(ங) பல்கொடி துடங்கும் (ச) யானையென முடிக்க.

ச. வினை நவில யானையெனறது முனபே போசெயதுபழகின
யானையென்றவாறு.

இசுசிறப்பானும், முன்னின்ற அடைசுசிறப்பானும் இதற்கு ‘வினை
நவில்யானை’ என்று பெயராயிற்று.

(ய) பிடி புணர்ந்து இயலவென்றது (சு) அவ்வினைநவில்யானை (ரு)
கடாம்வாரநது கடுஞ்சினம்பொத்தி அசுசினத்திற்கேற்பப் போபெறுமை
யிற் பாகா அதன்சினத்தை அளவுபடுததற்குப் பிடியையபுணர்கைகையான்,
அப்பிடியொடுபுணராதும் போாவேட்டுத் திரியவென்றவாறு.

எ. மாப் படை உறுப்பவென்றது இன்னபொழுதி் போராநிகழுமென்று அறியாமையின, சூதினாகள கலனைகட்டி நிறகவென்றவாறு.

மாவைப் படையுறுப்பவெனவிரித்தலுமாம்.

அ. தோ கொடி துடங்கவெனறது தோ போராகுறித்துப் பண்ணி நினறு கொடிதுடங்கவென்றவாறு.

தோல புடை ஆர்ப்பவென்றது தோலகளும் முன்சொன்னவற்றின் புடைகளிலே போராகுறித்த நாளிடத்து ஆர்ப்பவென்றவாறு.

(சு) இயல (எ) மறல உறுப்ப (அ) துடங்க ஆர்ப்பவென்னும் ஐந்தினையும் (க௦) பன்னாளாகவென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

சு. காடு கைகாயத்தியவென்றது பாசறையிருக்கின்றநாள குளிர நாளாகையால, விறகெல்லாமுறித்துத் தீக்காயநதவென்றவாறு.

காட்டையென இரண்டாவதனைவிரித்து அதனைக் காய்த்தியவென்றபதனுட் போந்த பொருணமையொடு முடிக்க.

சு-க௦. நீநொளிருக்கையையுடைய இன்னவைகலென இரண்டாவது விரிக்க.

க௦. இன்னவைகலென்றது இப்பெற்றியையுடைய பாசறையிருக்கின்ற நாட்களென்றவாறு.

கஉ-கங். செற்றோ கொலக் கொலக குறையாத தானைபென்றது பகைவா போருட கொலலக்கொலக குறைபடாத தானையென்று அதன் பெருமைகூறியவாறு.

கரு. புகன்று புகழ்ந்தென்பதனைப் புகன்றுபுகழ்வெனத் திரிக்க. அசையாநல்லிசை - கெடாநல்லிசை.

புகழ்க்காரணமாகிய (க௪) வணமைமுதலியகுணங்களைச் (கங்) சான்றோ (கரு) புகன்றுபுகழ்கையாலே கெடாதுநின்ற நல்லபுகழெனக் கொள்க.

(கங்) நெடிபோய், (கக) பெரும, (உ) கடநீரிடத்தே (ங்) நீநொளிருக்கை (க௦) இன்னவைகலதான் பன்னாளானபடியானே (கங்) நினைப்ப (கக) பாடிக்காண்குவாதேனெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாசொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ந. முன்பிறசெலவா.

(உ)

(அங்.) கார்மழை முன்பிற கைபரிந தெழுதரும

வான்பறைக் குருகி நெடுவரி பொறபக்

கொலகளிறு மிடைநத பஃரேற ரெழுதியொடு

நெடுநதேர் துடங்குகொடி யவிர்வரப் பொலிந்து

நு செலவுபெரி தினிதுநிற் காணு போர்க்கே

யின்னீ தம்மவது தானே பன்மா
நாமுகெட வெருக்கி நன்கலந் துருஉநின்
போரருங் கடுஞ்சின மெதிர்ந்து
மாறுகொள வேந்தர் பாசறை யோர்க்கே.

துறை - தும்பையரவம்.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

நூகீது - செந்தூகீது.

பெயர் - (ந) பஃறேம்றேழி.

க. கைபரிதல் - ஒழுங்குருழைதல்.

மழைக்கு ஒப்பாகியயானைகளோடு (ந) தோலகளையும் ஒப்பித்துப் பெரியவாகக் கூறியசிறப்பான், இதற்கு 'பஃறேம்றேழி' என்று பெயராயிற்று.

அ. பன்மாவென்றது பலபடியென்றவாறு.

எ. எருக்கல் - அழித்தல்.

(ரு) நினைக்காண்பாக்கு நின்படைசெலகின்றசெலவு (க) மழைக் குழாததினமுன்பே ஓரொருகால ஒழுங்குருழைதுசெலலும் கொக்கொழுங்குபோலக் (ந) களிறுமிடைந்த பஃறேறகிடுகின் தொகுத்யொடு (ச) தோகளின் துடங்குகொடி விளங்காநிறப்ப பொலிவுபெற்றுப் (ரு) பெருக இனிது, அவவாறு அனபுறுவாரையொழிய (அ) அதுதான இன்னது, யாகக் கெனின, (சு) மாறுகொள்வேந்தா பாசறையோரககென வினைமுடிவுசெய்க. இதனாசொல்லியது, அவன்படைசிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) உ. போரப்ப.

அ-எ. பன்மா, னாடு.

அ. அமமதானே.

(ந)

(அசு.) எடுத்தே றேய கடிப்புடை யதிரும்

போர்ப்புறு முரசங் கண்ணதீர்ந் தாங்குக
கார்மழை முழக்கினும் வெளிலபிணி நீவி
துதலணந் தெழுதருந் தொழினவில் யானைப்

ரு பார்வற் பாசறைத் துருஉம பலவேற
பூழியர் கோவே பொலந்தேர்ப் பொறைய
மன்பதை சவட்டுங் கூற்ற முனப
கொடிதுடங் காரெயி லெண்ணுவரம் பறியா
பன்மா பரந்தபுல மொன்றென் றெண்ணுது

க0 வலியை யாதனற கறிந்தன ராயினும்

எட்டாம் பத்து.

- (எக.) அறாஅ யாண ரகன்கட் செறுவி
 னருவி யாம்ப னெய்தலொ டரிநது
 செறுவினை மகளிர் மலிந்த வெக்கைப்
 பருஉப்பக டுதிர்த்த மென்செந் நெல்லி
- ௫ னம்பண வளவை யுறைகுவித் தாங்குக்
 கடுநதே றுறுகிளை மொசிந்தன துஞ்சுஞ்
 செழுங்குடு கிளைத்த விளந்துணை மகாரி
 னலநதனர் பெருமநின் னுடற்றி யோரே
 யூரொரி கவர வருத்தெழுந் துடைஇப்
- க௦ போர்கடு கமழ்புகை மாதிர மறைப்ப
 மதில்வாய்த், தோன்ற லீயாது தம்பழி யூக்குநர்
 குண்டுக ணகழிய குறுநதாண் ஞாயி
 லாரொயிற் றேட்டி வெளவினை யேறெடு
 கன்றுடை யாயந் தரீஇப் புகல்கிறந்து
- க௫ புலவுவில் லிளைய ரங்கை விடுப்ப
 மத்துக்கயி றுடா வைகற்பொழுது நினைபூஉ
 வான்பயம் வாழ்நர் கழுவு டலைமடங்கப்
 பதிபாழாக வேறுபுலம் படர்நது
 விருந்தின் வாழ்க்கையொடு பெருந்திரு வற்றென
- உ௦ வருஞ்சமத் தருநிலை தாங்கிய புகர்ந்துதற்
 பெருங்களிற் றியாணையொ டருங்கலந தராஅர்
 மெய்பனி கூரா வணங்கெனப பராவலிற்
 பலிகொண்டு பெயரும் பாசம போலத்
 திறைகொண்டு பெயர்தி வாழ்கநின் னாழி
- உ௫ யுரவரு மடவரு மறிவுதெரிந் தெண்ணி
 யறிந்தனை யருளா யாயின்
 யாரிவ ணெடுத்தகை வாழு மோரோ.

துறை - சேந்துறைப் பாடலின்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணமும் சோழ்சீர்வண்ணமும்.